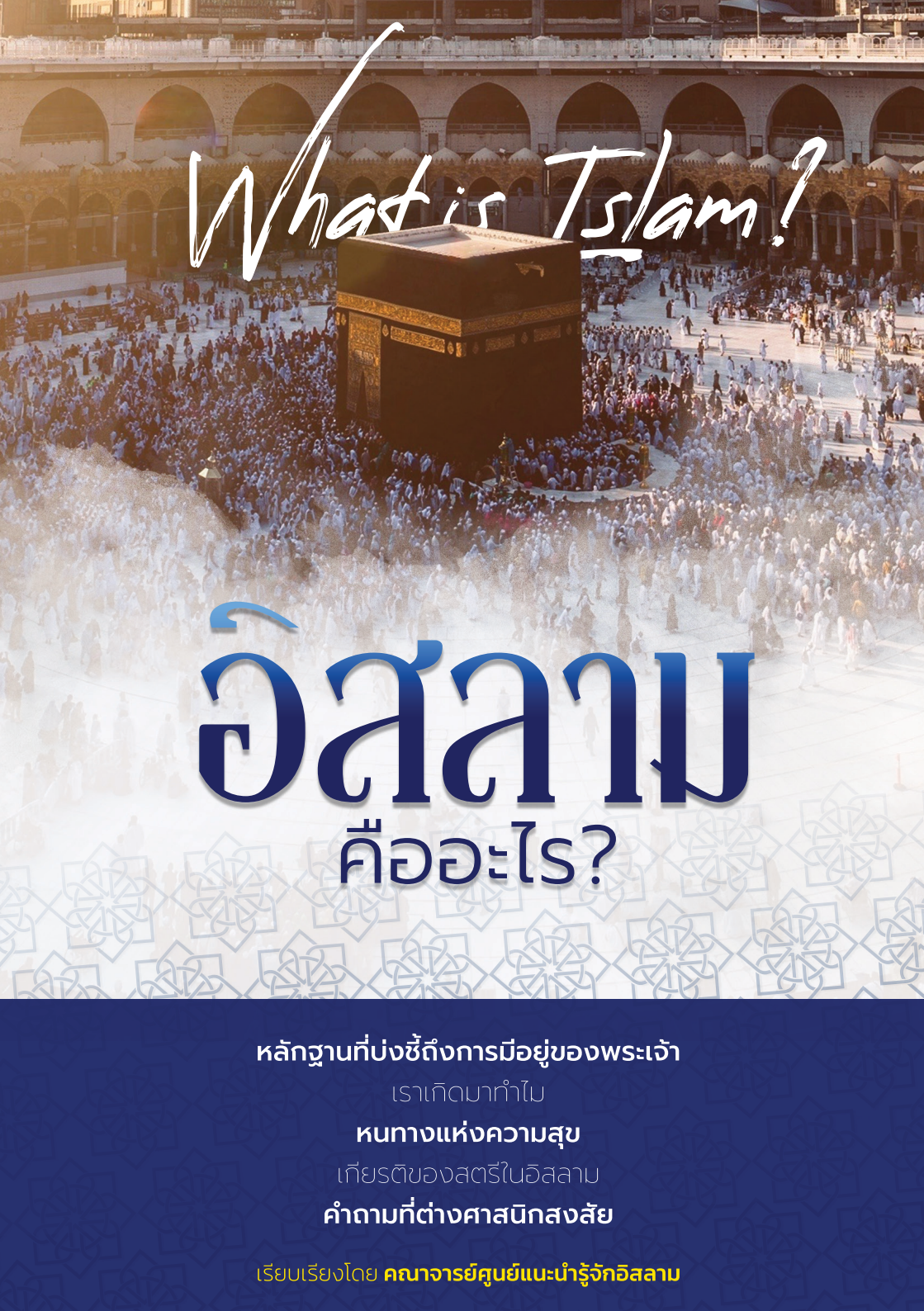

What is Islam?

อิสลาม คืออะไร?

หลักฐานที่บ่งชี้ถึงการมีอยู่ของพระเจ้า

เราเกิดมาทำไม

หนทางแห่งความสุข

เกียรติยศของสตรีในอิสลาม

คำถามที่ต่างศาสนิกสงสัย

เรียบเรียงโดย **คณาจารย์ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม**

ชื่อหนังสือ อิสลามคืออะไร
หมวดหนังสือ ศาสนาอิสลาม
เรียบเรียงโดย คณาจารย์ ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม
จัดพิมพ์โดย ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม
มัสยิด อาบูบักร์ อัศศิদ্ดีก 113 หมู่ 8 ต.ควนสตอ อ.ควนโดน
จ.สตูล 91160
เฟซบุ๊ก เพจ: ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม
เพจ: อิสลามสำหรับผู้สนใจ
โทร. 087-3928639 / 090-7136406 / 094-3306198
พิมพ์ครั้งที่ 7 เดือน รอฮุลอุลอาเคีร์ 1446 / ตุลาคม 2567

สงวนลิขสิทธิ์

หนังสือเล่มนี้มิใช่โครงการจากพระมหากษัตริย์อัลกรุอ่าน
กรุณาเก็บไว้ในที่เหมาะสม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

คำนำ

อิสลาม คือศาสนาแห่งอัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย และด้วยความเมตตาของพระองค์ที่ได้ทรงประทานคัมภีร์ พร้อมทั้งส่งบรรดาศาสนทูตมาบอกทางนำและสั่งธรรมในทุกยุคทุกสมัย เพื่อการเป็นอยู่อย่างสงบสุขของมนุษยชาติ

อิสลามเป็นศาสนาที่สมบูรณ์และสวยงามยิ่ง มีความรักกุมี มีความสมดุลในทุกเรื่อง เป็นศาสนาที่ให้ความรัก ความเมตตา ความง่ายตาย นำมาซึ่งประโยชน์ในทุกแง่มุม เป็นศาสนาที่มาป้องกันและแก้ปัญหาในทุกด้าน ไม่มีปัญหาใดที่เกิดขึ้นบนโลกนี้ นอกจากว่าในอิสลามจะมีคำตอบและทางออกให้เสมอ

พระเจ้าได้ตรัสในอัลกุรอาน

ความว่า "...แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์ และคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว (15) ด้วยคัมภีร์นี้แหละ อัลลอฮ์จะทรงแนะนำผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์ไปสู่บรรดาหนทางแห่งความสงบสุข และจะทรงให้พวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยอนุมัติของพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง"

(อัลกุรอาน บท อัล-มาอิดะห์ 15-16)

ในยุคปัจจุบันความรู้ศาสนาเริ่มหดหาย มีการกุข่าวใส่ร้าย ชักนำความคิด ทำให้มีความเข้าใจผิดต่ออิสลามเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย ผู้จัดทำจึงมีความประสงค์จะชี้แจงถึงศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอิสลามที่ถูกต้องให้ประจักษ์

หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามเบื้องต้น โดยแนะนำให้รู้จักพระเจ้า ผู้ทรงสร้าง และรู้จักศาสนทูตท่านสุดท้าย ท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยพรและความศานติแก่ท่าน) ความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน และรู้จักพื้นฐานอิสลามโดยสรุป พร้อมกับตอบข้อสงสัยที่มักถูกถามเกี่ยวกับอิสลาม เพื่อให้เกิดความกระจ่างและความเข้าใจที่ดีต่ออิสลาม และให้เกิดความสงบสุขในสังคม

ขอวิงวอนจากเอกองค์อัลลอฮ์โปรดทรงเมตตา ประทานทางนำแห่งศีลธรรม ความสุขและความสำเร็จทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ประทานความรู้ที่มีประโยชน์ และให้ความรู้เหล่านั้นเกิดประโยชน์แก่พวกเราและผู้อ่านทุกท่านด้วยเถิด...

อาหมีน (ขอพระองค์ทรงตอบรับ)

ฝ่ายวิชาการ ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม

13 โรบียุลอาเคีร์ 1442

19 พฤศจิกายน 2564

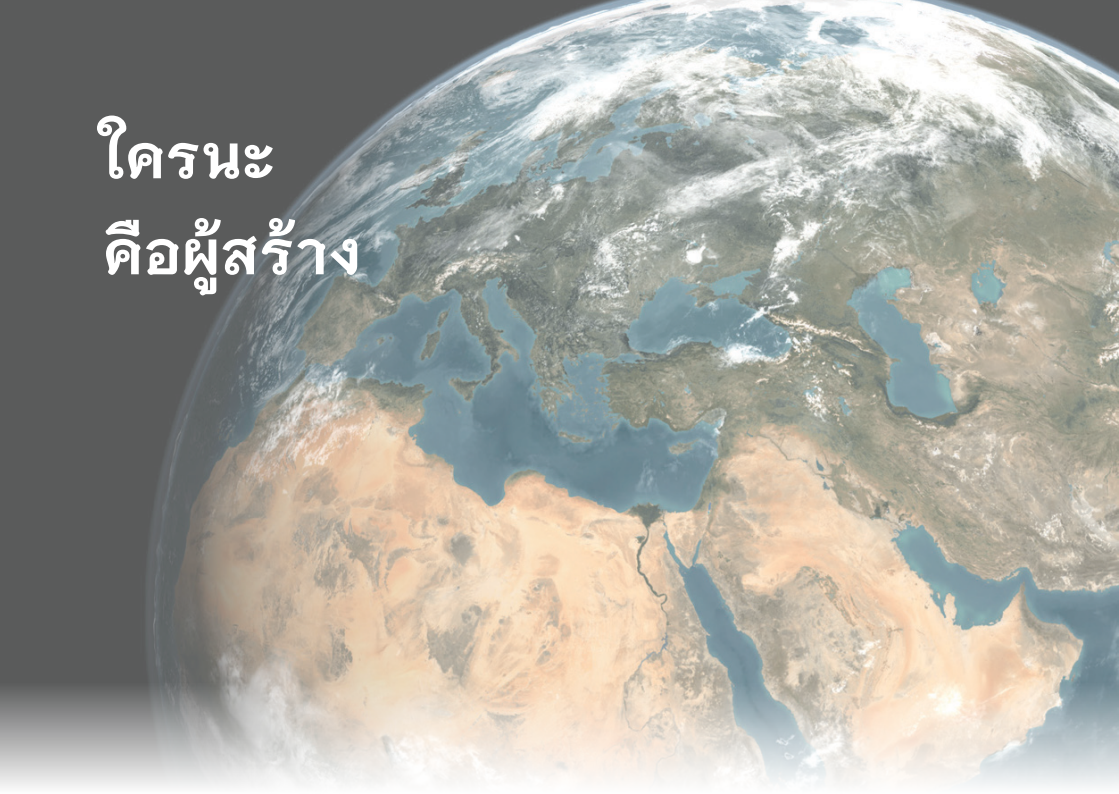

สารบัญ

คำนำ	4
สารบัญ	6
ใครนะ คือผู้สร้าง	8
หลักฐานและเหตุผลที่บ่งบอกถึงการมีอยู่จริงของพระเจ้า	13
หลักฐานทางปัญญา	14
หลักฐานจากอัลกุรอาน	21
หลักฐานทางประวัติศาสตร์	25
มนุษย์ทุกคนมีต้นตออันเดียวกัน	29
หลักฐานทางด้านความรู้สึก	31
หลักฐานจากธรรมชาติอันบริสุทธิของมนุษย์	33
มารู้จักพระเจ้ากันเถิด	36
พระเจ้า จักต้องมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น	44
หากพระเจามีจริง แล้วเหตุใดเราถึงไม่เห็นพระองค์	46
ใครคือศาสนทูตของพวกเรา	51
สภาพของมนุษยชาติก่อนแสงแห่งรุ่งอรุณ	55
การถือกำเนิดของท่านนบีมุฮัมมัด และวงศ์ตระกูลของท่าน	56
การเติบโตของท่าน	57
มารยาทของท่านที่มีต่ออัลลอฮ์	58
ความนอบน้อมถ่อมตนของท่าน	59
ความยำเกรงต่ออัลลอฮ์และความอดทนของท่านนบี	61
ความเมตตาของท่านนบี	63
บุคลิกภาพและคุณลักษณะของท่านนบี	65
ท่านคือศาสนทูตที่ไม่สามารถให้คุณและโทษแก่ผู้ใดได้	67

อิสลามคืออะไร	69
หลักศรัทธาและหลักการปฏิบัติในอิสลาม	74
อิสลามตั้งอยู่บนเสาหลัก 5 ประการ	74
อิสลามมีหลักศรัทธา 6 ประการ	84
จากคุณลักษณะพิเศษของอิสลาม	92
ความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน	98
อัลกุรอาน มิได้มาจากอารมณ์ความคิดของมนุษย์	100
อัลกุรอานไม่เคยมีข้อผิดพลาด	102
อัลกุรอานคือแม่บทแห่งความรู้ทั้งหลาย	103
อัลกุรอานคืออาหารแห่งจิตวิญญาณ	105
อัลกุรอานคือคัมภีร์ที่ถูกดํารักรักษาไว้	107
หนทางแห่งความสุข	110
เกียรติของสตรีในอิสลาม	114
ครอบครัวในอิสลาม	122
อิสลามกับคำถามที่มักได้ยินจากเพื่อนต่างศาสนา	126
อิสลามเป็นศาสนาที่สอนให้ก่อการร้ายจริงหรือ	127
ทำไมอิสลามถึงห้ามกินหมู	133
เหตุใดอิสลามจึงอนุญาตให้มีภรรยาได้ถึง 4 คน	136
เหตุใดที่สตรีมุสลิมจึงต้องคลุมศีรษะ	144
เราเกิดมาทำไม	146
จะอย่างไรเมื่อสนใจรับอิสลาม	151
บทส่งท้าย	153
แหล่งอ้างอิงที่สำคัญ	158

ใครนะ คือผู้สร้าง

พี่น้องที่รัก และมีเกียรติทุกท่าน...สมควรอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ สิ่งแรกที่เขาควรรู้ คือรู้จักต่อพระผู้เป็นเจ้า รู้ว่าใครคือผู้สร้างเขา และสร้างสรรค์สิ่งทั้งหลาย เพื่อที่จะได้พบกับหนทางแห่งความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

เราทุกคนได้ทราบถึงความงดงามและความมหัศจรรย์ที่แฝงเร้น ซ่อนอยู่ในธรรมชาติ ซึ่งทุกครั้งที่เราได้พินิจ พิจารณา เราจะพบสิ่งใหม่ๆ ที่ต้องทิ้งประทับใจและเป็นปริศนา ชวนให้คิดทุกครั้งไป

ในครั้งนี้เราจะติดตาม เพื่อค้นหาให้ทราบถึงความอัศจรรย์ต่างๆที่เราต้องประทับใจและต้องใช้ปัญญาที่มีอยู่เพื่อใคร่ครวญ พิจารณา หาคำตอบ

1 - การกำเนิดมนุษย์กับอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า

ท่านผู้อ่านที่รัก.. เคยถามตัวเองบ้างไหมว่า...

ใครนะ... ที่สร้างมนุษย์ให้มองเห็น ด้วยกระจกตา..? ให้ได้ยินด้วยใบหูที่กางแผ่เหมือนเรดาร์...? ให้ได้พูดด้วยลิ้นที่อ่อนนุ่ม และไร้กระดูก...?

ใครนะ... ที่ออกแบบรูปร่างของมนุษย์ และติดตั้งอวัยวะต่างๆ อย่างเป็นระบบในทุกๆคนเหมือนกันหมด แต่ โลกทั้งโลกกลับไม่มีมนุษย์ที่เหมือนกันเลยแม้แต่คู่ฝาแฝดที่เป็นสุดยอดของความเหมือน ก็ยังมีข้อแตกต่างที่สามารถแยกแยะออกว่าใครเป็นใครได้.. ลายนิ้วมือที่ไม่ซ้ำกันในมนุษย์นับพันล้านคน บ่งชี้ถึงตัวตนแต่ละคน...

ใครนะ... ที่ทะนุถนอมดูแลทารกตอนอยู่ในท้องแม่จากสภาพที่เป็นเพียงน้ำอสุจิ จนเจริญเติบโตกลายเป็นทารกที่มีอวัยวะครบถ้วน หลับตื่น ตื่น กิน โอด ดิ้นไปมา จนกระทั่งเมื่อครบกำหนดก็อำลาจากท้องแม่ เพื่อออกมาสู่โลกกว้างในที่สุด

ใครนะ... ที่สอนทารกน้อยแรกเกิดให้รู้จักวิธีการดูดน้ำนมจากอกแม่ และเตรียมนมอันโอชะในเต้านมให้เต็มเพื่อให้ทารกน้อยได้ดื่มเพื่อมีชีวิตรอดต่อไป

ครับ... การที่เรามีสภาพเดียวกันหมดทั้งโลก ในสิ่งเหล่านี้มันไม่ได้บอกถึงการมีผู้สร้างองค์เดียวกันดอกหรือ...?

2 - บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินร่วมกันเป็นสักขีพยาน ยืนยันบ่งบอกถึงการสรรค์สร้างอันละเอียดอ่อน วิจิตรบรรจงของพระผู้เป็นเจ้า ผู้สร้างมันขึ้นมา

พี่น้องครับ....ในฐานะที่เราเป็นมนุษย์ผู้มีสติปัญญาสมบูรณ์และมีชีวิตอยู่เพียงครั้งเดียวในโลกนี้ สมควรอย่างยิ่งที่เราจะต้องใช้สติปัญญา ทบทวนตั้งคำถามถามตนเองว่า

ใครนะ...? ที่ปูพื้นแผ่นดินให้ราบเรียบ จนเราสามารถตั้งถิ่นฐาน ปลุกสร้างที่อยู่อาศัย

ใครนะ... ที่สร้างท้องฟ้าให้เป็นหลังคา โดยไม่มีเสามาค้ำยัน และไม่มีร่องรอยการตอกแม่แต่รู้เดียว

ใครนะ... ที่ประดับประดาท้องฟ้าด้วยหมู่ดวงดาวที่สวยงามระยิบระยับ แข่งกันทอแสงแพรวพราวมอบความสุข ชื่นตาชื่นใจแก่มนุษย์โลก อีกทั้งยังเป็นป้ายบอกทางเมื่อยามหลงทางท่ามกลางความมืดมิดของกลางคืน หรือเมื่อล่องลอยอยู่ในทะเลกว้าง อีกทั้งเป็นสัญญาณในการบอกวัน เดือน ปี และช่วงเวลาเพื่อใช้ในการคำนวณต่างๆ...

ใครนะ...? ที่วางสายน้ำ ลำคลองครอบคลุมให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

ใครนะ... ที่ไปรยฝนขโหลมลงบนพื้นแผ่นดิน แล้วส่งพืชพันธุ์หลากหลายสี สัน หลาก กลิ่น หลากรสชาติ หลากหลายคุณค่าออกมาจากพื้นดิน

ใครนะ... ที่ออกแบบเหล่าต้นไม้และวัชพืช ทำให้เกิดเกสรตัวผู้ตัวเมียและ บัญชาแมลงทั้งหลายให้มาช่วยในการผสมพันธุ์ เหล่าดอกไม้ นั้น

ใครนะ... ที่จัดแจงห่อหุ้มผลไม้หลากหลายแบบ หลากสี ห่อทุเรียนอันอ่อนนุ่มด้วย หวานหวานที่แหลมคม ห่อสะท้อนด้วยเปลือกยาวเป็นแคปซูล ห่อเงาะอันหวาน หอมด้วยเปลือกสีส้มอันสดใส ห่ออุ้งด้วยเปลือกอันบางใสและมีสีส้มอัน งดงาม

ใครนะ...? ที่สร้างระบบแรงดันไว้ในน้ำ ทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม กระทั่งเรือที่ กว้างใหญ่ และน้ำหนักร่มมหาศาล สามารถลอยอยู่ได้โดยไม่จม

ใครนะ... ที่ทำให้ลมสงบได้เคลื่อนไหว และทำให้ลมที่เคลื่อนไหวสงบลง...

ใครนะ... ที่เหนี่ยวรั้งเมฆที่หนักอึ้งด้วยน้ำฝน ให้สามารถลอยอยู่บน อากาศโดยไม่ตกสู่พื้นดิน

ใครนะ... ที่สับเปลี่ยนความชุ่มชื้นในฤดูฝนเข้าสู่ความแห้งแล้งในฤดูร้อน และ เปลี่ยนผ่านความหนาวเย็นในฤดูหนาวเป็นความอบอุ่นในฤดูร้อน

ใครนะ...? ที่แต่งตั้งมนุษย์ให้เป็นผู้บัญชามนุษย์ด้วยกันบนแผ่นดิน และให้ สัตว์ต่างๆ กำเนิดขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ ให้ช้างลากซุง ให้ควาย เพื่อไถนา ให้ม้าเพื่อใช้ขี่ ให้สุนัขเฝ้าบ้าน ให้ลาบรรทุกสิ่งของ ให้นกใช้เป็น ไพรศรัณย์ ให้ลิงขึ้นต้นไม้พรวัว ให้ไส้เดือนไ้พรวนดิน ให้แพะไ้บริการนม ให้ไก่เป็นยามขันกู่แจ้แ้งเตือนเวลา และยิ่งไปกว่านั้น มีอีกหลายอย่างที่น่าทึ่ง สำหรับคนที่มิปัญญาต้องคิดทบทวน อาทิ ต้นหม่อนที่ปลูกมากในภาคเหนือ เมื่อตัวหนอนกินแล้วจะสร้างเป็นรังไหม ผีเสื้อจะออกเป็นน้ำผึ้ง แพะกินจะ ออกมาเป็นนํ้านม...

ครับ... น่าคิดไหมครับ หากทุกสิ่งที่เกิดขึ้นโดยปราศจากผู้สร้าง ผู้ควบคุมแล้ว สิ่งเหล่านี้มันจะมีระบบระเบียบแบบนี้ได้อย่างไร...?

3 - ความมืด ความสว่าง ดวงอาทิตย์ ดวงดาว ร่วมเป็นสักขีพยาน บ่งบอกถึงการสร้างสรรค์ของพระผู้เป็นเจ้า

ใครนะ... ที่สร้างกลางวันให้มืดมิด และสร้างกลางวันให้โปร่งสว่าง

ใครนะ... ที่บัญชากลางวันและกลางคืนร่วมมือกัน เพื่อให้มนุษย์ได้รับผลประโยชน์จากมัน...

ใครนะ... ที่กำหนดให้ดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นทางทิศตะวันออกและตกกลับขอบฟ้าทางทิศตะวันตก หากดวงอาทิตย์ไม่โผล่ขึ้นมาแน่นอนวิถีชีวิตทุกอย่างของมนุษย์จะต้องหยุดลงและล่มสลายไปหมดสิ้น และเช่นกันหากดวงอาทิตย์คงอยู่โดยไม่ยอมลับขอบฟ้า ค้างสว่างจ้าตลอดเวลา มนุษย์ทั้งโลกก็ไม่สามารถพักผ่อนนอนหลับได้ และต้องพินาศล้มตายไปในที่สุด... แต่พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานีไม่ทรงปรารภเช่นนั้น

ท่านผู้อ่านที่เคารพ....เมื่อมาถึงจุดนี้แล้ว เราได้คำตอบแล้วแล้วใช่ไหมว่า.. มันเป็นไปได้อย่างที่โลกนี้จะเกิดขึ้นเองโดยบังเอิญและไม่มีผู้สร้างสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมานี้ล้วนได้บ่งบอกถึงการสร้างของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเกรียงไกร และเป็นเหตุผลยืนยันว่า พระองค์นั้นคือผู้สร้าง เพราะอะไรนะหรือ...? เพราะไม่มีสิ่งใดและมนุษย์คนใดอ้างตนว่าเขาคือผู้สร้างโลกนี้ขึ้นมา และเราก็รับทราบว่ามันเกิดขึ้นมาเองไม่ได้

ครับท่านผู้อ่านที่รัก...หลังจากที่ได้รู้อย่างนี้แล้ว ยังมีข้อเคลือบแคลงใดๆอีกหรือว่า **พระผู้เป็นเจ้า** คือผู้สร้างโลกนี้จริง⁽¹⁾

(1) ดูบทความเต็ม "ใครนะ คือผู้สร้าง" จากเว็บไซต์ ISLAMMORE.COM

หลักฐานและเหตุผล
ที่บ่งบอกถึงการมีอยู่จริง
ของพระเจ้า

หลักฐานทางปัญญา

หลักฐานที่ 1

หากเราจะพิจารณาต่อสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้และสิ่งที่อยู่รอบตัวเราจากดินฟ้าอากาศ สิ่งที่มีชีวิตต่าง ๆ มากมาย ในการเป็นอยู่ของมันอย่างมีระบบระเบียบ การสรรสร้างอย่างประณีต มีความสมดุลกันในธรรมชาติ หรือมองไปยังอวกาศ ดาวต่างๆ ที่มีอย่างหลากหลาย โดยที่ไม่สามารถคำนวณนับได้ ซึ่งได้โคจรอย่างเป็นระบบ การมีอยู่ของสรรพสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของเราอาจจะคิดได้ 2 สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 สรรพสิ่งทั้งมวล เหล่านี้มันเกิดขึ้นเองจากความว่างเปล่า ทั้งสิ่งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิต เกิดขึ้นเองโดยบังเอิญ หาที่มาที่ไปและจุดเริ่มต้นไม่ได้ ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้เลย ไม่ว่า

(ก) “สิ่งหนึ่งเกิดขึ้นจากความไม่มี” (ว่างเปล่า คือสภาพที่ไม่มีอะไรเลยทั้งสิ้น)

หรือ (ข) “สิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีสติปัญญา จะก่อกำเนิดสิ่งมีชีวิตที่มีสติปัญญา”

เหมือนกับคนๆ หนึ่งที่ไม่มีสิ่งใดๆ เลยไว้ในครอบครอง เขาก็ไม่สามารถให้แก่ผู้อื่นได้, ผู้ที่ไม่มีความรู้ ก็ไม่สามารถบอกกล่าวให้ความรู้แก่ผู้อื่นได้, สิ่งที่ไม่มีความสติปัญญาจึงไม่สามารถสร้างชีวิตที่มีสติปัญญาได้

ดังกล่าวนี้นี้ สติปัญญาที่ดีของมนุษย์นั้นจะใคร่ครวญ เห็นคำตอบและไม่สามารถยอมรับการเกิดขึ้นเองโดยบังเอิญ ได้อย่างแน่นอน

สมมติฐานที่ 2 สรรพสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ทั้งหมดนี้จะต้องมีผู้สร้างมันอย่างแน่นอน และด้วยเหตุผลนี้เป็นสิ่งที่สติปัญญาอันบริสุทธิ์ต่างยอมรับได้ หากคนๆ หนึ่งไป

พบบ้านไม้หลังหนึ่งกลางป่า มันถูกตกแต่งและประดับอย่างสวยงาม แนนอน ผู้ที่มาพบต้องเชื่ออย่างมั่นใจว่า บ้านหลังนี้ต้องมีผู้สร้าง เป็นไปไม่ได้ว่าไม้เหล่านี้จะก่อรูปร่างขึ้นมาเองให้เป็นบ้าน

หรือเป็นไปได้ไหม ว่าหนังสือที่กำลังอ่านอยู่นี้ มันปรากฏขึ้นมาในมือของเขาเองโดยบังเอิญ ? หรือมีโอกาสดังกล่าวนี้ทั้งหมดจะถูกจัดเรียงเป็นประโยคในลักษณะนี้โดยบังเอิญ ? หรือว่าตัวอักษรทั้งหมดของหนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นจากการคัดเลือกเองโดยบังเอิญ หรือมาจากการวิวัฒนาการของมันเองจนกระทั่งมันได้ออกมาในรูปแบบนี้ ที่มีความหมายเข้าใจได้ ? ผู้มีสติปัญญาย่อมตอบว่า : ไม่เป็นไปไม่ได้ และหนังสือเล่มนี้ต้องมีผู้แต่งขึ้นมาอย่างแน่นอน

เหมือนกับรอยเท้าของคนเดินบ่งบอกถึงการมีตัวตนของเขา รอยเท้าของสัตว์กลางป่าลึกลับบ่งบอกถึงการมีอยู่ของสัตว์ชนิดนั้น ดังนั้นแผ่นดินอันกว้างใหญ่ ชั้นฟ้าทั้งหลายที่กว้างไกล สรรพสิ่งทั้งหลายที่ถูกสร้างมาอย่างมหัศจรรย์นี้จะไม่บ่งบอกถึงพระผู้สร้างที่มีความสามารถ มีความรู้และทรงปรีชาญาณดอกหรือ

ดังนั้น เมื่อเป็นไปได้สำหรับมนุษย์ที่จะเกิดมาโดยปราศจากผู้สร้าง เป็นไปไม่ได้เช่นกันที่พวกเขาจะให้กำเนิดตัวพวกเขาเอง และเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะสร้างสรรพสิ่งต่างๆ ดังนั้น สิ่งที่ได้รับการยืนยันแล้วว่าแท้จริง อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวล และเป็นผู้วางระบบ กฎเกณฑ์ในธรรมชาติ พระองค์ได้ตรัสว่า

أَمْرِخُلُقُوا مِنْ عَيْشِي ۖ أَمَّهُمُ الْخَلْقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْرِخُلُقُوا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْعِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ
أَمَّهُمُ الْمُصَيِّطُونَ ﴿٣٧﴾

ความว่า "หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง (35) หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้ เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก (36) หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งพระเจ้าของเจ้า หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ(37)"
(อัลกุรอาน บท อัลญูร 35-37)

หลักฐานที่ 2

การพิจารณาถึงความมหัศจรรย์จากสิ่งที่ถูกสร้าง จากบรรดาชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ทั้งหมดได้บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ความสามารถและความปรีชาญาณของพระผู้สร้าง

หากเราได้พิจารณาสิ่งที่อยู่ใกล้ที่สุดคือตัวเราเอง ร่างกายของมนุษย์ ที่มีความมหัศจรรย์ในการสร้างสรรค์ ที่ถูกสร้างมาจากน้ำอสุจิ จากนั้นจึงกลายเป็นก้อนเลือด แล้วก้อนเนื้อ และเป็นกระดูก อีกทั้งยังมีระบบต่างๆที่ลงตัวและสมดุล เช่น ระบบประสาท ระบบหมุนเวียนโลหิต ระบบขับถ่ายและการเจริญเติบโตของร่างกาย การได้ยินการมองเห็น การสัมผัส ระบบหายใจ การเต้นของหัวใจที่ไม่หยุดพัก การทำงานอย่างกลมเกลียวของอวัยวะต่างๆของร่างกายมนุษย์ และในด้านการแสดงปฏิกิริยา ความรู้สึกนึกคิด ความอิม ความกระหาย ความสดชื่น และความต้องการพักผ่อนและนอนหลับ รวมไปถึงการใช้สติปัญญาใน

การคิด ความฉลาด การคิดค้นสิ่งใหม่ๆ และความรู้สึกต่างๆ ของมนุษย์ ไม่ว่าจะ
จะเป็นความสุข ความเศร้า ความกลัว และอื่นๆ เช่นเดียวกันการกำเนิดของ
มนุษย์ที่ผ่านช่วงเวลาหลายขั้นตอนขณะอยู่ในครรภ์มารดาอย่างน่าอัศจรรย์
ต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้บ่งบอกถึงการมีอยู่ของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างที่มีความสามารถ
มีความรู้ และความปรีชาญาณดอกหรือ
พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿فِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۝۱۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝۱۱﴾

ความว่า "และในแผ่นดินนี้มีสัญญาณต่าง ๆ สำหรับผู้ศรัทธาเชื่อมั่น (20)
และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือ"

(อัลกุรอ่าน บท อัซซารียาต 20-21)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ ۝۵۸ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ حَسْبُ الْخَالِقُونَ ۝۵۹﴾

ความว่า "พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าห้ำหั่นออกมา(อสุจิ)แล้วมิใช่หรือ (58)
พวกเจ้าสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้าง"

(อัลกุรอ่าน บท อัลวาเกีอะห์ 58-59)

และพระองค์ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างมนุษย์ว่า

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝۱๓﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْلًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخِرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

ความว่า "และขอสาบานว่า แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของ
ดิน (12) แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พัก(มดลูก)อันมั่นคง (13)
แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือด
กลายเป็นก้อนเนื้อแล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้ม
กระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้ให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์
ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง" (อัลกุรอาน บท อัลมุมีน 12-14)

และจากหลักฐานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่เราสัมผัสได้ทุกวันคือ การ
สร้างดวงอาทิตย์ ที่ให้แสงสว่าง ให้ความอบอุ่น และให้มันได้โคจรในจักรราศี
ที่ถูกกำหนดไว้ โดยที่มันโคจรอย่างรวดเร็ว ให้เกิดกลางวันและกลางคืน เกิด
ฤดูกาล เราจะใคร่ครวญบ้างไหมว่า พลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่เพียงใดจึงจะสามารถ
สร้างดวงอาทิตย์นี้ได้ และได้ให้ประโยชน์มากมายแก่มนุษย์
พระองค์ได้ตรัสซึ่งมีความหมายว่า

"และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ การมีกลางวัน และ
กลางคืน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ พวกเจ้าอย่าได้กราบไหว้ต่อดวง
อาทิตย์และต่อดวงจันทร์ แต่จงกราบไหว้ต่ออัลลอฮ์ที่พระองค์ได้ทรงสร้าง
สิ่งเหล่านั้น หากพวกเจ้าจะเคารพภักดีแต่พระองค์เท่านั้น"

(อัลกุรอาน บท ฟุซซิลัต 37)

จากโครงการของพระองค์คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายอันยิ่งใหญ่ที่กว้างใหญ่ไพศาลมีดวงดาวมากมายที่ไม่สามารถคำนวณได้ โดยให้นั้นโคจรรอบมีระเบียบ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ให้หมุนเวียน ให้เกิดกลางวันและกลางคืน ให้มีเวลาที่เท่ากันในแต่ละวันโดยไม่เปลี่ยนแปลง เป็นไปได้หรือที่สิ่งเหล่านี้ไม่มีผู้สร้างและไม่มีผู้ควบคุม ไม่มีผู้บริหารจัดการ

และจากสัญญาของพระองค์ คือการให้เกิดกลางวันและกลางคืน หมุนเวียนกัน เพื่อที่มนุษย์จะได้รับประโยชน์จากมันทั้งสอง หากพระองค์ให้เกิดกลางวันตลอด แล้วมนุษย์จะมีการพักผ่อนได้อย่างไร และหากพระองค์ให้เกิดกลางคืนอยู่ตลอด ใครเล่าที่จะให้เกิดกลางวัน เพื่อที่มนุษย์จะได้รับประโยชน์จากแสงสว่าง

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางคืนมีอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันสิ้นโลก พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำแสงสว่าง มาให้แก่พวกท่าน พวกท่านไม่รับฟังบ้างหรือ"

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันมีอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันสิ้นโลก พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำกลางคืนมาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในเวลานั้น พวกท่านไม่พิจารณาไตร่ตรองดูบ้างหรือ "

"และเพราะความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้มีกลางวันและกลางคืน เพื่อพวกเจ้าจะได้พักผ่อนในเวลานั้น และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ"

(อัลกุรอาน บท อัลเกาะศ็อศ 71-73)

และพระองค์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งมีความว่า

"แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และความแตกต่างของ
กลางคืน และกลางวัน ที่สลับเปลี่ยนกันนั้น แน่แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับ
ผู้มีปัญญา

คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืน และนั่ง และในสภาพที่นอน
ตะแคง และพวกเขาพิจารณากันในการสร้างบรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรง
สร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ โปรดทรงคุ้มครองพวกข้า
พระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด"

(อัลกุรอาน บท อาล-อิมรอน 190 - 191)

หลักฐานจากอัลกุรอาน

แน่นอนว่า ผู้เป็นเจ้าของ และเป็นพยานในการสร้างนั้น จะเป็นใครอื่นไปไม่ได้ นอกเสียจากผู้ที่สร้างมันขึ้นมาเอง เปรียบได้กับเราพบบ้านหลังหนึ่งที่ไม่เคยเห็นมันมาก่อน แน่หว่า เราเชื่อโดยทันทีว่าต้องมีใครมาสร้างมันไว้ เพราะมันผิดโผล่ขึ้นมาเองไม่ได้ และหากมีเจ้าของบ้านมายืนยันและแถลงไขความเป็นมาในการสร้างบ้านหลังนี้ ก็ยิ่งตอกย้ำได้อย่างหนักแน่นถึงการมีอยู่ของผู้ที่สร้างมัน

ในตัวของพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานมีหลายโองการที่พระองค์ได้ตรัสถึงการสร้างของพระองค์ต่อสรรพสิ่งทั้งหลาย เช่นในโองการที่พระองค์ได้ตรัสว่า

اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١١﴾

ความว่า “อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่งทุกอย่าง” (อัลกุรอาน บท อัซซุมัร 62)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُوْفِكُونَ ﴿٣﴾

"โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้าเถิด จะมีพระผู้สร้างอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใด(ที่ควรแก่การภักดี)นอกจากพระองค์ ดังนั้น ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากความจริง)" (อัลกุรอ่าน บท ฟาฏีร 3)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَآلَتْ فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ
بِكُمْ وَبَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَبْثْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾

ความว่า "พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยปราศจากเสา ที่พวกเจ้าก็เห็นมัน และทรงปักเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเจ้า และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในนั้น (แผ่นดิน) และเราได้ให้น้ำ(ฝน)หลังลงมาจากฟากฟ้า และเราได้ให้พืชทุกชนิดงอกเงยออกมาเป็นคู่ๆอย่างมีเกียรติ (10) นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าจงแสดงให้เห็นว่า (อัลลอฮ์) เห็นชีวว่า อะไรเล่าที่สิ่งเหล่านั้นได้สร้างขึ้นมา อื่นจากพระองค์..." (อัลกุรอ่าน บท ลูกมาน 10-11)

ในโองการหนึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า

أَفِي اللَّهِ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ
مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ... ﴿٢٠﴾

ความว่า “มีการสงสัยในอัลลอฮ์อีกกระนั้นหรือ พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่านเพื่อที่พระองค์จะทรงยกโทษในความผิดของพวกท่าน และทรงผ่อนผันพวกท่าน จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้...” (อัลกุรอาน บท อิบรอฮีม 10)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

ความว่า "พระผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมันให้ดีงามที่สุด และพระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน (7) แล้วทรงให้การสืบตระกูล ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า (8) แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์ และทรงเป่า รุฮ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขา และทรงให้พวกเจ้า ได้ยินและได้เห็นและให้มีสติปัญญา ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าขอบคุณ" (อัลกุรอาน บท อัล-ฮัจญ์ 7-9)

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كَلُومًا مِنْهُ لِحِمَا طَرِبًا
وَتَسْتَخْرِجُومِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَازِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

ความว่า "และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ เพื่อพวกเขาจะได้กินเนื้อนุ่มสดจากมัน และพวกเขาเอาเครื่องประดับออกมาจากมัน เพื่อที่พวกเขาใช้มันเป็นเครื่องอาภรณ์ และเจ้าได้เห็นเรือแล่นฝ่าคลื่น ในท้องทะเล และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ" (อัลกุรอาน บท อันนะห์ลุ 14)

และพระองค์ได้ตรัสว่า

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾
تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

"ดังนั้น ผู้ทรงสร้าง จะเหมือนกับผู้ที่ไม่(สามารถ)สร้างอะไรเลยกระนั้นหรือ พวกเขาไม่ใคร่ครวญตอกหรือ

และหากพวกเขาจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเขาก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ"

(อัลกุรอาน บท อันนะห์ลุ 17-18)

ดังกล่าวนี้อาจเป็นหลักฐานจากพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ที่บอกถึงการมีอยู่ของ พระผู้สร้าง และบอกถึงการสรรสร้างของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงเป็นพยาน ในการสร้างสรรพสิ่งต่างๆด้วยพระองค์เอง

หลักฐานทางประวัติศาสตร์

ปฏิเสธไม่ได้ว่ามนุษย์นั้นมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน จากการค้นพบอารยธรรมโบราณในแต่ละแห่งทั่วโลก ของคนยุคปัจจุบันที่ได้ทำการศึกษา ค้นคว้า ไขเรื่องราวต่างๆของสภาพคนในอดีต บ้างก็ยังคงเป็นปริศนา

หลักฐานสำคัญที่มายืนยันการมีอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า เป็นพยานผ่านกาลเวลา คือคำบอกเล่าของพระองค์ที่ไม่มีผู้ใดรู้มาก่อน บางเผ่าพันธุ์ก็สาบสูญไปเหลือไว้เพียงหลักฐานทางโบราณคดี และบางเผ่าพันธุ์ที่พระองค์ทรงปล่อยให้เหลือรอดมาถึงปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเป็นพยานในความสอดคล้องของหลักฐานที่ประจักษ์ชัด

แน่นอนอย่างยิ่ง ได้ปรากฏในบรรดาคัมภีร์ที่ตกทอดมาจากบรรดาศาสนทูตในอดีต เช่น คัมภีร์โตราห์(พันธสัญญาเก่า) และคัมภีร์ไบเบิล(พันธสัญญาใหม่) และคัมภีร์อัลกุรอาน ต่างก็ได้เล่าถึงเรื่องราวของบรรดาศาสนทูต(ผู้แจ้งทางนำแก่มนุษย์) ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์ได้คัดเลือก ให้พวกเขาเป็นศาสนทูตของพระองค์ โดยที่พวกเขาทั้งหลายเหล่านั้นต่างเรียกร้องผู้คนไป

สู่การกราบไหว้พระเจ้าเพียงองค์เดียว เช่น นบินูห์⁽¹⁾ หรือโนอาห์ (Noah), นบิอิบรอฮีม หรืออับราฮัม (Ibrahim), นบีมูซา หรือโมเสส (Moses), นบิอีซา หรือพระเยซู (Jesus) หรือ ท่านศาสนทูตหรือศาสดาอื่นๆ จนมาถึงท่านนบีมุฮัมมัด ทั้งหมดนั้นต่างก็เรียกร้องไปสู่การกราบไหว้อัลลอฮ์เพียงองค์เดียว โดยพวกเขาได้นำมาแสดงยังกลุ่มชนของพวกเขาซึ่งปาฏิหาริย์และหลักฐานอันชัดเจนของพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า เช่น

- ไม่เท่าของท่านนบีมูซา
- การรักษาคนตายให้คืนชีพอีกครั้ง ของท่านนบิอีซาหรือพระเยซูด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์
- คัมภีร์อัลกุรอาน ถือว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์สำหรับท่านนบีมุฮัมมัด ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้สู่มวลมนุษยชาติ โดยถูกเก็บรักษาและถ่ายทอดผ่านยุคสมัย ด้วยสำนวนโวหาร ภาษาดั้งเดิม ไม่เคยถูกเปลี่ยนแปลง หรือตัดทอนต่อเติมใดๆ และได้รับการยอมรับว่าเป็นคัมภีร์ที่มีความสมบูรณ์ที่สุด

และจากร่องรอยซากเมืองกลุ่มชนก่อนๆ ในอดีต ที่ถูกทำลายอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนของพวกเขาต่อพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์ ถือเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์อันชัดเจน ยืนยันถึงความสัจจริงที่ได้ปรากฏในอัลกุรอาน พระองค์ได้ตรัสว่า

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمَ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

(1) นบิ คือผู้ส่งสารจากพระเจ้า ผู้ที่อัลลอฮ์ ทรงแต่งตั้งมาเพื่อประกาศสัจธรรม

ความว่า “มิได้มายังพวกเขาตอกหรือ ซึ่งชาวคราวของบรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขา คือกลุ่มชนของนูยฺ(โนอาห์) และของฮาด และของษะมูด และกลุ่มชนของอิบรอฮีม(อับราฮัม) และชาวมัดยัน(Midian) และชาวอัลมุตะฟีกาต(กลุ่มชนของนบีสุฏ) โดยที่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานต่างๆอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว และใช้ว่าอัลลอฮ์นั้นจะอธรรมแก่พวกเขาก็หาไม่ แต่ทว่าพวกเขาได้อธรรมแก่ตัวของพวกเขามาก” (อัลกุรอาน บท อัตเตอาเบห์ 70)

ตัวอย่างในรูปคือร่องรอยเมืองของเผ่าษะมูดในสมัยของท่านนบีซอลิห์ โดยที่พวกเขาแกะสลักภูเขาเป็นที่อยู่อาศัย ตั้งอยู่ในบริเวณเมืองอัลอูลา ตอนเหนือของประเทศซาอุดีอาระเบีย เป็นเมืองที่เคยถูกลงโทษด้วยเสียงกัมปนาท เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธต่อศาสนทูต

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
 الْهُدَىٰ فَأَخَذْنَا لَهُمْ صَٰعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٧٠﴾

ความว่า "และส่วนพวกระฆิษุนั้น เราได้ชี้แนะทางให้แก่พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาชอบเลือกเอาการหลงผิดมากกว่าการอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง ดังนั้นความหายนะแห่งการลงโทษที่น่าอดสูก็ได้คร่าพวกเขาตามที่พวกเขาได้แสวงหาเอาไว้" (อัลกุรอาน บท พุชชิลัต 17)

มีหลายกลุ่มชนในอดีต ในหลายหัวเมือง ที่พระองค์ได้ทรงเล่าในอัลกุรอาน โดยที่พวกเขาได้ปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ ดื้อดึงต่อศาสนทูต และประพฤตสิ่งชั่วร้าย หลังจากที่มีหลักฐานและสัญญาณได้ปรากฏแก่พวกเขาอย่างชัดเจน พระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างแรงด่วนในโลกนี้ก่อนโลกหน้า

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٢﴾

"และเช่นนี้แหละคือการลงโทษของพระเจ้าของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านต่างๆ ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อธรรม แท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส" (อัลกุรอาน บท ฮุด 102)

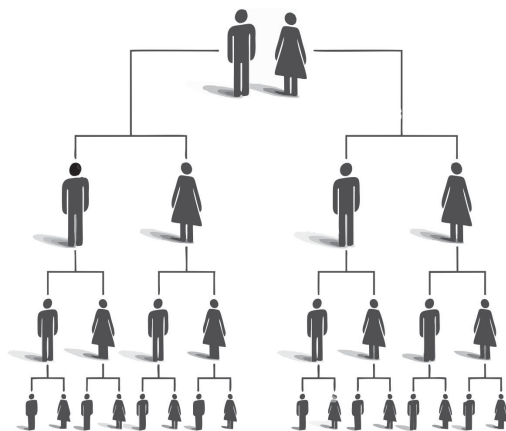
มนุษย์ทุกคนมีต้นตออันเดียวกัน

มนุษย์นั้นสืบเผ่าพันธุ์มาจากบรรพบุรุษที่เป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ มีรูปลักษณ์และสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ มิได้วิวัฒนาการมาจากสัตว์เซลล์เดียว หรือสิ่งมีชีวิตที่ด้อยสติปัญญากว่าเราแต่อย่างใด ทุกคนมีต้นตอของการกำเนิดมาจากอาดัมและเฮวา(เอวา) พ่อแม่แห่งมนุษยชาติ ที่มีรูปลักษณ์และสติปัญญาอันสวยงามแบบเดียวกับเรา ในพระมหาคัมภีร์ อัลกุรอ่าน ได้บอกไว้ว่า

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ قَرِيبًا ﴿١﴾

“โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย จงยำเกรงต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงทำให้เกิดการแพร่หลายไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย และจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ที่พวกเจ้าต่างวิงวอนขอต่อพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ” (อัลกุรอ่าน บท อันนิซาร์ 1)

ท่านผู้อ่านลองพิจารณารูปตารางต่อไปนี้

แผนภูมิรูปภาพนี้แสดงถึงการขยายปริมาณเพิ่มจำนวนของมนุษย์ และจะกระจายขยายลงข้างล่าง ในลักษณะพีระมิด เริ่มจากคนสองคน ในทางกลับกัน ไม่ว่าเราจะอาศัยอยู่แห่งหนใดโลกนี้ อยู่ในยุคและระดับใด หากเรานับไล่เรียงขึ้นไปข้างบน มันจะไปสู่จุดที่แคบลงจนกระทั่งบรรจบกัน ณ จุดหนึ่ง (ซึ่งก็คือบรรพบุรุษ) และต้องไปถึงจุดของคนสองคนแรกนั้น ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า "สุเจ้าทั้งหลายเป็นลูกหลานมาจากอาดัม และอาดัมมาจากดิน" (รายงานโดย อาบูดาวูด 5116)

และท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยพรและความศานติแด่ท่าน) ได้กล่าวไว้ว่า

"อัลลอฮ์ได้สร้างอาดัมด้วยความสูง 60 ศอก หลังจากนั้นจึงถูกสร้างจึงเริ่มเล็กลงจนถึงปัจจุบัน" (รายงานโดย อัลบุคอรี 3326)

คือเมื่อผ่านยุคสมัยต่อมา ขนาดของมนุษย์จึงเล็กลงตามที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ ดังนั้นเราจะพบเห็นร่องรอยความใหญ่โตของชากอารยธรรมโบราณสถาน ซุ้มประตูทางเข้าที่ใหญ่โต ร่องรอยโครงกระดูกของมนุษย์และ

สิ่งมีชีวิตที่ใหญ่โตในอดีต ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการสร้างร่างกายมนุษย์คนแรก(นบี อาดัม) ที่มีขนาดใหญ่ขนาดนั้นเป็นเรื่องที่มีหลักฐานยืนยัน

บิดามารดาคู่แรกแห่งมนุษยชาตินั้น แต่เดิมแล้วใช้ชีวิตอยู่ในอาณาจักรสวรรค์ มิได้กราบไหว้ บูชา สักการะสิ่งอื่นใด นอกจากกราบไหว้พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่สร้างท่านทั้งสองขึ้นมา แต่ท่านทั้งสองต้องพลีภัยพลาจากการกระชิบกระชาบล่อลวงของมารร้าย ให้กินผลไม้ต้องห้าม ท่านทั้งสองจึงถูกภาคทัณฑ์ให้ลงมาอาศัย ณ แผ่นดินโลกแห่งนี้ ท่านทั้งสองต่างก็เศร้าเสียใจอย่างยิ่งที่กระทำผิด และได้วิงวอนขอลุแกโทษต่อพระผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์ได้อภัยโทษต่อทั้งสอง และทรงขึ้นนำตกเดือนถึงการเป็นศัตรูของมารร้ายต่ออาดัมและลูกหลานของท่าน จวบจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ หากผู้ใดที่เชื่อฟังพระองค์ สอนสวรรค์คือรางวัลตอบแทน ส่วนใครที่เชื่อฟังต่อมารร้าย ที่พำนักสุดท้ายของเขา คือไฟนรกและการลงโทษอันสาหัสยิ่ง

หลักฐานทางด้านความรู้สึกลึก

มนุษย์นั้นถือกำเนิดขึ้นมาด้วยร่างกายและจิตใจ เติบโตและพัฒนาตามการเจริญวัยซึ่งจิตใจนั้นเป็นพื้นฐานของมนุษย์ต่อการแสดงออกถึงความต้องการในการอยู่รอด ความจริงข้อนี้เป็นที่แจ่มชัดในมนุษย์ทุกคน

หากจะกล่าวถึงมนุษย์นั้น ต้องการที่พึ่งทางใจ ร่างกายต้องการอาหาร ปลอดภัยที่ต้องการโอสถบรรเทา เด็กน้อยต้องการอ้อมกอดของบุพการี จิตใจก็ย่อมต้องการความหวัง ความศรัทธา หล่อเลี้ยงชีวิตเฉกเช่นเดียวกัน

ตลอดอายุขัยของมนุษย์คนหนึ่งนั้น จะพบเจอกับทั้งความสุข และความทุกข์ อยู่ภายในจิตใจ ทว่า มนุษย์นั้นเปรียบได้กับเม็ดทรายในจักรวาลอันกว้างใหญ่ และจะไม่รู้สึกปลอดภัยมั่นคง หากเขาต้องประสบกับภัย อันตราย ความกลัว ความหวังจากการช่วยเหลือ ในสภาพที่ตนเองมีอาจควบคุมได้ เช่นนี้เองที่มนุษย์นั้นจึงต้องการที่พึ่งทางจิตใจ

พี่น้องสังเกตบ้างไหมครับ ว่า ใครหนอ ที่ช่วยเหลือผู้ได้รับทุกข์ และตอบรับคำวิงวอนขอ จะเห็นได้ว่าการขอวิงวอนของผู้ศรัทธานั้น หรือผู้ที่ตกยากลำบาก ผู้ที่ถูกละเมิด พวกเขาก็ได้รับตามที่พวกเขาได้วิงวอนขอ ได้รับการช่วยเหลือ และได้รับความคุ้มครองจากพระองค์

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا
دَعَا وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

ความว่า “หรือผู้ใดเล่าที่ตอบรับผู้ร้องทุกข์ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ และทรงปลดปล่อยความชั่วร้ายนั้นให้ออกไป และทรงทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ปกครองแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาจะใคร่ครวญ” (อัลกุรอาน บท อันนัมลฺ 62)

ดังนั้นใครเล่าเป็นผู้ที่ได้ยินการวิงวอนขอทั้งหลาย ซึ่งบางครั้งพระองค์ได้ตอบรับการวิงวอนนั้นในทันทีทันใด สิ่งเหล่านี้ได้บ่งบอกถึงการตอบรับจากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสามารถ ผู้ทรงมีผู้ทรงกรุณาธิคุณ ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย

หลักฐานจากธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของมนุษย์

มนุษย์นั้นถือกำเนิดขึ้นมาเป็นทารกผู้อ่อนแอ จึงต้องมีบุพการีคอยให้การ
ประคบประหงม เลี้ยงดู ปกป้องอันตราย เราจะสังเกตเห็นได้ว่า เมื่อความ
รู้สึกไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นกับเด็กเล็ก เขาจะวิ่งหนีเข้าหาพ่อแม่ ผู้ใหญ่ ที่มีความ
สามารถเหนือกว่าเขาเพื่อขอการปกป้องให้ปลอดภัย เมื่อมนุษย์คนหนึ่งเกิด
ความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่อชีวิต และไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะยับยั้ง ต่อสู้
กับภัยนั้นได้ เขาจะวอนขอสิ่งใดก็ตามที่มีความสามารถเหนือกว่าตนเอง เหนือ
กว่าภัยอันตรายนั้นๆ เพื่อให้ปกป้อง ค้ำครอง

นี่คือธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของมนุษย์ ซึ่งถูกถ่ายทอดมาแต่กาลก่อน ที่จะต้อง
แสวงหาการปกป้อง ค้ำครอง การช่วยเหลือ พึ่งพา เมื่อตนเองไร้ความสามารถ

ความบริสุทธิ์ของมนุษย์ได้ฟ้องออกมาว่าโลกนี้จะต้องมีผู้สร้าง มีพระเจ้าที่
คอยบริหารกิจการของโลกและจักรวาล ทรงควบคุมดูแลระบบนิเวศทั้งหมด
ให้มีความสมดุล และหากพวกเขาได้รับภัยพิบัติทั้งทางบกและทางทะเล
แน่นอน จิตสำนึกของมนุษย์ก็จะวิงวอนขอจากพระเจ้าผู้ที่มีความสามารถผู้ที่

มีฤทธิ์เดชที่สามารถช่วยเหลือเขาได้ในเวลาที่เขาไม่พบผู้ใดที่จะช่วยเหลือเขา
ได้อีกแล้วนอกจากพระองค์

ในธรรมชาติของมนุษย์อันบริสุทธิ์จะยอมรับว่าเขาต้องมีพระเจ้า และมีผู้ที่
สร้างเขาขึ้นมา และมีความพึงพาอาศัยที่จะต้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์
สายตาและจิตใจของเขาจะต้องเงยขึ้นไปบนฟ้า เพื่อขอวิงวอนจากพระองค์

จากเหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ เช่น ลมพายุ น้ำท่วม แผ่นดินไหว สิ่งใหญ่ๆ ที่
เกิดขึ้นที่มนุษย์ไม่สามารถระงับ หรือยับยั้ง และไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง
ได้ นั่นก็บ่งบอกถึงการมีของพระเจ้าที่มีความสามารถ ผู้ทรงให้เกิดสิ่งดังกล่าว
มนุษย์มีความรู้สึกว่่า เบื้องหลังภัยพิบัติเหล่านั้น ต้องมีอำนาจอันยิ่งใหญ่ที่
ทำให้เกิดปรากฏการณ์เหล่านั้นอยู่ มนุษย์จึงต้องการอธิษฐานต่อพระองค์ ผู้มี
อำนาจอันยิ่งใหญ่

และในธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการสิ่งยึดเหนี่ยว ต้องการพึ่งพาไป
ยังพระเจ้า ผู้ทรงมีพลังที่เร้นลับและมั่งคั่ง ซึ่งมนุษย์จะหวังผลประโยชน์และ
ขับไล่อันตรายหรือโทษด้วยกับพระองค์ นอบน้อมต่อพระเจ้าโดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งในยามที่ตกยากลำบาก

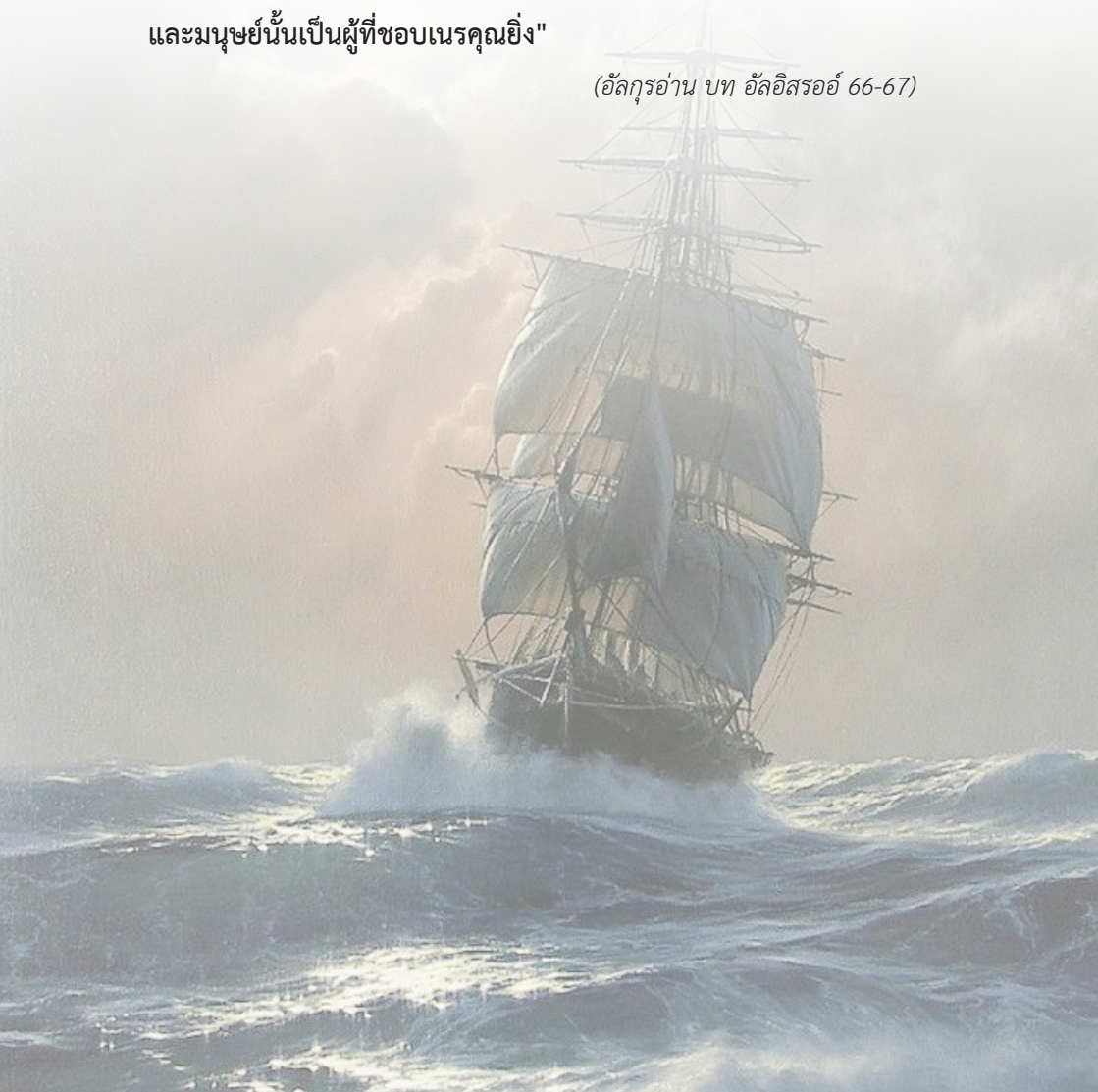
رَبُّكُمُ الَّذِي يُرِيكُمُ الْفَلَكَ فِي
الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

ความว่า "พระเจ้าของพวกเจ้าคือผู้ทรงให้เรือแล่นตามท้องทะเลแก่พวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงพระองค์
เป็นผู้ทรงเมตตาแก่พวกเจ้าเสมอ"

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا
نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

"และเมื่อทุกภัยประสบแก่พวกเจ้าในท้องทะเล ผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอก็จะ
สูญหายไป เว้นแต่พระองค์เท่านั้น ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเจ้า
รอดพ้นขึ้นบกแล้ว พวกเจ้าก็หันหลังออกไป(จากการศรัทธาต่อพระองค์)
และมนุษย์นั้นเป็นผู้ที่ชอบเนรคุณยิ่ง"

(อัลกุรอาน บท อัลอิสรอ์ 66-67)

มารู้จักพระเจ้ากันเถิด

แท้จริง ในธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนต่างมีความต้องการที่จะรู้จักพระผู้อภิบาลของพวกเขามากกว่าสิ่งอื่นใด และแน่นอนพวกเขาจะไม่พบกับความสุขที่แท้จริงหากยังไม่ได้รู้จักพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้น โอ้พี่น้องที่มีเกียรติ มาเถิด เรามาทำความรู้จัก พระเจ้าที่แท้จริงกันว่าพระองค์คือใคร มีคุณลักษณะอย่างไร

พระองค์คือ อัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลจักรวาล ผู้ทรงสร้างสรรค์สิ่งทั้งหลายมาจากความว่างเปล่า ผู้ทรงสร้างมนุษย์ทั้งหลายมาจากมนุษย์คนแรกคือ อาดัม จากนั้นได้สร้างพระนางเฮวา (อีฟ,เอวา) จากกระดูกซี่โครงชิ้นหนึ่งของอาดัม และให้กำเนิดจากทั้งสองซึ่งลูกหลานอันมากมาย ผู้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาในรูปแบบที่สวยงามที่สุดจากสิ่งถูกสร้างทั้งมวล ผู้ทรงจัดสรรอาหารและปัจจัยยังชีพทั้งหลายให้แก่พวกเขา และทรงช่วยเหลือพวกเขาจากความทุกข์ยากและภัยพิบัติต่าง ๆ

พระองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ทรงมีบรรดาพระนามอันสวยงาม พระนามของพระองค์ล้วนเป็นพระนามที่ยกย่องและสรรเสริญต่อพระองค์ พระองค์ทรงมีคุณลักษณะอันสูงส่ง ทรงมีความสมบูรณ์และยิ่งใหญ่ที่สุด

จากคุณลักษณะของพระองค์ที่ทรงบอกไว้เช่น พระองค์คือ ผู้ทรงสันติ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้ปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงยุติธรรม ผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงรักษา ผู้ทรงมองเห็น ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงให้เป็นและให้ตาย ผู้ทรงเอกละ ผู้ทรงเป็นที่พึ่งของทุกสรรพสิ่ง ฯลฯ

สรรพสิ่งทั้งมวลในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ต่างแซ่ซ้องสดุดี และถวายเกียรติต่อพระองค์ ให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์จากความบกพร่อง

พระองค์เท่านั้นที่ได้สร้างสรรค์สิ่งทั้งหลาย และให้ความมั่นคงแก่ทุกสรรพสิ่ง พระองค์ทรงสร้างอย่างมีมาตรฐาน สวยงามและมหัศจรรย์

พระองค์ได้ทรงกำหนดลิขิตของสิ่งต่าง ๆ ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นเวลาห้าหมื่นปี

สำหรับพระองค์นั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ทรงเห็นและทรงได้ยินต่อทุกสรรพสิ่ง ไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ สำหรับมนุษย์อื่นจากพระองค์ พระองค์ไม่มีภาคีใด ๆ ในการสร้างและการปกครองของพระองค์ ไม่มีผู้ใดปฏิเสธในการกำหนดของพระองค์และต่อต้านลิขิตของพระองค์ได้

พระองค์ทรงมีชีวิตอย่างนิรันดร์ เป็นพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว ทุกสิ่งทุกอย่างต่างต้องพึ่งพาอาศัยต่อพระองค์ พระองค์มิได้ให้บังเกิดลูก ไม่มีบุตร และพระองค์มิได้ถูกบังเกิด และไม่มีสิ่งใดมาเสมอเหมือนกับพระองค์

สิ่งถูกสร้างทั้งหลายอยู่ภายใต้การดูแลและการปกครองของพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็นและให้ตาย ทรงเยียวยาให้หายจากโรคร้าย ผู้ทรงให้ความสุขและความเบิกบาน ทรงให้บางคนร่ำรวย และทรงให้อีกบางคนยากจนด้วยเหตุอันล้ำค่าที่ซ่อนไว้ เป็นผู้ทรงสร้างและกำหนดรูปแบบของมนุษย์ในครรภ์ของมารดาตามรูปแบบที่พระองค์ทรงประสงค์

หากมนุษย์ทั้งหมดรวมตัวกันเพื่อจะให้โทษแก่ใครคนหนึ่งโดยที่พระองค์ไม่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้น พวกเขาย่อมไม่สามารถให้โทษแก่เขาผู้นั้นได้ และถ้าพวกเขารวมตัวกันเพื่อจะให้คุณแก่ใครคนหนึ่ง ซึ่งพระองค์ไม่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นแล้ว พวกเขาก็ย่อมไม่สามารถให้คุณต่อเขาผู้นั้นได้เช่นกัน

พระองค์ไม่พึงพาสິงใดจากสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ หากผู้คนที่ทั้งหมดเป็นบ่าวที่ศรัทธาและยำเกรงต่อพระองค์ และเป็นคนที่ดีที่สุด มันก็ไม่ได้เพิ่มอำนาจใด ๆ ให้แก่พระองค์เลย และหากปวงบ่าวทั้งหมด เป็นผู้ที่ฝ่าฝืนและเป็นคนที่เลวที่สุด การฝ่าฝืนของพวกเขาก็ไม่ได้ทำให้อำนาจของพระองค์ลดลงแต่อย่างใด เพราะพระองค์ไม่พึงพาสິงใดจากพวกเขา แต่พวกเขากลับต้องพึ่งพาต่อพระองค์ ขอความเมตตาและการดูแลจากพระองค์อยู่ตลอดเวลา

ไม่มีใครสามารถขัดขวางการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ถ้าหากพระองค์ได้ทรงกำหนด และไม่มีใครจะผ่อนหนักผ่อนเบา หรือปลดเปลื้องการลงโทษนั้นออกไปได้นอกจากพระองค์ พระองค์จะทรงสร้างสิ่งใดก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะไม่ถูกถามเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แต่มนุษย์ทุกคนจะถูกพระองค์สอบสวน พระองค์ทรงมีความยุติธรรม และไม่ทรง

ธรรมต่อผู้ใด คำสั่งของพระองค์ล้วนมีความดีงามและยุติธรรม พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือสรรพสิ่งทั้งมวล

ทรงเป็นเจ้าของในการบริหารกิจการของปวงบ่าว ทรงมีคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามผู้ทรงให้และทรงกีดกัน ทรงยกเกียรติให้สูงส่งและทรงลดเกียรติให้ต่ำต้อย หากพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น เพียงแค่พระองค์ทรงมีดำรัสว่า "จงเป็น" แล้วมันก็เป็นขึ้น

สรรพสิ่งทั้งหลายต่างขอความช่วยเหลือจากพระองค์ในทุก ๆ วัน พระองค์ทรงมีกิจการท่ามกลางกิจการของพระองค์คือทรงช่วยเหลือคนที่ยากลำบาก ทรงหล่อหลอมหัวใจให้แข็งแกร่งหลังจากที่มันได้แตกสลาย ให้ความรู้ร่ำรวยต่อผู้ที่ยากจน ตอบรับตอบสนองต่อคำเรียกร้อง และทรงรักต่อผู้ที่วิงวอนขอ และพระองค์ไม่ทรงปล่อยเรอจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงรู้จากสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบัน และทรงรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต ณ ที่พระองค์นั้นมีบรรดาคุณแก่แห่งความลับ ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ได้นอกจากพระองค์ และทรงปกปิดความรู้ดังกล่าวจากสิ่งถูกสร้าง แม้กระทั่งจากเทพและเทวดาทั้งหลาย หรือสิ่งมีชีวิตเร้นลับอื่น ๆ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รู้ว่าใครจะตายในวันพรุ่งนี้ หรือจะเกิดอะไรขึ้นล่วงหน้าในจักรวาล พระองค์คือผู้ที่สร้างหัวใจและ

ให้ปัญญาแก่นุชย์ ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจและสิ่งที่มนุษย์นึกคิด ความรู้ของพระองค์นั้นกว้างขวางห้อมล้อมเหนือทุกสรรพสิ่ง ไม่มีผิงรุลีและสสารใด ๆ ที่ได้เคลื่อนไหวย่นอกจากว่าพระองค์ทรงรู้มัน และไม่มีการเคลื่อนไหวใด ๆ ในโลกนี้ นอกจากว่ามันเป็นการอนุมัติและกำหนดการของพระองค์ พระองค์รู้กระทั่งว่าใบไม้ใดที่จะปลิดปลิวหรือร่วงหล่น ทรงรู้ในสิ่งที่อยู่ในพื้นแผ่นดิน และในท้องทะเล ไม่มีผู้ใดที่จะซ่อนเร้นจากพระองค์ไปได้สิ่งเร้นลับและเปิดเผย ย่อมมีความเท่าเทียมกัน ณ ที่พระองค์

พระองค์ทรงมีความกรุณา เมตตา ปราณีเสมอ ความเมตตาของพระองค์กว้างขวางเหนือกว่าทุกสรรพสิ่ง พระองค์ทรงให้อภัยแก่ทุกคนที่กลับเนื้อกลับตัวไปหาพระองค์ ทรงรักต่อผู้ที่ขอภัยโทษต่อพระองค์ และจะทรงเปลี่ยนจากบาปนั้นเป็นผลบุญ ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวยิ่งกว่าตัวของพวกเขา และยิ่งกว่าพ่อแม่ของพวกเขา พระองค์ทรงให้ความเมตตาหนึ่งร้อยส่วน พระองค์ทรงเก็บมันไว้ ณ ที่พระองค์เก็บสืบทอด และทรงประทานแก่หนึ่งส่วนลงมายังโลกนี้ และจากส่วนนั้น สัตว์ต่าง ๆ ก็มีความเมตตาต่อกัน จนกระทั่งแม่ม้าที่ยกเท้าออกเพราะกลัวที่จะไปเหยียบลูกน้อย และไม่มีผู้ใดที่จะได้เข้าสวรรค์นอกจากด้วยความเมตตาของพระองค์

พระองค์ทรงรำรวยอย่างล้นหลาม ขุมทรัพย์ของพระองค์เต็มขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงมีความเมตตา กรุณา ทั้งกลางวันและกลางคืน ทรงให้อย่างไรก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์คือผู้ทรงให้อาหาร และไม่ทรงต้องการอาหารจากผู้ใด พระองค์ทรงตรัสในช่วงท้ายของทุกคืนว่า

“...ผู้ใดที่วิ่งวอนขอจากข้า แล้วข้าจะให้แก่เขา ผู้ใดขอภัยโทษจากข้า แล้วข้าจะอภัยโทษแก่เขา “ (รายงานโดย อัลบุคอรี 1145)

พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายเพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆ ทรงสร้างทะเล แม่น้ำ และลำธาร ทรงให้น้ำฝนหลั่งลงมาจากฟ้า ให้พืชพรรณ ธัญญาหารทั้งหลายงอกเงยด้วยกับน้ำนั้น เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์ สิ่งใดก็ตามทั้งหลายที่ผู้คนได้รับนั้นล้วนมาจากอัลลอฮ์ ขุมทรัพย์ของพระองค์ไม่เคยลดหย่อน พระองค์ได้ตรัสว่า

“..โอ้ปวงบ่าวทั้งหลายของข้า หากพวกเจ้าทั้งหลายตั้งแต่เริ่มแรก จวบจนคนสุดท้าย หรือทั้งมนุษย์และพวกญิน⁽¹⁾ ทั้งหมด ต่างรวมตัวอย่าง พร้อมเพรียงกันแล้วขอจากข้า แล้วข้าก็ได้ให้แก่ทุกคนตามที่พวกเขาทั้งหลายได้ขอ สิ่งนั้นก็ไม่ได้ลดอะไร ณ ที่พระองค์ นอกจากเหมือนได้ลด ปริมาณเท่ากับเพียงเข็มที่ได้ถูกจุ่มลงไปในมหาสมุทร..”
(รายงานโดย มุสลิม 2577)

พระองค์จะตอบแทนแก่ผู้ที่ทำความดีอย่างมากมายและทวีคูณ แม้จะเป็นสิ่งเล็กน้อยก็ตาม หากทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์ พระองค์จะทรงตอบแทนแก่มนุษย์ผู้ที่ศรัทธาและภักดีต่อพระองค์ด้วยสวนสวรรค์อันสถาพร ซึ่งมีความสุขและความสวยงาม โดยที่สายตาทั้งหลายไม่เคยเห็นมาก่อน หูไม่เคยได้ยิน และไม่สามารถจินตนาการได้

มนุษย์ไม่สามารถให้คุณหรือให้โทษต่อพระองค์ได้ แต่พวกเขาต่างหากที่ต้องพึงพาวาอาศัยต่อพระองค์ สายตาทั้งหลายย่อมไม่รู้ถึงพระองค์ แต่พระองค์ทรงรู้ถึงสายตาเหล่านั้น และพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาเอ็นดู ผู้ทรงปรีชาญาณ

(1) ญิน คือ สิ่งมีชีวิตที่เร้นลับประเภทหนึ่ง ซึ่งอาจจะแปลเป็นไทยตรงกับคำว่า "ผี, สัมภเวสี"

พระองค์อัลลอฮ์ได้สร้างพวกเขาเพื่อจุดประสงค์เดียวกับการสร้างมนุษย์ นั่นคือเพื่อการเคารพภักดีต่อพระองค์ ในหมู่พวกเขามีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมีผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา มีทั้งญินที่ดีและญินที่ชั่ว และพวกเขาต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ณ ที่อัลลอฮ์ในโลกหน้าเช่นเดียวกับมนุษย์.

ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ทรงให้อภัยแก่ผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว ผู้ทรงกรุณา
ปรานีเสมอ

พระองค์ไม่ทรงง่วงนอน และไม่ทรงนอนหลับ ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินโดยที่ความเหน็ดเหนื่อยไม่ได้มาประสบกับพระองค์แต่อย่างใด

ผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง ผู้ทรงพลังอย่างล้นเหลือ ทรงทำลาย
นครของกลุ่มชนบีลูฏ (Lot) ที่เคยปฏิเสธศรัทธาและมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ทำสิ่งลามก ให้แผ่นดินพลิกคว่ำจากด้านบนสู่ด้านล่าง และขว้างกลับไปบน
แผ่นดินอย่างรุนแรงจนทำให้มันจมลึกลงไป (ปัจจุบันคือพื้นที่ทะเลสาบเดดซี –
Dead sea) พระองค์ทรงมีไพร่พลอย่างมากมาย จากบรรดาทูตสวรรค์แห่ง
ชั้นฟ้า ไม่มีใครสามารถคณานับจำนวนพวกเขาได้นอกจากพระองค์

ทุกสรรพสิ่งย่อมสิ้นสลาย นอกจากพระองค์เท่านั้น ในวันสิ้นโลก
พระองค์ทรงทำให้โลกนี้และจักรวาลทั้งหลายพังพินาศ และจะเปลี่ยน
แผ่นดินขึ้นมาใหม่ ให้ทุกชีวิตฟื้นคืนชีพเพื่อรับการพิพากษา ทรงตอบแทน
ต่อความดีและความชั่วที่มนุษย์ได้เคยกระทำ

นี่คือบางส่วนจากความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ที่พระองค์ได้ตรัสไว้ใน อัลกุรอาน และจากพจนานุกรมของท่านนบีมุฮัมมัด - ขออัลลอฮ์ทรงอานวยพร และความสันติแก่ท่าน - ดังนั้น มนุษย์ที่ดี คือคนที่มีความรัก ความกตัญญูรู้คุณ ต่อผู้ที่ประทานความดีและความโปรดปรานทั้งหลายนี้แก่พวกเขา มีความ ยำเกรง ความหวัง มีการสวามิภักดิ์ต่อพระองค์

ความเลิกล้ำของผู้คนนั้น ขึ้นอยู่กับความเลิกล้ำของพวกเขาในการ รู้จักต่อพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้ หากผู้ใดได้เรียนรู้ ทำความรู้จักต่ออัลลอฮ์ มากเท่าใด เขาย่อมมีความยำเกรงต่อพระองค์มากเท่านั้น มีความสุขที่ได้ ไกล่ชิดและได้ยึดมั่นต่อพระองค์ จะเป็นคนดีมีคุณธรรม ปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม ไม่กล้าทำสิ่งที่ชั่วร้าย ไม่ละเมิดต่อผู้อื่น และไม่กล้าฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของ พระองค์

ดังนั้น สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์คือการทำความรู้จักต่ออัลลอฮ์ รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เพื่อที่เขาจะเป็นบ่าวที่ดีและเคารพภักดี ต่อพระองค์ มีความรัก ความหวังและความยำเกรงต่อพระองค์ และหากเขาขอ วังวอน ขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ แน่نون พระองค์จะตอบรับการวังวอน ของเขา พระองค์นั้นคือผู้สร้าง ผู้ทรงให้เป็นและให้ตาย และมนุษย์ทั้งหลาย จะถูกนำกลับไปสู่พระองค์

พระเจ้า จักต้องมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น

หากเราจะพิจารณาถึงความสมดุลและการมีระบบระเบียบในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ปราศจากความผิดพลาด และความบกพร่อง หรือความวุ่นวาย นั่นก็บอกได้ว่าพระเจ้าพระผู้สร้างและผู้ดูแลกิจการงานทั้งหลายในชั้นฟ้าและแผ่นดินคืออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว

พระองค์ได้ตรัสไว้ในพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานว่า

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يُصُفُّونَ ﴿٢٢﴾

ความว่า “หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลายองค์อื่นจากอัลลอฮ์แล้ว ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างแน่นอน อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งขึ้น”

(อัลกุรอาน บท อัลอันบียาฮ์ 22)

ลองพิจารณาดูเถิดว่า หากสังคมหนึ่ง หรือกองทัพหนึ่ง มีผู้ที่มีอำนาจบัญชาหลายคน ในกิจการงานสักหนึ่งอย่าง กิจการงานนั้นย่อมเสียหาย เพราะแต่ละคนต่างก็อ้างอำนาจของตัวเอง ว่าตนคือผู้ตัดสินใจ แต่ละคนก็จะปรารถนาความคิดของตนเองว่าดีกว่า เหนือกว่าผู้อื่น ท้ายที่สุดแล้วก็จะไม่มีใครมีอำนาจสูงสุดเพื่อตัดสินใจให้การงานนั้นดำเนินไปได้

อำนาจเด็ดขาดสูงสุดจึงจะต้องมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น เช่นเดียวกันกับบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินย่อมต้องมีเพียงผู้มีอำนาจสูงสุดเพียงหนึ่งเดียว เพื่อ

ที่จะบริหารจัดการมันให้เป็นไปอย่างมีระบบ ระเบียบ สมบูรณ์แบบ มุ่งไปในทิศทางที่กำหนดโดยไม่มีอำนาจอื่นใดมาแทรกแซง

หากมีพระเจ้าหลายองค์แล้วไซ้ร้ แน่นนอน แต่ละองค์ก็จะยึดเอาแต่สิ่งที่ตนสร้างมาครอบครอง กำหนดระเบียบขึ้นมาเอง สิ่งถูกสร้างทั้งหลายก็จะมีระบบระเบียบ ที่สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ และพระเจ้าแต่ละองค์จะแข่งกันแสดงอำนาจที่เหนือกว่าองค์อื่น พระองค์ได้ตรัสว่า

مَا آتَخَذَ اللَّهُ مِنْ
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذْهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ
وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

ความว่า “อัลลอฮฺมิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด และแน่นอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวกเขาก็จะมีอำนาจเหนือกว่า อีกบางองค์ อัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งขึ้น”

(อัลกุรอ่าน บท อัลมุมีนูน 91)

และหากมีเทพเทวาใดๆที่มีฤทธิ์เดชในเรื่องหนึ่ง แต่ไม่มีความสามารถในเรื่องอื่นๆ ก็มีอาจเป็นผู้มีอำนาจที่สมบูรณ์แบบได้ หรือมีความศักดิ์สิทธิ์ในช่วงเวลาหนึ่ง และเสื่อมถอยลงเมื่อเวลาผ่านไป ก็มีใช้ผู้ทรงอำนาจเช่นกัน

เช่นเดียวกัน หากมีอำนาจชั่วหนึ่ง บันดาลให้เกิดขึ้นดำรงอยู่ แต่กลับมีอำนาจอีกชั่วบันดาลให้ตายหรือทำลายลง ก็ย่อมจะเกิดความวุ่นวายขัดแย้งกัน

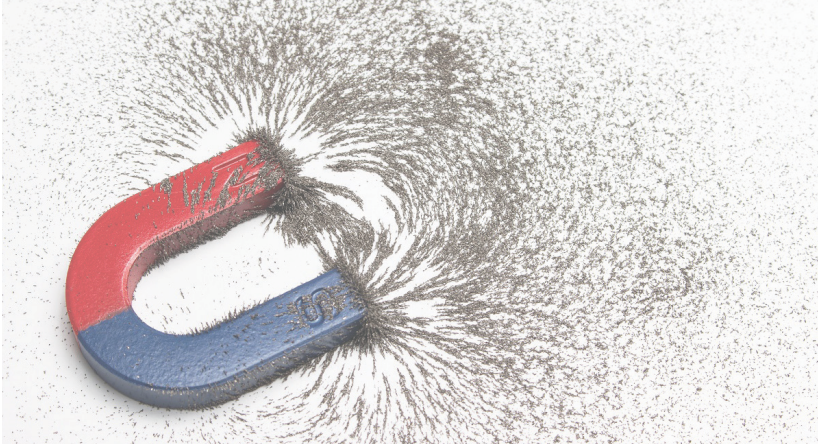
ปัจจุบันนี้เราเห็นแล้วว่า หากองค์กรใดๆ มีสายบังคับบัญชา หรืออำนาจการบริหารหลายคน หลายฝ่าย หลายระดับชั้น หลายชั่วอำนาจ มันจะก่อให้เกิดปัญหา มีความขัดแย้ง และความวุ่นวายอย่างมากมาย แต่หากขึ้นตรงต่อผู้มีอำนาจสูงสุดในการบัญชา หรือ ตัดสินใจอย่างเด็ดขาด กิจการงานนั้นย่อมดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าของผู้มีอำนาจสูงสุด ต้องมีเพียงผู้เดียวเท่านั้น พระองค์คือผู้สร้าง และเป็นผู้บริหารจัดการ ผู้ดูแล ผู้ที่ให้เพิ่ม หรือลดอำนาจแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และผู้ตัดสินต่อบรรดาปวงบ่าวทั้งหลาย

หากพระเจ้ามีจริง แล้วเหตุใดเราถึงไม่เห็นพระองค์

ท่านผู้อ่านที่เคารพทั้งหลาย การยืนยันว่าสิ่งใดมีตัวตนอยู่จริงนั้น เราจะใช้เพียงประสาทสัมผัสทั้งห้าเป็นมาตรฐาน คงจะเป็นคำกล่าวที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ล้วนมีสถานะที่แตกต่างกันไป

● บางสิ่งเราอาจต้องใช้เครื่องมือเฉพาะในการตรวจสอบการมีอยู่จริงของมัน เช่น เชื้อไวรัส หรือ จุลชีพขนาดเล็กจิ๋ว ที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า

● บางสิ่งเราอาจอาศัยร่องรอย หรือผลลัพธ์จากการกระทำปฏิกิริยาของมัน เช่น เรามองไม่เห็นแรง แต่รู้ว่ามันมีพลังกำลัง เมื่อเรายกสิ่งของ หรือเข็นรถไปข้างหน้า เมื่อเราขว้างก้อนหิน, เรามองไม่เห็นลม-อากาศ แต่รู้ว่ามันมีอยู่ จากความรู้สึกที่มันพัดผ่าน หรือใบไม้ที่ปลิวไหว, กระแสไฟฟ้า – คลื่นวิทยุ – สัญญาณอินเทอร์เน็ต เราต่างก็มองไม่เห็นตัวตนของมันทั้งสิ้น

● บางสิ่งเป็นนามธรรมที่ไม่มีรูปร่าง ไม่มีตัวตน แต่เรากลับยอมรับว่ามี อาทิ ความคิด ความรัก และความหวัง หรือพวกผีปศาจ วิญญาณ และเทพ ไท่นละตัวตนของสิ่งเหล่านั้น

หากเราจะพิจารณาถึงสิ่งที่มนุษย์มองไม่เห็นนั้น ส่วนมากมันจะมีพลังและอำนาจมากกว่าสิ่งที่มองเห็น เช่นกระแสไฟฟ้า ที่มันสามารถฆ่าคนตายได้เพียงไม่กี่วินาที หรือลมพายุที่สามารถพัดบ้านไปทิ้งหลังได้ หรือแรงดันในอากาศที่สามารถยกเครื่องบินทั้งลำได้ แม้กระทั่งเชื้อโรคที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า แต่

มันได้ทำลายมนุษย์ และได้ฆ่าคนไปก็มาน้อยแล้ว และสิ่งเหล่านี้เราก็มองไม่เห็นเช่นเดียวกัน ทั้งหมดนี้เป็นความเมตตาจากอัลลอฮ์ อันเนื่องมาจากความอ่อนแอของมนุษย์ เพราะหากมนุษย์ได้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามา แนนอนมนุษย์เราคงจะวุ่นวาย ลายตา มีความเดือดร้อนจนอยู่ไม่เป็นสุขอย่างแน่นอน

การยืนยัน การมีอยู่จริงของตัวตนของคนๆหนึ่ง สามารถอาศัยคำบอกเล่า, บันทึกเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์, พงศาวดาร หรือ จดหมายเหตุของผู้ที่ได้พบเจอตัวบุคคลนั้นๆจริง เช่น บรรดากษัตริย์-จักรพรรดิ, หรือบุคคลสำคัญต่างๆในประวัติศาสตร์ ก็ล้วนแล้วแต่ไม่มีใครในปัจจุบันเคยพบเจอตัวจริง (ไม่เหมือนกับฟาโรห์ที่ยังเหลือเป็นมัมมี่ให้เราเห็น) แต่เพราะบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่ถ่ายทอดต่อกันมาจากผู้ที่ได้พบเจอตัวจริงในอดีต ยืนยันการมีอยู่จริงของพวกเขา จึงทำให้เราเชื่อการมีอยู่ของบุคคลเหล่านี้

หากว่าเราทั้งหลายยอมรับในการมีอยู่จริง แม้จะมองไม่เห็น ของสิ่งใดก็ตาม ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด .. ไยจึงต้องมองเห็นพระผู้เป็นเจ้าด้วยตาตนเอง กระนั้นหรือ ?

ส่วนเหตุผลที่ พระองค์ ไม่ทรงปรากฏต่อหน้ามนุษย์นั้น เนื่องด้วย ความเกรียงไกร ยิ่งใหญ่ และทรงอำนาจอย่างล้นเหลือ เกินกว่าความสามารถของมนุษย์ และเกินกว่าสภาพของมนุษย์ที่จะครองสติเอาไว้ได้ หรือ กระทั่งเสียชีวิตในทันที และเกินกว่าที่ผืนพิภพนี้จะแบกรับ ทนทานต่อพลังอำนาจของพระองค์ไว้ได้ ดังที่อัลลอฮ์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอาน เมื่อครั้งที่ศาสนทูตมุซา (โมเสส - ขอความสันติประสพแด่ท่าน) ขอให้พระองค์ปรากฏตัวตนให้เห็น (เพื่อตอบย้ำการมีอยู่ของพระเจ้า)

“เขา(มุซา)ได้กล่าวขึ้นว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์ เห็น(พระองค์)ด้วยเถิด โดยที่ข้าพระองค์จะได้มองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่ทว่าเจ้าจงมองดูภูเขานั้นเถิด ถ้าหากมันยังคงมันอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะเห็นข้า ครั้นเมื่อพระเจ้าของเขาได้ประจักษ์ที่ภูเขานั้น ทำให้มันทลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมุซาก็ล้มลง ในสภาพหมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าวว่ามหาบรียุทธ์แต่พระองค์ ท่าน ข้าพระองค์ขออุทิศต่อพระองค์ และข้าพระองค์นั้นคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

(อัลกุรอาน บท อัลอะฮ์รอฟ 143)

และการที่พระองค์ทรงให้มนุษย์ไม่สามารถเห็นพระองค์นั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบการศรัทธาของพวกเขา หากทุกคนในโลกนี้สามารถเห็นพระองค์หมดแล้วไซ้ แน่نون ในโลกนี้ย่อมไม่มีบททดสอบใดๆ และในโลกนี้ก็จะไม่มีผู้ปฏิเสธศรัทธา

เราจะได้เห็นพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ และเมื่อใด ?

ต่อคำถามนี้ บ่งชี้ว่ามนุษย์นั้น เบื้องลึกในใจแล้วมีความปรารถนาที่จะเห็นพระผู้เป็นเจ้าจริงๆ อัลลอฮ์ (มหาบรียุทธ์และความสูงส่งยิ่งแต่พระองค์) ได้ให้สัญญาไว้ต่อผู้ที่มีความเชื่อมั่น ศรัทธาในพระองค์ ถึงผลตอบแทน รางวัลของผู้ศรัทธาที่ดำรงคุณธรรม ยึดมั่นในความดี ท่ามกลางชีวิตที่บททดสอบต่างๆ ถูกส่งมาต่อเนื่อง ทั้งความพรั่นพรึงของความคิด, ความลังเลในความเชื่อ, ความกลัวที่จะเปลี่ยนแปลง, ความท้อแท้ยากลำบากต่างๆ, ความอดทนต่ออุปสรรค

นานัปการ ด้วยสวรรค์อันสถาพรและชีวิตอันเป็นนิรันดร์ ไม่มีความสุขสบาย
ใดๆในชีวิตโลกนี้จะเทียบเทียม ซึ่งสงวนไว้เฉพาะผู้ที่ศรัทธา และยำเกรงต่อ
พระองค์เท่านั้น อัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาไว้ในพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานว่า

ความว่า “ในวันนั้น (วันแห่งการตอบแทน*) มีหลายใบหน้าจะเบิกบาน (22)
ที่จะได้มองไปยังพระเจ้าของมัน ” (อัลกุรอาน บท อัลกียามะห์ 22-23)

*วันแห่งการตอบแทนในโลก ใบหน้าของผู้ที่ศรัทธาเชื่อมั่น
และยำเกรงต่อพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่จะเห็นพระองค์

ใครคือศาสนทูตของพวกเขา

เป็นที่ยอมรับกันโดยชุมชนในธรรมชาติดูแลแล้วว่า พ่อแม่ ผู้ให้กำเนิด ลูกหลานตัวน้อยๆ จะต้องคอยชี้แนะ อบรมสั่งสอน เพื่อให้สามารถ ดำเนินชีวิตด้วยตนเองได้เมื่อเติบโตใหญ่ บรรดาสัตว์ต่างๆ ก็เช่นเดียวกัน ที่จะคอยชี้แนะแหล่งอาหาร สอนลูกน้อยให้หัดกระพือปีกบิน ชี้แนะวิธีการสร้างที่อยู่อาศัย และสอนให้รู้จักการหลบภัยต่างๆ

เดิมทีแล้ว ในประวัติของมนุษยชาติ มนุษย์ในยุคแรกตั้งแต่มนุษย์คนแรก อาดัม และลูกหลานของท่าน ล้วนอยู่ในศาสนาอิสลามอันบริสุทธิ์ คืออยู่ในการสักการะภักดีต่ออัลลอฮ์พระเจ้าเพียงองค์เดียว แต่เมื่อเวลาผ่านไป ราวประมาณสิบศตวรรษ ผู้คนได้ห่างไกลจากสัจธรรม โดนมารร้ายยั่วยุให้ผู้คนตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และเนรคุณต่อพระองค์ จึงไปยึดเอาสิ่งอื่นมาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ พระองค์จึงส่งศาสนทูตมาตักเตือน และเผยแผ่ถึงสัจธรรม

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا اخْتَفَوْا فِيهِ... ﴿٢١٣﴾

ความว่า "มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วภายหลัง อัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานบี มาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรงประทานคัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมากับพวกเขาด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน..."

(อัลกุรอาน บท อัลบากอเราะห์ 213)

อัลลอฮ์ – มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งยิ่งแด่พระองค์- ผู้ทรงสร้างชีวิตและทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่พระองค์สร้าง มิได้ปล่อยปละมนุษย์ให้อยู่อย่างไร้แก่นสาร ไร้ศีลธรรม ไร้จุดหมายใดๆในชีวิตก็หาไม่ หากปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพังโดยไร้ทางนำ พวกเขาต่างคนต่างก็จะใช้ความคิดของตัวเองนำพาชีวิตไปอย่างไร้ทิศทาง เราจะเห็นว่าปัจจุบันนี้ผู้คนที่ไม่มีความเชื่อใดๆยึด ต่างก็แสดงความคิดของตัวเองว่าดี ซ้ำยังตีกรอบให้กับผู้อื่น

ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติที่ผ่านมา นับพันนับหมื่นปี ก็เป็นเช่นนี้ไม่ต่าง

กัน และเราก็ทราบดีแล้วว่า หากอัลลอฮ์จะให้มนุษย์สามารถเห็นพระองค์ คงไม่มีมนุษย์คนใดเลยที่จะปฏิเสธพระองค์ได้ และมันก็จะไม่เกิดทางเลือกหรือ บททดสอบใดๆเลย นี่คือเหตุผลที่อัลลอฮ์ – มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งยิ่ง แต่พระองค์ – ได้ส่ง“ศาสนทูต”มายังมนุษยชาติ เพื่อชี้ทางสว่าง มอบทางนำ ที่เที่ยงตรง มอบกฎเกณฑ์ศีลธรรมที่ดีงาม ให้แก่มนุษย์ ด้วยความเมตตาอัน ล้นหลามของพระองค์

ท่านผู้อ่านที่รักครับ ท่านคงจะเคยรับรู้ เรียนรู้ ความเป็นมาของ มนุษยชาติในอดีตที่ผ่านมาแล้วบ้าง ท่านก็จะพบว่า ในประชาชาติทุกยุคสมัย จะมี “ศาสดาประกาศก” หรือ “ผู้เผยแผ่พระวจนะ (Prophet)” หรือบางคน เรียกว่า “ศาสดาพยากรณ์” ใช้คำเรียกต่างกันไป แต่นัยยะนั้น คือผู้ที่นำวจนะ ของพระเจ้าเป็นเจ้ามาเผยแผ่แก่มนุษยชาติ

ศาสนาอิสลาม เราใช้คำว่า“ศาสนทูต” แต่อย่างไรก็ดีไม่ว่าจะใช้คำไหนเรียก ข้อสำคัญคือ สาส์น ที่ท่านเหล่านั้นนำมาเผยแผ่ และหากว่าท่านผู้อ่าน ค่อยๆ รับรู้เพิ่มอีกสักนิด ท่านจะพบว่า อิสลามนั้นยอมรับและยืนยันการมาของ ศาสดาประกาศก ว่าได้ถูกส่งมายังมนุษย์จริง ไม่ว่าจะเป็น โนอาห์ (นูห์) – อับ รามัม (อิบรอฮีม) – โมเสส (มุซา) – ดาวิด (ดาอูด) – โซโลมอน (สุลัยมาน) – จีซัส,เยชู (อีซา) -ขอความสันติประสพแต่ทุกท่าน

ในทุกประชาชาติและทุกยุคทุกสมัย พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกจากปวง บ่าว ให้เป็นศาสนทูตเพื่อที่จะมาเผยแผ่ศีลธรรม ศาสนาอันเที่ยงตรง และเพื่อ ให้เป็นแบบอย่างต่อผู้อื่น ทั้งในเรื่องของการพูด การปฏิบัติ และมารยาทที่ดี งาม

แต่เนื่องด้วยเหตุผลที่เรานั้นได้กำเนิดขึ้นมาเป็นประชาชาติของศาสนทูตท่าน
สุดท้าย คือท่านนบี “มุฮัมมัด” (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยพรและความสันติ
แด่ท่าน) จึงเป็นความเที่ยงแท้อย่างยิ่งยวด ที่มนุษยชาติในกาลต่อมาทำความ
รู้จักต่อท่าน เชื้อพึงและปฏิบัติตามทางนำที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้นำมา

แน่นอนเลยว่า หากเราหรือท่านผู้อ่านเพิ่งเข้าทำงานในบริษัทหนึ่ง ซึ่ง
หัวหน้าแผนกคนเดิมได้จาก หรือลาออกไปแล้ว และมีหัวหน้าแผนกคนใหม่
เข้ามา นโยบายเจ้าของบริษัทยังคงเหมือนเดิม แต่วิธีการทำงานอาจจะแตก
ต่างกันเล็กน้อย ถามว่าเราจะต้องรับวิธีการจากหัวหน้าคนใหม่ หรือคนที่
ลาออกไปแล้ว? หัวหน้าคนใหม่เข้าทำหน้าที่รับนโยบาย คำสั่งโดยตรงจาก
เจ้าของบริษัท ส่วนคนที่จากไปแล้วนั้น เราไม่มีทางรู้เลยว่าคำสั่งเดิมของเขา
จะยังหลงเหลือชัดเจนและใช้การได้แค่ไหน ที่สำคัญเขาจะช่วยให้เรารับผิดชอบ
(จากวิธีการเดิมของเขา) กระนั้นหรือ ? ในเมื่อเขาไม่ได้มีบทบาท หน้าที่ใดๆใน
บริษัทอีกต่อไปแล้ว

สภาพของมนุษยชาติ ก่อนแสงแห่งรุ่งอรุณ

ภายหลังการจากไปของ อีซา⁽¹⁾ แห่งนาซาเรธ (เยชู - อีซา บุตร มัรยัม) ผู้เรียกร้องมนุษยชาติ สู่การสักการะพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเกรียงไกรเพียงหนึ่งเดียว ภายใต้อาณาจักรโรมันและอาณาจักรเปอร์เซียที่เป็นปรปักษ์ต่อกัน มนุษยชาติก็เข้าสู่ยุคแห่งความมืดมนอีกครั้ง (Dark Edge) คำสอนและทางนำแห่งแสงสว่างเลือนรางลงทุกขณะ ความรู้แห่งสัจธรรมได้หดหาย ความป่าเถื่อน งมงาย ความโหดร้ายของมนุษย์ด้วยกัน เข้าครอบคลุमสังคม มนุษย์นั้นพร้อมจะเนรคุณ บิดพริ้วในสัญญาที่ให้ไว้ต่อพระผู้เป็นเจ้าเพื่อแลกกับผลประโยชน์ในอำนาจ ทรัพย์สินและเกียรติยศของตนเอง พวกเขากบฏ, สลักหินเพื่อสักการะเทพเจ้า เพื่อแข่งขัน แสดงความยิ่งใหญ่ของเทพเจ้าของตน และข่มขู่อาณาจักรอื่นๆ

(1) อีซา บุตรมัรยัม คือหนึ่งในบรรดานบี ตามความศรัทธาของอิสลาม

แม้กระทั่งดินแดนคาบสมุทรอาระเบีย ซึ่งไม่มีอาณาจักรใด ให้ความสนใจที่จะยึดครองความแห้งแล้ง และร้อนระอุของทะเลทราย ก็ได้รับอิทธิพล ค่านิยมของการสักการะเทพเจ้าหลายองค์ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดผู้คนจากพื้นที่ต่างๆ ให้เดินทางมาจาริกแสวงบุญ ค้าขาย สร้างความมั่งคั่งให้กับเผ่าอาหรับต่างๆ ที่ดูแลรักษาเมืองเมกกะ(มักกะฮ์)แห่งนี้

สภาพของชาวอาหรับในยุคนั้นก็ไม่แพ้ประชาชาติใดๆ ในเรื่องของความเขลา ความป่าเถื่อนและความมั่งงาย พวกเขากราบไหว้ก้อนหินและท่อนไม้ วิงวอนขอจากสิ่งที่ไม่สามารถให้คุณและให้โทษ ยึดเอาพวกมารร้ายมาเป็นมิตร เป็นผู้ให้ความคุ้มครอง และคิดว่าตนเป็นผู้ที่เลิศล้ำที่สุด ชิงดีชิงเด่น แข่งขันชิงกันและกัน ขว้างลูกตัวเองอันเนื่องจากกลัวความจน ไม่มีระเบียบทางสังคม คนแข็งแรงทำร้ายคนที่อ่อนแอ คนรวยขูดรีดกินเงินของคนจน กินเลือดและดื่มสุรามา กินสิ่งสกปรก และทำสิ่งลามก มีการเสียดายและการพนัน เป็นยุคแห่งความมืดมน ร่องรอยแห่งสัจธรรมแทบจะหาไม่ได้ เสมือนกับว่าพวกเขาต่างรอคอยศาสนาทูตท่านสุดท้ายที่มาจากฟืนฟู แก้ปัญหา พัฒนา และมาบอกทางนำแก่พวกเขา

การถือกำเนิดของท่านนบีมุฮัมมัด และวงศ์ตระกูลของท่าน

เด็กน้อยมุฮัมมัด ได้ถือกำเนิดขึ้นในตระกูลฮาซิม ของเผ่าอาหรับ-กูเรซ- ซึ่งถือเป็นชนเผ่าหนึ่งที่มีเกียรติยศ มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของอาณาจักรใกล้เคียง

ท่านมีชื่อว่า **มุฮัมมัด บุตร अबดุลลอฮ์** บุตร अबดุลมุลฏอเลบ แห่งตระกูล **ฮาซิม** ซึ่ง अबดุลลอฮ์ได้เลือกท่านมาจากลูกหลานของฮาซิมและทรงคัดเลือกฮาซิม

มาจากเผ่ากูเรช และเผ่ากูเรชมาจากลูกหลานของท่านนบีอิบรอฮีม(อับราฮัม)
(ขอให้พระองค์ประทานความสันติแก่ท่าน) ดังนั้นท่านนบีมุฮัมมัดมาจากวงศ์
ตระกูลที่ดี และมีเกียรติมากที่สุด

การเติบโตของท่าน

ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นกำพร้าที่เสียบิดา(อับดุลลอฮ์) ไปตั้งแต่ท่านกำลังอยู่
ในครรภ์ของมารดา(อามินะฮ์) เมื่ออายุได้ 6 ขวบ ท่านก็กำพร้ามารดาไปอีก
คน ท่านจึงอยู่ในการอุปการะของผู้เป็นปู่ และลุงของท่าน

ท่านนบีมุฮัมมัด เติบโตขึ้นท่ามกลางสิ่งแวดล้อมของทะเลทรายนอก
เมืองมักกะฮ์ ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงห่างไกลจากความโกลาหล วุ่นวายของตัว
เมือง ท่านเป็นคนโอบอ้อมอารี เป็นคนถือคำสัตย์สัญญา รักษาคำพูด ด้วยกับ
ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของท่านตั้งแต่เด็กๆ ท่านไม่เคยไปยุ่งเกี่ยวและแตะต้อง
กับสิ่งงมงายแต่อย่างใด ท่านมีความเฉลียวฉลาดและมีความซื่อสัตย์ ครั้นเติบโต
ใหญ่เข้าวัยฉกรรจ์ท่านช่วยเหลือและให้แก่ลุงในทะเลทรายชานเมืองมักกะฮ์

ท่านได้แต่งงานกับ ท่านหญิงคอดียะห์ เศรษฐินีนัยแห่งเมืองมักกะฮ์
นางเป็นสุภาพสตรีที่มีความฉลาดมากที่สุด ผู้เคยจ้างวานท่านให้ควบคุมดูแล
กองคาราวานค้าขายของนางไปยังเมืองต่างๆ และท่านก็ทำกำไรให้นางอย่าง
งดงาม ด้วยเหตุที่ท่านมีชื่อเสียงลือในความซื่อสัตย์ กระทั่งผู้คนได้ตั้งฉายาให้
ท่านว่า “อัลอะมีน” หมายถึง ผู้ที่ซื่อสัตย์

พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งท่านให้รับหน้าที่ประกาศศาสนาอิสลาม
เรียกร้องผู้คนให้สักการะภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว ขณะที่ท่านอายุ

40 ปี โดยผ่านเทวทูตแห่งชั้นฟ้า(ญิบริล - เกเบรียล)ให้รับบัญชาจากอัลลอฮ์ ในการมอบหน้าที่ความเป็น -นบี (ผู้เชิญชวนไปสู่พระเจ้าองค์เดียว ผู้ประกาศ สัจธรรม ผู้ตักเตือน) ให้กับท่านนบีมุฮัมมัด และความเป็น -รอซูล (ศาสนทูต) คนสุดท้าย- ผู้นำศาสนาสัจธรรม บทบัญญัติ คำดำรัส และวามะของอัลลอฮ์ สู่มวลมนุษยชาติ

พระองค์อัลลอฮ์ได้ส่งท่านไปเผยแพรในกลุ่มชนที่เต็มไปด้วยความวุ่นวาย ความมมงายและโง่เขลา, ในสังคมที่เต็มไปด้วยกับการกราบไหว้ตอวัตถุ ผู้คนต่างเลื่อมใสต่อคำพูดของพวกเขาหมด, ในบ้านเมืองที่เต็มไปด้วยการนองเลือด มีการตัดญาติขาดมิตร แต่ท่านก็มีการอดทนในการเรียกร้องไปสู่สัจธรรม เรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว และเชิญชวนไปสู่คุณธรรมอันดีงาม

พระองค์ทรงยกเกียรติท่านให้สูงส่ง ให้ชื่อของท่านมีการกล่าวขาน กระจายไปทั่วทุกสารทิศ ให้ปาฏิหาริย์ได้เกิดกับท่านอย่างโดดเด่น ท่านถูกส่งมาพร้อมกับคัมภีร์และโอองการที่ชัดเจน พระองค์ได้ทรงช่วยเหลือท่านจากศัตรู และท่านคือคนแรกที่จะได้รับการฟื้นคืนชีพ ท่านคือศาสนทูตคนสุดท้าย และจะเป็นผู้ที่มีคนติดตามมากที่สุด, เป็นคนแรกที่จะได้เข้าสวรรค์, เป็นผู้ที่มีความหมั่นเพียรในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์มากที่สุด

มารยาทของท่าน ที่มีต่ออัลลอฮ์

ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นผู้ที่มีความรัก มีความเคารพและให้เกียรติต่ออัลลอฮ์มากที่สุด ท่านไม่มีนียสียหิงยิส ไม่เคยอ้างในสิ่งที่ท่านไม่ได้มีอำนาจใดๆ และท่านไม่ได้ครอบครองในสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้า อัลลอฮ์ได้

ตรัสไว้ในอัลกุรอ่าน ซึ่งมีความหมายว่า

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะครอบครองประโยชน์ใดๆ และโทษใดๆ ไร้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของตนเองได้ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่نونฉันก็ย่อมกอบโกยสิ่งที่ดีไว้ มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อมไม่ประสบกับฉันได้ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ตกเดือนและผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธาเท่านั้น”

(อัลกุรอ่าน บท อัลอะร็อฟ 188)

และเมื่อครั้งที่ชายคนหนึ่ง ได้กล่าวกับท่านนบีว่า "สิ่งที่อัลลอฮ์และท่านได้ประสงค์แล้ว (มันก็จะเกิดขึ้น) !" ท่านนบีจึงกล่าวว่า *“นี่ท่านจะทำให้ฉันนั้นเสมอเทียบเท่ากับอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ท่านต้องกล่าวว่า : สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น”*

(รายงานโดย อะห์หมัด 1839)

และอัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวแก่ท่านนบี ในอัลกุรอ่านว่า

"จงกล่าว(แก่พวกเขา)เถิด(มุฮัมมัด) ว่าแท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษ และให้คุณแก่พวกท่านได้"

(อัลกุรอ่าน บท อัลญิน 21)

ความนอบน้อม

ถ่อมตนของท่าน

ท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ทรงอภัยโทษและความศานติแก่ท่าน) เป็นผู้ที่มีความนอบน้อมถ่อมตนมากที่สุดในบรรดาผู้ศรัทธา เป็นผู้ที่มิไ้ใบหน้า ยิ้มแย้มเสมอ เจอผู้คนด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ชอบอยู่ร่วม และรับประทานอาหารกับผู้ที่ยากจนขัดสน เ็นดูและเมตตาต่อพวกเขา ชอบช่วยเหลืองาน

ในครอบครัว ซ่อมรองเท้าด้วยตนเอง อยู่แบบสมถะ เรียบง่าย ร่วมยกก้อนอิฐ พร้อมกับบรรดาสาวกของท่านในการก่อสร้างมัสยิด ไม่เคยตำหนิและตำหนิ ต่อคนรับใช้ ท่านอนัส ได้กล่าวว่า “ฉันเคยรับใช้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ เป็น เวลาสิบปี ท่านไม่เคยกล่าวตำหนิต่อฉันเลยแม้แต่ครั้งเดียว”

(รายงานโดยมุสลิม 2309)

ท่านจะให้เกียรติผู้อาวุโส และมีความเมตตาต่อเด็ก หากท่านเดินผ่าน เด็กๆท่านมักจะเริ่มกล่าวทักทายแก่พวกเขาด้วยการกล่าวสลาม (ความสันติ) ให้แก่พวกเขา มีความเมตตาอาหารต่อครอบครัว เป็นผู้ที่มีการยาอันสูงส่ง มีความนอบน้อมถ่อมตนอย่างมาก ท่านไม่ชอบที่ใครจะยกยอท่านจนเกินควร มีครั้งหนึ่งท่านได้กล่าวว่า

"พวกท่านทั้งหลายจงอย่าได้ยกเกียรติฉันอย่างเลยเถิด เหมือนกับที่ พวกกะซอรอได้ยกเกียรติต่อท่านนบีอิซา(เยชู)บุตรของมัรยัม เพราะ แท้จริง ฉันเป็นเพียงบ่าวของอัลลอฮ์ และเป็นศาสนทูตของพระองค์ "

(รายงานโดย อัลบุคอรี 3445)

ท่านนบี เป็นผู้ที่มีความใจบุญสุนทานยิ่งกว่าใครๆ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความเผื่อแผ่เมตตาอย่างกว้างขวาง ไม่เคยปฏิเสธต่อผู้ที่มาขอ หากท่าน มีท่านจะให้ และไม่เคยขับไล่ผู้ใดแม้แต่ผู้เดียว ท่านเป็นผู้ที่มีความสมถะ ไม่เคยหลงใหลต่อโลกนี้ เป็นผู้ที่หมั่นทำความดีเพื่อเป็นเสบียงสู่โลกหน้า อันถาวร ท่านเคยกล่าวว่า

“อุปมาของฉันกับโลกนี้นั้น ไม่ได้เปรียบเสมือนสิ่งใดนอกจาก จะเหมือนกับผู้ที่เดินทาง ที่ได้มาแวะพักผ่อนไตร่มไม่เพียงชั่วคราว แล้วก็ ต้องจากมันและต้องทิ้งมันไป” (รายงานโดยอัครมีชัย 2377)

ท่านเป็นผู้ที่อดทนต่อลัทธิของอัลลอฮ์ หลายคืนที่ท่านไม่มีอาหารคำ รับประทาน ท่านและครอบครัวต้องนอนทนกับความหิวโหย ในบางครั้งก็ต้องทนกับความหิวที่ไม่มีอันจะกิน เศษอินทผลัมแห้งเพื่อจะมารองท้องก็ยังหาไม่ได้ และบางครั้งท่านออกนอกบ้านเพื่อหาอาหารพร้อมกับเอาก้อนหินมารัดไว้ที่หน้าท้องเพื่อบรรเทาอาการปวด บางครั้งบรรดาสาวกของท่านจะรู้ถึงสีหน้า และเสียงของท่านที่เปลี่ยนไป อันเนื่องมาจากความเจ็บปวดที่มาจากความหิวโหย บางครั้งท่านไม่มีอาหารใด ๆ นอกจากน้ำดื่มเท่านั้น ด้วยกับความหิว และความลำบากเช่นนี้ที่อัลลอฮ์ได้ลิขิตสำหรับท่าน ท่านจึงมีความรักและมีความเมตตาต่อคนยากจนขัดสนมากที่สุด

ความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และความอดทนของท่านนบี

ท่านเป็นผู้ที่มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์มากที่สุด ครั้งหนึ่งท่านเห็นเมล็ดอินทผลัมตั้งอยู่บนถนน แต่ท่านไม่กล้าที่จะรับประทานมัน ท่านกล่าวว่า *"หากฉันไม่กลัวว่ามันเป็นการบริจาคนั้น แน่แน่นอนฉันก็จะรับประทานมันไปแล้ว"* (รายงานโดย อัลบุคอรี 2431)

อันเนื่องมาจกว่าท่านเป็นผู้ที่อัลลอฮ์สั่งห้ามกินของที่มาจากการบริจาคนั้น

ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นผู้ที่เจอกับบททดสอบในชีวิตอย่างมากมาย ท่านได้กำพร้าบิดาตั้งแต่อายุในครรภ์ของมารดา และมารดาของท่านได้จากท่านไปในขณะที่ท่านนั้นยังเป็นเด็ก ลูกชายของท่านทั้งสามคนได้เสียชีวิตในวัยเยาว์ ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ หลังจากที่ท่านได้รับหน้าที่เผยแผ่สัจธรรม ท่านต้องเจอกับการข่มเหงทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจต่างๆ นานา เจอกับการกลั่นแกล้งจากกลุ่มชนของท่าน โดนใส่โคล้ เหยียดหยามเหยียดหยันว่าเป็นคนเสียสติ เป็นนักกวี นักไสยศาสตร์ โดนทุบตีจนฟันกรามหัก ถูกทำร้ายจนเลือดอาบ ศีรษะ ถูกขู่เอาชีวิตหากไม่เลิกเผยแผ่คำสอน บางครั้งก็ถูกวางยาพิษในอาหาร ถูกทำไสยศาสตร์ ถูกขับไล่ไสส่งจากเผ่าตระกูลอื่น และจากเผ่าของท่านเอง เจอกับบททดสอบซ้ำแล้วซ้ำเล่า

แต่ท่านนบีมุฮัมมัด ก็ไม่ย่อท้อที่จะเผยแผ่สัจธรรมด้วยความอดทนอย่างถึงที่สุด พระองค์อัลลอฮ์ได้สั่งให้ท่านมีความอดทนเสมือนกับการอดทนของบรรดาศาสนทูตในอดีต

"ดังนั้นเจ้าจงอดทนดั่งเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งศาสนทูตทั้งหลายได้ อดทนมาก่อนแล้ว และอย่ารีบเร่ง (ให้มีการลงโทษ) แก้วพวกเขา"

(อัลกุรอ่าน บท อัลอะห์กัฟ 35)

ท่านนบีมุฮัมมัด ไม่เคยถือโทษโกรธใดๆต่อผู้ที่มาทำร้ายท่าน กลับอดทน มุ่งมั่น ทำหน้าที่ประกาศศาสนาของพระเจ้าต่อไป อีกทั้งยังวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ให้ทรงมอบทางนำอันเที่ยงแท้ให้กับพวกเขาเหล่านั้น

ความเมตตาของท่านนบี

ท่านเป็นผู้ที่มีจิตเมตตา เป็นผู้ที่มีความรักและความหวังดีต่อประชาชาติของท่านมากที่สุด หากได้ยินเสียงร้องของเด็กน้อยในละหมาด ท่านก็จะรวบรัดในการละหมาดเพื่อให้เสร็จเร็วขึ้น เพราะเห็นใจต่อผู้ที่เป็นแม่ ท่านมักจะไปเยี่ยมหลุมฝังศพเพื่อรำลึกถึงชีวิตแห่งโลกหน้า และท่านก็มักจะร้องไห้

ท่านเคยมาเยี่ยมลูกชายของท่านที่ชื่อว่าอิบรอฮีมขณะที่ยังเป็นทารกกับแม่เลี้ยงคนหนึ่ง ท่านได้เห็นร่องรอยฝุ่นที่เกาะอยู่บนทารก ท่านก็ยกขึ้นมากอด และจูบทารกน้อยเนื่องจากความเมตตาของผู้เป็นพ่อ และเมื่อท่านได้ข่าวการเสียชีวิตของเด็กน้อยคนนี้น้ำตาก็หลั่งไหล และท่านกล่าวว่า

"แน่นอนน้ำตาย่อมไหลริน หัวใจย่อมโศกเศร้า แต่เราจะไม่กล่าวสิ่งใด นอกจากในสิ่งที่พระผู้อภิบาลทรงพอพระทัยเท่านั้น และแน่นอนการจากไปของเจ้านั้น โออิบรอฮีมเอ๋ย ย่อมนำมาซึ่งความโศกเศร้า"

(รายงานโดย อัลบุคอรี 1303)

ท่านเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญต่อครอบครัว ปฏิสัมพันธ์ดีต่อลูกๆ บางครั้งท่านจะเล่นและมีอารมณ์ขันกับภรรยา เพื่อสร้างความสุข เสริมความรักความสัมพันธ์ หากว่าฟาติมะห์ลูกสาวของท่านมาหา ท่านจะลุกขึ้นพร้อมกับกล่าวต้อนรับ และให้นางเข้ามานั่งข้างๆท่าน ท่านเคยกล่าวว่า

"คนที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่านคือคนที่ทำดีที่สุดต่อครอบครัวของเขา และฉันเป็นคนดีที่สุดสำหรับครอบครัวของฉัน"

(รายงานโดย อัตติรมิซีย์ 3895)

ท่านเป็นผู้ที่มีมารยาทอันงดงาม สุภาพอ่อนโยน ไม่เคยด่าทอต่อผู้ใด และไม่เคยดบตีภรรยาและแม่กระทั่งคนรับใช้ ท่านเป็นผู้ที่มีความละเอียด เกรงกลัวต่ออัลลอฮ์มากกว่าผู้ใด ไม่เคยไปแตะต้องสตรีใดๆที่ไม่ใช่ภรรยาของท่าน

ท่านมีความกตัญญู เป็นผู้ที่ไม่ลืมบุญคุณ ท่านมักจะเชื่อมสัมพันธ์ต่อญาติพี่น้องและเพื่อนๆของท่านหญิงคอดียะห์(ภรรยาของท่าน) หลังจากที่นางได้เสียชีวิตไปแล้ว โดยมอบของขวัญ ส่งอาหารเพื่อเยี่ยมเยียนพวกเขา เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณงามความดีของนาง

ท่านได้ไปเยี่ยมบรรดาสาวกของท่าน ที่ได้เสียชีวิตในสมรภูมิอุฮุด หลังจากเหตุการณ์ผ่านไปแปดปี ณ สุสานของพวกเขา พร้อมกับขอพรให้แก่พวกเขา เพื่อเป็นการอำลา

ท่านเป็นผู้ที่มีความเสียสละ มักจะแบ่งปันความดีให้แก่สาวกของท่าน หากมีคนนำสิ่งของมาให้แก่ท่าน ท่านก็จะแบ่งปันให้แก่บรรดาสาวกที่อยู่ร่วมกับท่านในขณะนั้น ให้ผู้อื่นก่อนให้ตัวเองถึงแม้ว่าท่านจะมีความต้องการก็ตาม ไม่เคยอิจฉาใครๆในเรื่องของทางโลก เป็นผู้ที่มีความนัมนวล มีความอ่อนโยน

ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นผู้ที่ตอบแทนความดี ด้วยกับความดี และไม่เคยตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว ท่านปฏิบัติต่อผู้คนด้วยความอ่อนโยน มาตรฐานว่าคนผู้นั้นจะหยาบซ้ำต่อท่านเพียงใดก็ตาม ครั้งหนึ่งที่คนอาหรับชนบท(เบดูอิน) มากระชากเสื้อของท่านอย่างแรงจนเกิดร่องรอยที่คอ เพื่อขอเงินจากท่าน แต่ท่านก็กลับหันมายิ้มให้แก่เขา และให้ในสิ่งที่เขาขอ

เป็นผู้ที่ให้อภัยแก่ผู้ที่ทำไสยศาสตร์ต่อท่าน และยกโทษแก่ผู้ที่วางยา

พิษในอาหารของท่าน เมตตามต่อผู้ที่จะมาสังหารท่าน แล้วท่านก็ปล่อยเขาไป ไม่มีผู้ใดที่เคยมาทำร้ายท่านนอกจากว่าท่านจะให้ภัยเสมอ ครั้นเมื่อท่านได้พิชิตเมืองม็กกะฮ์ หลังจากที่ยกหน้าขึ้นชาวเมืองเคยทำร้ายรังแกต่อท่านต่างๆ นานา แต่ท่านกลับกล่าวแก่เชลยศึกว่า

"พวกท่านจงกลับไปเถิด พวกท่านทั้งหลายคือผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย"

(รายงานโดย อัลบัยฮากีย์ 18276)

ท่านไม่มีนิสัยที่แข็งแกร่งต่าง เวลาเจอผู้ใดท่านจะยิ้มแย้มให้เสมอ ท่านญะรียะบิน อับลิลลาฮ์ (หนึ่งในบรรดาสาวกของท่าน) ได้กล่าวว่า “ไม่มีครั้งใดเลยที่ท่านนบีได้เห็นฉัน นอกจากว่าท่านจะยิ้มให้แก่ฉัน”

(รายงานโดยอัลบุคอรีย์ 6089)

บุคลิกภาพและคุณลักษณะ ของท่านนบี

ท่านนบีมุฮัมมัด เป็นคนที่มีใบหน้าเบิกบาน หล่อเหลา ผ่องใส ราวกับมีแสงนวลเปล่งประกาย ประหนึ่งดวงจันทร์ในคืนเพ็ญ มีร่างกายที่สมส่วน สันตัดสง่างาม ผิวพรรณขาวสะอาด และท่านจะมีกลิ่นตัวหอม ท่านอานัส บินมาลิก (คนรับใช้) ได้รายงานไว้ว่า “ฉันไม่เคยดมกลิ่นอำพัน หรือกลิ่นชะมด เขียง หรือกลิ่นใดๆที่จะมีความหอมมากยิ่งไปกว่ากลิ่นของท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์อีกแล้ว” (รายงานโดยมุสลิม 2330)

ท่านนบีเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยดี มีเมตตาริจิตต่อบรรดาสหายของท่าน ท่านมักจะ

ถามข่าวคราวของพวกเขาอยู่เสมอ หากท่านไม่พบเจอหน้าใครท่านมักจะถามถึง หมั่นเชื่อมโยงต่อเครือญาติ ท่านจะแบ่งปันในสิ่งที่ท่านมีแม้ว่าตัวท่านเองก็ยังมีความต้องการในสิ่งนั้น ไม่ตระหนี่ต่อผู้ใด ท่านรักษาคำพูด คำมั่นสัญญาเสมอ ไม่พูดจาหยาบคาย ไม่กระทำและไม่พูดสิ่งลามก เนื่องด้วยท่านเป็นผู้ที่มีความละเอียดมากยิ่งกว่าสาวพรหมจารีที่รักษาความบริสุทธิ์ เก็บตัวอยู่ในบ้านของนาง นั่นคือบุคลิกเด่นของท่าน ท่านมีความอ่อนโยน ยุติธรรม พูดแต่ความจริง ไม่เคยอธรรม ช่มเหิงผู้ใด เวลามีแขกมาหา ท่านจะยกอาหารเท่าที่มีอยู่ ท่านไม่เคยพูดโกหกแม้แต่ครั้งเดียว การโกหกเป็นสิ่งที่ท่านรังเกียจมากที่สุด และท่านไม่ชอบหากมีคนมาพูดยกเกียรติท่าน

เมื่อท่านพูด ท่านจะพูดอย่างชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ สุภาพ มีวาทีศิลป์ มีความรัดกุม พูดน้อยแต่ได้ใจความ เป็นคำพูดที่กินใจ ท่านจะไม่หัวเราะเสียงดังเหนือคนอื่น ๆ แต่เพียงจะยิ้มจนเห็นฟันกราม บรรดาสหายของท่านมีความรัก ให้เกียรติ และเชื่อฟังต่อท่านอย่างมากมาย หากท่านพูด พวกเขาก็จะตั้งใจฟัง และหากท่านออกคำสั่ง พวกเขาก็จะรีบดำเนินการ

ทุกเวลาของท่านจะหมดไปกับการรักดีต่ออัลลอฮ์ ทำในสิ่งที่มีประโยชน์ ช่วยงานบ้าน เย็บปะเสื้อผ้าของตนเอง ริดนมแพะ และท่านมักจะทำอาหารรับประทานเอง

เมื่อท่านได้ถูกแต่งตั้งเป็นศาสนทูต ท่านก็ได้เรียกร้องผู้คนไปสู่อัลลอฮ์ และห้ามปรามการตั้งภาคีและการเนรคุณต่อพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่เป็นความดีแก่ประชาชาตินี้ นอกจากว่าท่านได้มาแนะนำและใช้ให้ปฏิบัติ และไม่มีสิ่งใดที่เป็นสิ่งชั่วร้ายนอกจากว่าท่านได้มาตักเตือนและห้ามปราม พระองค์อัลลอฮ์ได้

ตรัสเกี่ยวกับท่านว่า

“แท้จริง ได้มีศาสนทูตคนหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ห่วงใย เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา” (อัลกุรอ่าน บท อัลเตอาบะห์ 128)

ท่านคือศาสนทูตที่ไม่สามารถให้
คุณและโทษแก่ผู้ใดได้

ท่านนบีมุฮัมมัดก็เป็นมนุษย์ปุถุชนธรรมดาเช่นเราๆท่านๆ ที่มีการกินและการดื่ม มีความเจ็บปวดและหิวโหย มีความสุขและความเศร้า มีความเหน็ดเหนื่อยและพักผ่อน มีภรรยาและลูกๆ เป็นมนุษย์เหมือนกับคนทั่วไป

ท่านไม่ได้เป็นนักพรต หรือผู้วิเศษ ไม่ได้มีพลังพิเศษหรือความสามารถให้ตาย ให้ฟื้นชีพแก่ใคร ท่านไม่เคยแอบอ้างการเป็นเทพเจ้าใดๆ ไม่ได้ถือศักดิ์เป็นพระเจ้าแต่อย่างใด แต่อัลลอฮ์ทรงยกเกียรติท่านอันเนื่องมาจากความดีงามของท่าน และทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นศาสนทูต เพื่อให้ประกาศศาสนาจากอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาล พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอ่านว่า

“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า แท้จริงฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน ได้มีวะฮีย์(คำบัญชา)แก่ฉันว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าเพียงองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา ก็ให้เขาประกอบการทำงานที่ดี และอย่าได้ตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาแม้แต่ผู้เดียว” (อัลกุรอ่าน บท อัลกะฮ์ฟ 110)

ท่านนบีมุฮัมมัด - (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยการและความศานติแก่ท่าน)

ได้สิ้นชีพ ในวัย 63 ปี ภายหลังจากที่อัลกุรอาน (พระดำรัสของอัลลอฮ์) ได้ถูก
ประทานลงมาอย่างครบถ้วน และทำหน้าที่การเผยแผ่ศาสนาอิสลามตลอด
23 ปีอย่างสมบูรณ์ ท่านเป็นศาสนทูตคนสุดท้าย และจะไม่มีศาสนทูตใดๆ
อีกแล้วหลังจากท่าน ดังนั้น จึงไม่อนุญาตที่จะยกเกียรติของท่านอย่างเกิน
ขอบเขต และห้ามลดเกียรติท่านจากฐานะของท่านเช่นกัน สำหรับหน้าที่ของ
ผู้ศรัทธาทุกคนคือการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม เพราะนั่นคือหนทางที่จะนำไปสู่
ความสุขสานติทั้งชีวิตในโลกนี้ และชัยชนะของชีวิตในโลกหน้า เป็นสาเหตุที่
จะได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์

ด้วยการปฏิบัติตามทางนำจากอัลลอฮ์และแบบอย่างจากท่านศาสนทูต
ของพระองค์ เป็นเหตุที่จะนำมาซึ่งความสงบสุขในบ้านเมือง การเป็นอยู่ที่เข้ม
แข็งและมั่นคง และเป็นหนทางไปสู่สวนสวรรค์ของพระองค์

อิสลาม คืออะไร

ผู้คนส่วนใหญ่มักจะมีความเข้าใจศาสนาอิสลามจากการรับรู้ผ่านข่าวต่างๆ หรือที่ได้ยินได้ฟังมา ซึ่งการรับรู้และเข้าใจจากข้อมูลในด้านเดียวนั้น บางครั้งอาจคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง บางครั้งก็เสริมเติมแต่งหรือคิดเองจนเป็นเรื่องเท็จ และบ้างก็อาจได้พบเจอมุสลิมผู้นับถือศาสนาอิสลามด้วยตนเองจากสังคมแวดล้อมรอบข้าง แต่การเข้าใจที่แท้จริงนั้นจึงจำเป็นต้องกลับไปสู่แหล่งที่มา นั่นก็คือ คำสอน และบทบัญญัติของศาสนา

พี่น้องที่เคารพครับ มาถึงตรงนี้แล้ว มาเรียนรู้กันว่า อิสลามคืออะไร

"อัล-อิสลาม" ตามหลักภาษา คือ การนอบน้อม และการยอมจำนนตัวต่ออัลลอฮ์ ด้วยกับการเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของและพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งมวล

ความหมายของ อัล อิสลาม อย่างครอบคลุมคือ ศาสนาของอัลลอฮ์ที่ได้ทรงประทานลงมาเพื่อเป็นทางนำและธรรมบัญญัติแก่นุชนุษชาติ โดยผ่านสื่อกลางคือบรรดาศาสนทูต ตั้งแต่ท่านนบิอาดัม จนกระทั่งถึงท่านนบีมุฮัมมัด ศาสนทูตคนสุดท้าย โดยที่พวกเขาต่างเรียกร้องผู้คนสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว

ส่วนความหมายของ อัล- อิสลาม ในทาง**เจาะจง** และเป็นที่รู้จักกันนั้นคือศาสนาที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้แก่มนุษยชาติยุคสุดท้ายนี้ โดยผ่านท่านนบีมุฮัมมัด **ศาสนทูตท่านสุดท้าย** (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยพรและความศานติสุขแก่ท่าน) ด้วยกับหลักการและบทบัญญัติที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

อิสลาม คือศาสนาแห่งความสันติ เป็นศาสนาของอัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้าของผู้สร้างทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย ผู้สร้างอาดัมและเฮวา(เอวา, อีฟ) เป็นมนุษย์ที่มีรูปลักษณะสมบูรณ์ตั้งแต่เริ่มแรก บิดามารดาแห่งมวลมนุษยชาติ จากทั้งสองนั้นมนุษย์ได้สืบเผ่าพันธุ์ลูกหลาน กระจายตัวไปยังถิ่นต่างๆมากมาย มนุษย์ทุกคนล้วนมาจากอาดัม และอาดัมถูกสร้างมาจากดิน ดังนั้น ในอิสลามจึงไม่มีแนวคิดความเชื่อเรื่องการวิวัฒนาการ จากสัตว์กลายเป็นคนแต่อย่างใด

อิสลาม มิใช่ศาสนาใหม่ แต่เป็นรากฐานสัจธรรมมาตั้งแต่กาลก่อน และเป็นทางนำซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่บรรดาศาสนทูตทุกท่าน

ก่อนหน้านี้เช่น นบิอาดัม, นูฮฺ(โนอาห์), อิสมาอีล(อิซเมล), อิสฮาก(อิซฮัค-ไอแซค), มูซา (โมเสส), ดาอูด (เดวิด), สุลัยมาน (โซโลมอน), อีซา(พระเยซู) โดยที่พระองค์ได้ส่งพวกเขาเหล่านั้นมา เพื่อเรียกร้องมนุษย์ให้กลับมาสู่พระเจ้าของพวกเขา และให้พวกเขาทำการกราบไหว้ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว โดยให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการเป็นเจ้า เรียกร้องให้มนุษย์หันกลับมายึดมั่นต่อพระองค์ในการขอความช่วยเหลือ ขอความคุ้มครอง และวิงวอนขอจากพระองค์เมื่อเกิดความยากลำบาก บอกข่าวการมาของศาสนทูตที่จะมาเผยแผ่อิสลามหลังจากพวกเขาเหล่านั้น เรียกร้องให้ศรัทธาต่อวันสิ้นโลกที่จะมาถึง การตอบแทนการกระทำดี พิพากษารการกระทำชั่ว ตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงตระเตรียมเอาไว้แล้ว

อัลลอฮ์ - มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งยิ่งแด่พระองค์ - ได้ทรงประทานคัมภีร์แห่งทางนำแก่นมนุษย์ชาติ มาพร้อมกับบรรดาศาสนทูต, ศาสดาประกาศกทุกยุคทุกสมัย ที่เหมาะสมกับผู้คนในแต่ละยุค เมื่อกาลเวลาผ่านไป ความรู้ได้หาย มนุษย์ได้มีการบิดเบือนถ้อยคำ ต่อเสริมเติมแต่งตามความคิดของตน และละทิ้งทางนำจนเลือนราง พระองค์จึงส่งศาสนทูตท่านอื่นๆหลังจากนั้นเพื่อมาตักเตือนและฟื้นฟูสัจธรรม จนกระทั่งถึงศาสนทูตท่านสุดท้ายคือท่านนบีมุฮัมมัด พระองค์ทรงส่งมาพร้อมกับถ้อยคำของพระองค์คือพระมหาคัมภีร์ อัลกุรอาน ซึ่งคัมภีร์เล่มนี้พระองค์ได้ทรงสัญญาว่า พระองค์จะรักษามันตราบจนวันสิ้นโลก

อัลลอฮ์ ได้มอบศาสนาอิสลามที่สมบูรณ์ แก่มนุษยชาติด้วยคัมภีร์ของพระองค์ผ่านศาสนทูต เป็นผู้เผยแผ่สู่ประชาชาติยุคสุดท้าย คือท่านนบีมุฮัมมัด(ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยการและความศานติสุขแก่ท่าน) เป็นต้นแบบ

ของการปฏิบัติความดี ทำตามคำสั่งใช้ ห่างไกลจากคำสั่งห้าม มีความยุติธรรม จรรยา มารยาท มอบความรัก ความห่วงใย ความปรารถนาดีแก่ผู้คน มีความอดทน ความพากเพียรอดสาหัส ได้อย่างเที่ยงตรง ครบถ้วนบริบูรณ์ตามนิยาม และพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

ฉะนั้น การปฏิบัติตนตามหลักของอิสลาม และดำเนินวิถีชีวิตตามแบบฉบับของท่านนบีมุฮัมมัด - (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยพรและความศานติสุขแก่ท่าน) ในทุกมิติ อาทิ เรื่องของการศรัทธา ความเชื่อที่ใสสะอาด เรื่องการปฏิบัติศาสนกิจ การปฏิบัติตนในสังคม ศีลธรรม จรรยา มารยาท การปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยสิทธิและหน้าที่ต่อกันและกัน ไม่อธรรม ไม่เบียดเบียนต่อกันทั้งกาย วาจา ความรู้สึก ความพอเพียงในทรัพย์สิน การอบรมสั่งสอนบุตรหลาน การปฏิบัติต่อครอบครัว ญาติมิตรสหาย สิทธิและหน้าที่ของสามี-ภรรยาที่ควรมีต่อกัน การแสวงหาปัจจัยยังชีพที่บริสุทธิ์ ปราศจากความโลภโมม ตามทำนองคลองธรรมของอิสลาม และเชื่อมั่นต่อการตอบแทนความดีด้วยสวรรค์อันอภิมหึมา และเกรงกลัวต่อบทลงโทษความเลวทรามชั่วร้าย ด้วยนรกอันทรมานแสนสาหัส ด้วยกับการยึดมั่นดังกล่าวนี้นี้ จะนำมาซึ่งความศานติ สุขสงบในสังคม เป็นประชาคมที่มีเสถียรภาพในศีลธรรมความดีงาม

ผู้ที่ศรัทธาในบิ๊อ **ศาสนาอิสลาม** เรียกว่า **“มุสลิม”** มุสลิมทุกคนมีหน้าที่ปฏิบัติศาสนกิจตามคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าโดยเท่าเทียมกันหมด อิสลามจึงไม่มีนักบวชที่แยกตน ปลีกวิเวก หรือละทิ้งความต้องการโดยธรรมชาติที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมา และมีได้แบ่งแยกแนวทางปฏิบัติเป็นลัทธิ นิกายตามความคิดใหม่ๆ ของมนุษย์ หรือปรับเปลี่ยนบทบัญญัติแต่อย่างใดไม่ ระหว่างศาสนิกชนกับผู้นำ ผู้รู้กับคนธรรมดา คนมั่งมีกับคนยากจน ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์

มุสลิมคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ด้วยใจที่เชื่อมั่น เป็นผู้ที่ยอมจำนนตัวต่อพระองค์โดยการปฏิบัติตามข้อสั่งใช้, ละเว้นจากสิ่งที่ถูกสั่งห้าม แสวงหาความรู้ความเข้าใจ แก่นสารศาสนาของตนเพื่อนำมาปฏิบัติ ดำเนินชีวิต โดยมุ่งหวังความพึงพอใจพระทัย และรางวัลการตอบแทนจากเอกองค์อัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

หลักศรัทธาและหลักการปฏิบัติ ในอิสลาม

หลักความเชื่อและการปฏิบัติของศาสนาอิสลามนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นจากแนวคิด ปรัชญา อีกทั้งมิได้มาจากการลอกเลียนแบบศาสนาใด หรือการที่มนุษย์มาตั้งกฎเกณฑ์กันเอาเอง เปล่าเลย หากแต่มาจากอัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น

อิสลามตั้งอยู่บนเสาหลัก

5 ประการ

มุสลิมทั้งมวลนั้นมีสิทธิต่ออัลลอฮ์ มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติศาสนกิจต่อพระองค์โดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะยากดี มีจน กษัตริย์หรือประชาชนธรรมดา จะมีตำแหน่งแห่งหนใดๆก็ตาม ล้วนต้องปฏิบัติศาสนกิจ เมื่อบรรลุนิติภาวะตามวัยที่หลักศาสนากำหนด เรียกว่า “หลักอิสลาม 5 ประการ” หรือ **รูกนอิสลาม**

1 - การปฏิญาณตน

คือการยอมรับว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การกราบไหว้นอกจากอัลลอฮ์ และยอมรับว่าท่านนบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์

หมายถึง **การเชื่อมั่นศรัทธา ประกาศตนว่า อัลลอฮ์นั้นคือพระผู้เป็นเจ้า สูงส่งเพียงองค์เดียว** ที่ควรแก่การสักการะกราบไหว้ เคารพภักดี ผู้ที่คู่ควรกับการวิงวอนขอพร ขอความช่วยเหลือ และไม่ยึดสิ่งอื่นใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ เพราะพระองค์คือผู้สร้าง ไม่มีภาคีหรือผู้มีส่วนร่วมใดๆกับพระองค์ ในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ พระองค์คือผู้รับการสารภาพผิด ตอบรับคำวิงวอน การขอลุแกโทษของบ่าว พระองค์คือเจ้าแห่งชีวิต ความเป็นและความตาย ล้วนอยู่ในพระประสงค์ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดสามารถให้คุณและให้โทษต่อมนุษย์ได้นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น

และ **ยอมรับว่ามุฮัมมัดนั้น คือศาสนทูตของพระองค์** เป็นผู้แจ้งข่าว ผู้นำสาส์น เป็นผู้ประกาศยืนยันการมีอยู่ของพระองค์ เรียกร้องผู้คนไปสู่พระองค์ เป็นผู้ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องของศาสนกิจ การเคารพภักดีต่อพระองค์ และแบบอย่างของการปฏิบัติตนในสังคม เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของมารยาท ความนอบน้อม เที่ยงธรรม ยุติธรรม เมตตา ปราณี คุณธรรม ศีลธรรม ความอดทน มารยาทอันสมบูรณ์แบบ ซึ่งประจักษ์ต่อมวลมนุษยชาติ และเป็นแบบอย่างที่สมบูรณ์แบบ สำหรับผู้ศรัทธาจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามท่าน

การปฏิญาณนี้ คือกุญแจสู่อิสลาม หากใครที่ได้กล่าว โดยเชื่อมั่น และน้อมรับต่อคำปฏิญาณนี้ เขานั้นคือมุสลิม

2 - การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด

ละหมาด, นมาซ ภาษาอาหรับเรียกว่า **อัส-ศอลาห์** คือศาสนกิจที่จำเป็นที่สุดของมุสลิมทุกคน มุสลิมจะทำการละหมาดในรอบวันและคืน 5 เวลา คือ ก่อนตะวันขึ้น, หลังเที่ยงตะวันคล้อยเล็กน้อย, หลังตะวันคล้อยบ่ายเข้าสู่ช่วงเย็น, หลังตะวันตกดิน, และหลังแสงตะวันหมดไปจากขอบฟ้า ซึ่งการละหมาดนั้นมีวิธีการที่เฉพาะ และบทวิงวอนต่างๆ

และจากเงื่อนไขของการละหมาด มุสลิมจะต้องอาบน้ำละหมาดด้วยการชำระล้างร่างกายบางส่วน และสำรวมจิตใจเพื่อที่จะเข้าหาอัลลอฮ์ ดังนั้น มุสลิมจะมีการชำระร่างกายและจิตใจให้สะอาดเป็นประจำทุกวัน 5 เวลา

การละหมาดนั้น ประมวลไปด้วยการแสดงออก ซึ่งความภักดีกราบ นอบน้อม ยอมจำนน สักการะต่ออัลลอฮ์ สรรเสริญ ขอบคุณต่อพระองค์ มอบความกตัญญูรู้คุณต่อพระองค์ วิงวอนขอพรจากพระองค์โดยตรง โดยไม่มีใครเป็นสื่อกลาง ซึ่งมุสลิมไม่สามารถจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อสิ่งอื่นได้

การละหมาดยังสร้างคุณูปการให้กับมุสลิม เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบ่าวกับผู้เป็นเจ้า ไม่ทำให้เขาห่างไกลจากอัลลอฮ์ เชื้อฟั่ง ยำเกรงต่อพระองค์ เพิ่มระดับความศรัทธาในการปฏิบัติความดีงาม ยับยั้งจากการฝ่าฝืนหลักการศาสนา สิ่งลามกและสิ่งชั่วร้ายอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคม

การละหมาดจะมีการยืนในแถวเดียวกัน สร้างความกลมเกลียว ความรัก ความสามัคคีกัน สร้างมิตรภาพที่ดีในสังคม ในละหมาดเราจะเห็นคนผิวขาว

และผิวดำยืนอยู่ใกล้กันในแถวเดียวกัน คนอาหรับอยู่ข้างคนที่ไม่ใช่อาหรับ คนจนอยู่ข้างคนรวย หัวหน้านียืนอยู่ข้างคนงาน และบางครั้งเราจะเห็น อีหม่าม ที่นำผู้คนในละหมาด เป็นคนที่ยากจน ทำงานในตำแหน่งที่ต่ำต้อย แต่คนที่ละหมาดตามเขา กลับเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งสูงส่ง ที่เป็นเช่นนั้นได้ เพราะเขาเป็นผู้ที่มีความรู้และสามารถอ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ได้ดีที่สุด

การดำรงรักษาการละหมาดอย่างถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของมุสลิมคนหนึ่ง เป็นการสะสมเสบียงการงานที่ดีสำหรับเขา นำไปสู่ความพึงพอใจของพระทัยของอัลลอฮ์ ให้มีการเป็นอยู่ที่มีสุข มั่งคั่ง มีภาคผลบุญตอบแทนอย่างแน่นอนตามที่พระองค์ได้สัญญาเอาไว้ เป็นหนทางไปสู่สวนสวรรค์อันนิรันดร์ การละหมาดจึงเป็นเหตุให้ผู้ศรัทธามีความสุขมากที่สุด

3 - การจ่ายชะกาต(ทานภาคบังคับ)

อัลลอฮ์ ผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง ทรงบัญญัติหน้าที่การจ่ายชะกาต สำหรับมุสลิมที่มีทรัพย์สินในครอบครอง ครบจำนวนที่กำหนด และครบรอบปี ให้จ่าย 2.5% จากทรัพย์สินทั้งหมด โดยนำทรัพย์สินอันเล็กน้อยนี้ออกมาเพื่อมอบแก่ผู้ยากจน ขัดสน หรือผู้มีสิทธิได้รับ ตามที่อัลลอฮ์ทรงระบุไว้ในอัลกุรอาน

ในสังคมหนึ่งนั้น ย่อมจะมีทั้งผู้มั่งมี และผู้ยากจนอยู่ร่วมกัน เป็นเรื่องที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แต่ละคนมีสถานะที่ต่างกันไป พระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่ามนุษย์นั้นมีลักษณะเช่นไร หากโลกนี้มีแต่คนร่ำรวย พวกเขาจะไม่ใส่ใจกันและกัน แข่งขันกันอวดความมั่งมี หมกมุ่นในทรัพย์สมบัติ และหลงลืมพระผู้เป็นเจ้า มนุษย์นั้นต้องการสิ่งที่ดีกว่าเหนือกว่า ไม่มีที่สิ้นสุด ช้ำยังคิดว่าพวกเขาจะไม่ตาย

และหากโลกนี้ มีแต่คนยากจน พวกเขาก็จะแก่งแย่งกัน พาดพิงกันเพื่อเอาตัวรอด ทำทุกวิถีทางเพื่อให้พ้นจากความแร้นแค้นโดยไม่สนใจศีลธรรม ต่ำหนีดัดพ้อพระผู้เป็นเจ้า ไม่เห็นคุณค่าของชีวิตและต้องการหลุดพ้นไปจากมัน

พระองค์จึงทำให้มีทั้งคนรวยและคนจนในสังคม เพื่อเกื้อกูลต่อกัน และความยุติธรรมของพระองค์นั้น ไม่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำแต่อย่างใด คนยากจนผู้ดำรงศีลธรรมความดี ความศรัทธา จะได้เข้าสวรรค์ก่อนคนรวยถึง 500 ปี สำหรับคนมั่งมี ร่ำรวย จะถูกสอบสวนในโลกหน้ามากกว่าคนยากจน ในทรัพย์ที่เขาเคยครอบครองไว้

การจ่ายชะกาต เป็นการขจัดความตระหนี่ถี่เหนียว ความหวงแหนในทรัพย์สิน ขำระความผิดบาป ปลดเปลื้องมลทิน เนื่องด้วยเขาได้เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า เป็นหนึ่งในหนทางที่ดำรงของการบรรเทาความลำบากของผู้ที่ยากจน คลายความทุกข์ร้อนของผู้ที่ขัดสน แก้ปัญหาความยากจน การรุดต่อเพื่อนมนุษย์ คนที่ได้รับความเมตตา ความสะดวกลบบายจะเกิดจิตสังเวช และความอาทรต่อความเป็นอยู่ของผู้ที่ยากจน และสร้างความแน่นแฟ้นในสังคมด้วยความรักดีในคำสั่งของอัลลอฮ์ มีความรักใคร่ เกื้อกูลกันระหว่างคนรวยและคนจน พระองค์จะทรงตอบแทนแก่ผู้จ่ายชะกาตเสมือนกับการที่เขาได้ช่วยเหลือผู้อื่นทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

4 - การถือศีลอดในเดือนรอมะฎอน

การถือศีลอด คือการระงับตนจากการกินและการดื่ม ระงับความต้องการทางเพศ ยับยั้งอารมณ์ฟุ้งพล่าน งดกล่าวคำฟรุสวาท คำพูดที่ไร้สาระ ขัดเลทาลจิตใจให้บริสุทธิ์ ส่งเสริมให้มากด้วยความดี ปฏิบัติศาสนกิจ และถ้อยคำรำลึกพระผู้เป็นเจ้า

การถือศีลอดเริ่มตั้งแต่รุ่งอรุณ จนกระทั่งตะวันลับขอบฟ้า ศาสนากำหนดให้มีการถือศีลอดในเดือนรอมะฎอน อันเป็นเดือนที่ 9 ทางจันทรคติแห่งปีอิสลาม เป็นบัญญัติศาสนกิจที่บังคับแก่มุสลิมทุกคน ที่ถึงวัยบรรลุนิติภาวะ (เช่นเดียวกับการละหมาด) นอกจากผู้ได้รับการยกเว้น เช่น ผู้ป่วย, ผู้เดินทาง ฯลฯ บัญญัติการถือศีลอดนี้ เพื่อให้ผู้ศรัทธาได้แสดงความภักดีต่อคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า ฝึกการอดทนต่อความหิวกระหาย ได้รับรู้ถึงรสชาติของคนยากคนจนที่ไม่มีอันจะกิน ให้เกิดความเห็นใจ สงสาร และเอื้ออาทรต่อคนยากไร้ เพื่อ

ขัดเกลาลจิตใจให้สงบ สำรวม ออกห่างจากสิ่งชั่วร้าย ไร้สาระต่างๆ เป็นโอกาสในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงความประพฤติของตน พัฒนาตนเองให้ใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์มากยิ่งขึ้น

การถือศีลอดยังมีประโยชน์ในเรื่องสุขภาพ โดยที่การถือศีลอดจะช่วยให้ระบบย่อยอาหารได้พักผ่อน ร่างกายจะดึงไขมันส่วนเกินมาเป็นพลังงานทดแทน เป็นสาเหตุในการช่วยป้องกันและรักษาจากโรคร้ายต่างๆ และจะช่วยให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

การถือศีลอดไม่ได้มีประโยชน์แต่เพียงโลกนี้เท่านั้น หากแต่ภาคผลบุญของมันนั้นมหาศาลเป็นการฝึกและเสริมสร้างความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์มากที่สุด เพราะมันเป็นการภักดีที่ขึ้นอยู่ระหว่างเขากับพระองค์ ผู้ศรัทธาจะถือศีลอดทั้งทางลับและเปิดเผย ไม่มีผู้ใดจะรู้ถึงการถือศีลอดของเขาได้ นอกจากพระองค์

การถือศีลอดยังสร้างความเป็นเอกภาพของพี่น้องมุสลิม ที่พวกเขามีความแตกต่างกันทั้งในด้านระดับสถานะ สีผิว และชาติพันธุ์ของพวกเขา ทั้งหมดต่างถือศีลอดในเวลาเดียวกัน เมื่อถึงเวลาของการถือศีลอด และการละศีลอด พวกเขาก็จะถือศีลอด และละศีลอดอย่างพร้อมเพรียงกัน

เราจะสังเกตได้ว่า เมื่อรอมะฎอน เดือนแห่งการถือศีลอดมาถึง บรรดาชาวมุสลิมจะชะมัดเข้มขึ้นในการปฏิบัติศาสนกิจอย่างพร้อมเพรียงกัน มีความตื่นตัว ละทิ้งความวุ่นวายจากกิจกรรมอื่นๆ ทั้งนี้เพราะพวกเขาต่างแสวงหาความพึงพอพระทัยจากพระผู้เป็นเจ้า ด้วยการยึดมั่นในคำสั่งของพระองค์

5 - การปฏิบัติพิธีฮัจญ์ ณ เมืองมักกะห์

ฮัจญ์ เป็นศาสนกิจเดียวที่มีการกำหนดสถานที่โดยเฉพาะ ส่วนการปฏิบัติศาสนกิจอื่นนั้น มุสลิมสามารถปฏิบัติได้ไม่ว่าจะอยู่แห่งหนใดในโลก การประกอบพิธีฮัจญ์นั้น เป็นศาสนบัญญัติที่บังคับสำหรับมุสลิมทุกคน หนึ่งครั้งในชีวิต และโดยเงื่อนไขว่าจะต้องมีความสามารถความพร้อมทั้งสุขภาพและมีทรัพย์สินเพียงพอที่จะใช้จ่าย

อัลลอฮ์ ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอาน ซึ่งมีความว่า

"แท้จริงบ้านหลังแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์(เพื่อการภักดีต่ออัลลอฮ์) นั่นคือ บ้านที่มักกะห์ โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ และเป็นที่ที่แนะนำแก่ประชาชาติทั้งหลาย (96) ในบ้านนั้น มีหลายสัญญาณที่ชัดเจน(ส่วนหนึ่งนั้น)คือมะกอม(ที่ยืน)ของอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มุสยิบนั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น สำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธแท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึงพาต่อประชาชาติทั้งหลาย⁽¹⁾"

(อัลกุรอาน บท อาล อิมรอน 96-97)

ฮัจญ์เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นพี่น้องและเอกภาพของอิสลาม ไม่ว่าพวกเขาจะมาจากทิศทางไหน เผ่าตระกูลใด ชนชาติอะไร ภาษาและวัฒนธรรมที่ต่างกัน สถานะทางสังคมแตกต่างกันเช่นไร เมื่อมารวมอยู่ในพิธีฮัจญ์ พวกเขาต้องสำรวมตน มุ่งเข้าหาอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว สวมใส่ชุดแบบ

(1) หมายถึง ไม่ว่ามุสยิบจะศรัทธาหรือไม่ ก็ได้เพิ่มเติม หรือลดหย่อนความยิ่งใหญ่เกรียงไกรของพระองค์แม้แต่น้อย.

เดียวกัน มีจุดมุ่งหน้าเดียวกัน ทำการภักดีต่ออัลลอฮ์ อย่างพร้อมเพรียงกัน ตามแบบฉบับของท่านนบีคนเดียวกัน ในสถานที่เดียวกัน มีความเท่าเทียมกัน ความเป็นหนึ่งเดียวในความศรัทธาจึงปรากฏขึ้น เป็นการสร้างมิตรภาพแห่งการศรัทธาและการเป็นพี่น้องในศาสนา และเป็นการขจัดความคิดเหยียดเชื้อชาติ หรือการแบ่งชนชั้นวรรณะในพิธีการทำฮัจญ์อันยิ่งใหญ่

ฮัจญ์ เป็นโรงเรียนแห่งพลังศรัทธาและกระตือรือร้นในการทำความดี เพื่อให้มุสลิมคุ้นเคยกับความอดทน ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความรักใคร่ ความสามัคคี การช่วยเหลือเผื่อแผ่ มีความกลมเกลียว ความเมตตาซึ่งกันและกัน รำลึกถึงวันสิ้นโลก ความน่าสะพรึงกลัวของมัน และพร่ำขอภัยโทษต่อพระองค์ ด้วยสำนึกแห่งความเสียใจและกลับตัวกลับใจจากความผิดบาป เกิดความรู้สึกปิติยินดีที่ได้เป็นบ่าวรับใช้พระองค์ และรับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ มีความสุขกับการที่ได้พบเจอกับพี่น้องผู้ร่วมศรัทธาที่มาจากทั่วทุกมุมโลก

ผู้ที่ประกอบพิธีฮัจญ์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ปราศจากความโอ้อวด และทำอย่างถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ อัลลอฮ์ – มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งยิ่งแด่พระองค์ – จะทรงลบล้างบาปของเขาออก ให้บริสุทธิ์เสมือนวันที่เขาคลอดออกจากครรภ์มารดา

ภาพ การประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองมักกะห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย

อิสลามมีหลักศรัทธา 6 ประการ

1 - ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

โดยเชื่อมั่นว่าพระองค์คือผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย เป็นพระเจ้า ผู้ทรงดูแล ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งปวงเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากภาคีร่วมใดๆทั้งสิ้น พระองค์ทรงมีพระนามอันสวยงามและคุณลักษณะอันสูงส่ง โดยไม่เหมือนกับสิ่งถูกสร้างใดๆ พระองค์ทรงเอกะ ทรงเป็นที่พึ่งของทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ พระองค์คือผู้สร้าง ผู้ให้เป็นและให้ตาย ผู้ให้อาหารและปัจจัยยังชีพ มนุษย์จึงต้องขอบคุณต่ออัลลอฮ์จากความโปรดปรานทั้งหลายของพระองค์ เป็นบ่าวที่ดีต่อพระองค์ด้วยการเคารพและภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว และไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ พระองค์ทรงมีสิทธิเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ควรแก่การเคารพ สักการะ

2 - ศรัทธาต่อบรรดาเทวทูต

บรรดาเทวทูต หรือบรรดาเทพ(ตามที่จะใช้คำด้วยการอนุমানหรือการเปรียบ)⁽¹⁾ พวกเขามีชื่อเรียกว่า มะลาอิกะฮ์ หรือ มะลัก พระองค์ทรงสร้างพวกเขาจากแร่คิมิ เป็นสิ่งมีชีวิตที่ไร้้นลับ และเป็นหนึ่งจากบรรดาปวงบ่าวของพระองค์ พวกเขาจะปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์โดยไม่มีการฝ่าฝืน ไม่มีความเหน็ดเหนื่อย ไม่มีการพักผ่อน พระองค์เท่านั้นที่รอบรู้ในจำนวนของพวกเขา บรรดาเทวทูตมีหน้าที่รับคำบัญชาจากอัลลอฮ์ อาทิ

(1) ในอิสลามนั้น ไม่มีความเชื่อเรื่องเทพที่มีอำนาจ หรือความสามารถใดๆด้วยตัวเอง ทุกสิ่งล้วนแล้วแต่มาจากอำนาจและด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น

- **ญิบริล** (เกเบรียล) ทำหน้าที่รับวะหฺยู (วิวรณ์) ดำรัสและคำสั่งจากอัลลอฮ์ มายังศาสนทูตแต่ละท่าน
- **มิก้าอิล** (มิก้าเอล) รับหน้าที่ในการจัดการฝนตามบัญชาของอัลลอฮ์
- มะลักทำหน้าที่จดบันทึกความดี ความชั่วของมนุษย์ ซึ่งจะอยู่บนขาข้างซ้ายและขวาของมนุษย์ทุกคน
- **มาละกุลเมาต์** ทำหน้าที่ทำการถอดวิญญาณของมนุษย์ที่วาระสุดท้ายของเขามาถึง
- **มุ๊งกร์, นะกีร์** ทำหน้าที่สอบสวนวิญญาณผู้ตายในเรื่องของการศรัทธา ในอีกมิติชีวิตหลังความตาย ไม่ว่ามนุษย์นั้นจะถูกจัดการศพเช่นใด หรือไม่ได้รับการจัดการศพก็ตามแต่
- **อิสรอฟีล** ทำหน้าที่เป่าสังข์ เมื่อถึงเหตุการณ์วันสิ้นโลก

และยังมีเทวทูตอีกมากมายที่มีหน้าที่ต่างๆ ตามที่อัลลอฮ์ได้สั่งใช้

บรรดาเทวทูตของอัลลอฮ์นั้น ไม่ได้มีความศักดิ์สิทธิ์อันใด ความสามารถของพวกเขานั้นมาจากการประทานและการอนุมัติของอัลลอฮ์ พวกเขาคือ บ่าวของพระองค์ ที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์โดยทันที ไม่มีการขัดขืนใดๆ เพียงพวกเขามีลักษณะพิเศษ เช่น ไม่กินไม่ดื่ม ไม่มีการหลับพักผ่อน ไม่เหน็ดเหนื่อย ไม่เบื่อหน่าย มนุษย์ไม่สามารถเห็นรูปลักษณ์ที่แท้จริงของเทวทูตได้ ซึ่งพวกเขาสามารถจำแลงกายเมื่อปรากฏต่อหน้ามนุษย์ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ พวกเขามีความรักต่อบรรดาผู้ที่ศรัทธา และขอพรจากอัลลอฮ์ให้ทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ศรัทธา พวกเขาไม่มีอำนาจในการที่จะให้คุณหรือให้โทษต่อผู้ใด นอกจากด้วยกับอนุมัติจากพระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น

3 - ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

ทุกประชาชาติแต่ละยุคสมัย ถูกนิยามด้วยกับ ศาสนทูตที่พระองค์ได้ส่งมา ซึ่งพร้อมกันนั้นพระองค์ได้ประทานคัมภีร์เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันฐานะการเป็นศาสดาประกาศ เพื่อเป็นรัศมีและทางนำให้แก่มนุษยชาติ นั่นคือข้อสำคัญที่มนุษย์ถือกำเนิดในแต่ละยุคจะต้องยึดถือโดยคุณิ และสำหรับประชาชาติยุคสุดท้ายนี้ พระองค์ทรงส่งศาสนทูตมุฮัมมัด พร้อมกับคัมภีร์อัลกุรอ่าน อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอ่านว่า

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

ความว่า "โดยแน่นอนเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้งและเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม.."

(อัลกุรอ่าน บท อัลฮะดีด 25)

ส่วนหนึ่งในบรรดาคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา เช่น

- **เตาร็อต** (Torah-โทราห์) ถูกประทานให้กับ นบีโมชา (โมเสส)
- **ซะบุร** (Psalm- ซาม/อังกฤษ, ซาเอม/กรีก) ถูกประทานให้กับ นปีดาูด (เดวิด)
- **อินญิล** (Gospels, Bible-ไบเบิล) ถูกประทานให้กับ นปีอีซา (เยซู)
- **ซุซุฟ** หรือฉบับจารึกของท่านนบีอิบรอฮีม (อับราฮัม)
- **อัลกุรอ่าน** เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยการและความศานติสุขแก่ท่าน)

ดังนั้นความหมายของการศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่าคัมภีร์เหล่านี้ล้วนมาจากอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว มิได้เกิดจากความคิดหรือการปั้นแต่งขึ้นมาของบรรดาศาสนทูตแต่อย่างใด คัมภีร์สมัยก่อนในอดีตต่างก็ได้สูญหาย ถูกเปลี่ยนแปลง หรือถูกบิดเบือนไป อันเนื่องจากพระองค์ไม่ได้ให้สัญญาว่าจะเก็บรักษา นอกจากคัมภีร์อัลกุรอานเท่านั้น ที่ยังคงเหลืออยู่ด้วยกับตัวบทที่ดั้งเดิม เพราะพระองค์ได้ทรงสัญญาด้วยการรักษาของพระองค์

4 - ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต

การศรัทธาว่าบรรดาศาสนทูตทั้งหลายนั้น เป็นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกส่งมาประกาศศาสนา และบอกถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ต่อมนุษยชาติ เชิญชวนไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น พร้อมเป็นแบบอย่างในการสัจการะต่ออัลลอฮ์ และเตือนให้ห่างไกลจากการล่อลวงของพวกมารร้าย ศาสนทูตเหล่านั้นพวกท่านต่างก็ปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงธรรม เป็นผู้ทรงคุณธรรม มีมารยาทอันสูงส่ง เผยแผ่ศาสนาโดยสมบูรณ์ ไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่เกินเลยขอบเขต แต่มนุษย์ในกาลถัดมาต่างหากที่เพิ่มเติม ทำให้ตกหล่น หันเหออกจากทางนำ และเจือจางรางเลือนต่อแนวทางที่เคยได้รับไว้ และแน่นอนอัลลอฮ์ผู้ทรงรู้ดียิ่งว่ามนุษย์นั้นเป็นเช่นไร จนในยุคสุดท้ายนี้ที่ผู้คนเริ่มออกห่างจากสัจธรรม พระองค์จึงได้ทรงส่งนบีมุฮัมมัด ศาสนทูตท่านสุดท้าย เพื่อเรียกร้องไปสู่ศาสนาอิสลามอันบริสุทธิ์

บรรดาศาสนทูตที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงในอัลกุรอานมี 25 ท่าน อาทิเช่น นูห์ (โนอาห์), อิบรอฮีม(อับราฮัม), อิสมาอิล(อิซเมล), อิสฮาก(อิซฮัค), ยะกูบ (ยาโคบ), ยูซุฟ(โยเซฟ), ยูनुส(โยนาห์), มูซา(โมเสส), ดาูด(เดวิด),

สุลัยมาน(โซโลมอน), ซะการียา(เศคาริยาห์), ยะห์ยา(ยอห์น), อีซา(เยซู) อัลมะซีห์ เป็นต้น พวกเขาเป็นผู้ที่มีมารยาทอันสูงส่ง และเป็นแบบฉบับที่ดีงามให้แก่กลุ่มชนของพวกเขาในแต่ละยุคสมัย พระองค์อัลลอฮ์ได้ส่งบรรดาศาสนทูตต่างๆในอดีตไปยังกลุ่มชนของพวกเขาโดยเฉพาะ

แต่สำหรับท่านนบีมุฮัมหมัดนั้น พระองค์ได้ส่งท่านมายังมนุษยชาติทั้งมวล

จากเหตุผลที่พระองค์ได้ทรงส่งพวกเขามาบอกถึงสัจธรรม หนทางไปสู่พระเจ้า และเป็นสักขีพยาน เพื่อเป็นคำตอบ ณ ที่อัลลอฮ์ จากการที่ผู้คนจะกล่าวอ้างต่ออัลลอฮ์ในโลกหน้า ถึงการที่พระองค์ไม่ได้ส่งศาสนทูตมาดักเตือน พระองค์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอ่าน ซึ่งมีความหมายว่า

"แท้จริงศาสนทูตของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว โดยที่พวกเขาจะได้ชี้แจงแก่พวกเจ้า ตามวาระสมัยที่ได้วางเว้นจากบรรดาศาสนทูตที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อที่พวกเจ้าจะได้ไม่กล่าวว่า มิได้มีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเราเลย แท้จริงได้มีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรง เคารพคุณภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง"

(อัลกุรอ่าน บท อัลมาอิดะห์ 19)

5 - ศรัทธาต่อวันสิ้นโลก

กล่าวคือ การเชื่อมั่นในชีวิตหลังความตาย ไม่ใช่การสูญสิ้นไปเฉยๆ และไม่ได้อีกกลับมาจุติเกิดใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่จะต้องเข้าใจและเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์

ได้ทรงลิขิตเวลาวันสิ้นโลกเอาไว้แล้ว ซึ่งนั่นคือทุกชีวิตจะต้องล้มตาย ไม่มีสิ่งใดเหลือรอด มันถูกกำหนดไว้แล้วโดยไม่มีใครหนีพ้น แล้วทุกๆชีวิตตั้งแต่วิญญานดวงแรกจนถึงวิญญานดวงสุดท้าย ทั้งหมดจะได้รับการฟื้นคืนชีพ จะถูกสอบสวน พิพากษาถึงทุกๆเจตนา การกระทำ ความดีและความชั่วแม้จะเล็กเท่าผงธุลีก็ตามพวกเขาจะได้เห็นมันในโลกหน้า ซึ่งไม่มีเจตนาและการกระทำใดๆ ซ่อนเร้นไปได้ และจะถูกตอบแทนรางวัลเนื่องด้วยกระทำ ความดี โดยที่อัลลอฮ์จะให้พวกเขาเข้าสวรรค์ด้วยความเมตตาของพระองค์ หรือลงโทษพวกเขาเนื่องจากกระทำความชั่ว โดยที่พระองค์จะให้พวกเขาเข้านรกด้วยความยุติธรรมของพระองค์ อัลลอฮ์ ได้ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
 اللَّهِ ۖ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

ความว่า “มีผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้น อยู่ ณ ที่อัลลอฮ์ และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางทียามอวสานนั้นอยู่ใกล้ๆ นี่เอง” (อัลกุรอาน บท อัลอะห์ซาบ 63)

ไม่มีผู้ใดล่วงรู้กำหนดเวลาของวันสิ้นโลก แม้แต่บรรดาเทวทูต บรรดาศาสนทูต หรือบรรดาญิน (สิ่งมีชีวิตเร้นลับ) ความรู้ในกำหนดเวลาวันสิ้นโลก อยู่ ณ ที่พระองค์เท่านั้น หากแต่ว่าพระองค์ทรงเผยให้รู้เพียงเล็กน้อยถึงสัญญาณของมันซึ่งจะเกิดเหตุการณ์ต่างๆบนโลกนี้ผ่านวณะของศาสนทูต มุฮัมมัดเนื่องด้วยท่านเป็นผู้นำความรู้จากอัลลอฮ์ถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มาบอกเตือนประชาชาติ เช่น การแข่งขันกันสร้างตึกสูง

ความรู้อาจจะหาย ความชั่วร้ายจะปรากฏชัด การเข่นฆ่าจะมีมาก ความตายจะดาษดื่นอันเนื่องจากโรคระบาด ผู้หญิงจะมากกว่าผู้ชาย การปรากฏของดัจฉาลจอมหลอกลวง การลงมาของนบีอิซา(เยชู) ดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันตกเป็นต้น บรรดาศาสนทูตในอดีต ต่างได้นำความจริงของวันสิ้นโลกมาบอกกล่าวต่อกลุ่มชนของพวกเขา จึงเป็นความจำเป็นที่ผู้ศรัทธาจะต้องแสวงหาความรู้ในเรื่องสัญญาณวันสิ้นโลก เพื่อเตรียม สละสลี่ยงความดี ตักตวงการปฏิบัติศาสนกิจก่อนวันสิ้นโลกจะเกิดขึ้น หรือก่อนที่ความตายจะมาถึงตัวเขา และทุกอย่างจะสลายไป อัลลอฮ์ได้ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอาน ความว่า "แต่ละชีวิตนั้น จะได้ลิ้มรสแห่งความตาย และแท้จริงพวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้าโดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้าสวรรค์แล้วไซ้ร เน้นอน เขาได้รับชัยชนะแล้ว และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้น มิใช่อะไรอื่นนอกจากสิ่งอำนวยความสะดวก(ความสนุกสนาน)ที่หลอกลวงเท่านั้น"

(อัลกุรอาน บท อาละอิมรอน 185)

6 - ศรัทธาในการกำหนดสภาวะการณ์ทั้งมวล

ล้วนมาจากอัลลอฮ์

มนุษย์หลายคนนั้นอาจมีความเชื่อในเรื่อง ชะตา ลีขิต แต่มักจะโยงหรือมอบหน้าที่และความสามารถในการกำหนดนี้ ให้กับสิ่งที่ไม่มีตัวตน ไม่มีสติปัญญา ไม่มีชีวิต หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มนุษย์นั้นคิดอุปโลกนขึ้นมาเอง โดยที่สิ่งดังกล่าว ก็มีเคยบอกกล่าวสภาพใดๆ หรือว่าแจ้งรายละเอียดใดๆของการลิขิตนั้นมาเป็นหลักฐานชัดเจน เป็นไปได้หรือว่า สิ่งที่ไม่มีชีวิตนั้นจะมากำหนดชะตา หรือลิขิตเส้นทางใดๆให้กับมนุษย์ผู้มีปัญญา สิ่งที่ไม่มีความสติปัญญาจะเอาอะไรมาคิดหรือตัดสินใจว่า อะไรที่เหมาะสม หรือ ไม่เหมาะสม

ในอิสลามเชื่อมั่นเรื่องลิขิตหรือการกำหนดสภาวะการณ์ ว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกำหนด ในเมื่อพระองค์เป็นผู้สร้าง เป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์ย่อมรู้รอบต่อบรรดาสิ่งที่พระองค์สร้าง และทรงรู้ถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

อัลลอฮ์ – ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง – ได้ทรงลิขิต สภาวะการณ์ต่างๆ ไว้บนแผ่นจารึกที่ถูกรักษา ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างโลกนี้ขึ้นมา พระองค์ทรงกำหนดทุกสรรพสิ่ง ความดีและความชั่ว กฎระเบียบ ปริมาณ จำนวนของดวงดาว เหตุการณ์ต่างๆ ปัจจุบันยังชีพที่แต่ละคนจะได้รับ อายุขัยของแต่ละคน เหตุการณ์ต่างๆมากมายที่มนุษย์ไม่อาจรู้ ซึ่งหากเหตุการณ์ได้เกิดขึ้น นั่นคือ ลิขิตของพระองค์ที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่เกิดขึ้น นอกจากอยู่ในความรู้ และการอนุมัติของพระองค์ และไม่มีสิ่งใดบังเอิญ หรือเล็ดรอดไปจากความรู้ และความสามารถของพระองค์

ผู้ศรัทธาจะมีความพึงพอใจต่อลิขิตของพระองค์ โดยไม่ดัดพ้อหรือตำหนิการลิขิตของพระองค์ เพราะเชื่อว่าทุกอย่างที่พระองค์ได้กำหนดมานั้นล้วนเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขา ไม่ว่าจะเป็นความสุขสบาย หรือความยากลำบาก พวกเขาจะสดุดีและสรรเสริญพระองค์ หากสิ่งที่ดีและเขาชอบมาประสบแก่เขา และเขาได้ขอบคุณต่อพระองค์ในสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็เป็นการดีสำหรับเขา หากเป็นสิ่งที่ลำบากหรือบททดสอบได้มาประสบแก่เขา และเขาได้อดทนแน่วนอน สิ่งนั้นย่อมเป็นความดีสำหรับเขา ซึ่งการอดทนเมื่อเผชิญกับความยากลำบากนั้น มีผลรางวัลอันยิ่งใหญ่ และพระองค์เท่านั้นที่รู้ว่าอะไรเหมาะสม หรือไม่เหมาะสม ผู้ศรัทธาจะไม่เสียใจต่อสิ่งใดที่เกิดขึ้น และไม่หวั่นต่ออนาคต โดยเชื่อว่า บางครั้งในสิ่งที่พวกเขาชอบ มันอาจเป็นสิ่งเลวร้ายให้แก่เขาก็ได้ และแน่นอน ในบางครั้งบางอย่างจากสิ่งที่พวกเขาไม่ชอบ แต่มันอาจเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขาก็ได้ โดยที่พระองค์เท่านั้นทรงรู้ดี

จากคุณลักษณะพิเศษของอิสลาม

- อิสลามคือศาสนาของอัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้างมนุษย์ ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษกับมนุษย์ อิสลามมิใช่ศาสนาที่ถูกคิดค้นขึ้นมาโดยมนุษย์แต่อย่างใด
- เป็นศาสนาสำหรับมนุษยชาติทั้งปวง เพราะมนุษย์ทุกคนเป็นลูกหลานของ อาดัม และอาดัมนั้นพระองค์อัลลอฮ์ทรงสร้างมาจากดิน
- อิสลาม เป็นศาสนาที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว โดยปราศจากการเพิ่มเติม การตัดทอน และดัดแปลง ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

أَلَمْ يَأْتِكُمْ دِينَكُمْ وَتَنَمَتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

ความว่า "วันนี้ข้าได้ให้ความสมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้พอพระทัยให้อิสลามเป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว ..."

(อัลกุรอาน บท อัลมาอิดะห์ 3)

- เป็นศาสนาที่มีความชัดเจน ครอบคลุม รัตภูมิทุกมิติของการดำเนินชีวิตตนเอง ครอบคลุม ตลอดจนสังคมที่สงบสุข
- เป็นศาสนาที่นำมาซึ่งคุณประโยชน์และความเมตตาให้แก่มนุษย์ทั้งปวง สั่งให้ปฏิบัติในสิ่งที่ดี และห้ามปรามจากสิ่งที่จะก่อให้เกิดโทษ
- เป็นศาสนาที่มีความยุติธรรม ให้ความเป็นธรรมต่อมิตรและศัตรู คนใกล้ชิดและคนห่างไกล
- เป็นศาสนาที่ให้ความสำคัญต่อสติสัมปชัญญะโดยมีบัญญัติห้ามสิ่งมึนเมา และสิ่งที่ทำลายสติปัญญา
- เป็นศาสนาที่ให้ความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ มีบัญญัติห้ามการทำร้ายร่างกาย ห้ามละเมิด และเข่นฆ่าผู้อื่นโดยไร้ธรรม มีบทลงโทษด้วยการประหารชีวิต ผู้คนจึงมีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยในบ้านเมืองที่ใช้กฎหมายอิสลาม
- อิสลามได้เน้นย้ำการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีระเบียบ นำความสงบสุขมาสู่บ้านเมือง ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงกำชับให้มีการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามผู้นำ トラバドที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดี และไม่ขัดต่อหลักการศาสนา สั่งให้มีการดักเตือนผู้นำด้วยวิธีการที่ดี ห่างไกลจากการประจาน มีความสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างผู้นำและผู้ตาม
- ศาสนาอิสลามให้ความสำคัญกับการดูแลเอาใจใส่ความรู้สึก อารมณ์ ความนึกคิดของมนุษย์ กำชับให้ใช้ในหนทางที่ถูกต้องอย่างรอบคอบ เกิดประโยชน์ และห้ามการใช้อารมณ์ในการก่อให้เกิดความวุ่นวาย เสื่อมเสีย และเดือดร้อน
- อิสลามเป็นศาสนาที่มีบทบัญญัติเพื่อการรักษาทรัพย์สินและสิทธิส่วนบุคคล ด้วยบัญญัติการลงโทษในโลกนี้ และคาดโทษในโลกหน้าอย่างเด็ดขาด เช่น การลักขโมย ผู้กระทำความผิดจะต้องโทษตามกฎหมาย ด้วยการถูกตัดมือ หากจำนวนหรือมูลค่าที่ขโมยนั้นถึงเกณฑ์ที่ศาสนากำหนด

- อิสลามเป็นศาสนาที่มาเพื่อรักษาเกียรติยศ วงศ์ตระกูล ชื่อเสียงของครอบครัว เพราะมีบทบัญญัติห้ามสิ่งลามกอนาจารทั้งหลายแหล่ ห้ามการผิดประเวณี กำหนดบทลงโทษสำหรับการผิดประเวณี ซึ่งเป็นผลให้เกิดลูกนอกสมรส ลูกที่ไม่รู้จักพ่อของตน หรือต้นกำเนิดของตน ไม่รู้จักเครือญาติของตน และยังมีบทลงโทษสำหรับการกล่าวหาผู้อื่นทำผิดประเวณีโดยไร้หลักฐาน

- อิสลามตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของมนุษย์ โดยบัญญัติการสมรสที่ถูกต้อง ชัดเจน และสั่งใช้ให้รับผิดชอบต่อครอบครัวอย่างยุติธรรม ดูแลปกครองครอบครัวด้วยดี ไม่ให้มีการลักลอบอยู่ก่อนแต่ง หรืออยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน

- อิสลามได้บัญญัติเรื่องความสะอาดที่สอดคล้องกับธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของมนุษย์ สั่งให้ขริบหนวด, โกนขนใต้ร่มผ้า, ขริบขนรักแร้และตัดเล็บส่งเสริมให้แข็งแรง, อาบน้ำชำระร่างกาย ทา ประพรมเครื่องหอม ซึ่งจะเกิดผลบุญแก่ผู้ที่กระทำการดังกล่าว สั่งให้รักษาความสะอาดของตนเอง สถานที่ ตลอดจนความสะอาดของอาหารการกิน ให้เป็นไปตามบัญญัติที่ศาสนาได้กำหนดไว้

- คำสอนและบทบัญญัติของอิสลามนั้นไม่มีวันล้าหลัง และไม่ตกยุค เพราะมีกรอบในเรื่องความศรัทธา คุณธรรมจริยธรรม ความยุติธรรม และหลักปฏิบัติที่สมบูรณ์ ป้องปรามความเสื่อมทรามของศีลธรรมในทุกแง่มุม เป็นศาสนาสำหรับชีวิตทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

- ศาสนาอิสลามดำรงอยู่บนทางสายกลาง ไม่โหดร้าย ไม่อ่อนแอจนบกพร่อง และไม่สุดโต่งจนเลยเถิด มนุษย์สามารถใช้ชีวิตบนทางนำอิสลามได้อย่างไม่ละเลย และไม่ฝืนวิสัย มีความสมดุลกับธรรมชาติของมนุษย์

- เป็นศาสนาแห่งความรู้ สั่งใช้ให้มีการเรียนรู้ ศึกษาและค้นคว้า ใช้สติปัญญาญาณ และเป็นศาสนาที่ให้เกียรติต่อผู้รู้ ดำเนินความเขลา ความงมงาย หรือการทำตามแบบไม่ลืมหูลืมตา

- เป็นศาสนาเพื่อการพัฒนาและมีวัฒนธรรมที่ดีงาม สร้างความเจริญ ส่งเสริมให้พัฒนาในด้านวัตถุและส่งเสริมให้มีจริยธรรม เป็นการพัฒนาทั้งทางโลกและทางธรรม ร่างกายและจิตวิญญาณควบคู่กันอย่างสอดคล้อง

- เป็นศาสนาแห่งความเป็นพี่น้องกันอย่างแท้จริง มีความรักความสามัคคีกัน มีความเมตตาอาทร ประรณาดิต่อกัน ห่วงใยซึ่งกันและกัน ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ ไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ สีผิว เผ่าพันธุ์หรือแบ่งแยกประเทศเขตต์ ไม่ได้แบ่งแยกระหว่างคนจนและคนรวย คนแข็งแรงและคนอ่อนแอ จะมีหน้าตาดีหรือไม่ดี เจ้านายและคนรับใช้ ทุกคนมีความเท่าเทียมกันต่อบทบัญญัติของพระเจ้า ทุกคนล้วนมาจากบิดาคนเดียวกัน คืออาดัม(มนุษย์คนแรก) และอาดัมถูกสร้างมาจากดิน ผู้ที่มีเกียรติและความประเสริฐมากที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีความยำเกรงต่อพระองค์มากที่สุด

"โอ้มนุษยชาติทั้งหลายเอ๋ย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่าและตระกูล เพื่อให้พวกเจ้าได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน" (อัลกุรอาน บท อัลฮุญรอต 13)

- เป็นศาสนาที่ส่งเสริมให้มีความขยันหมั่นเพียร มีระเบียบวินัย ดำเนินความเกียจคร้าน และความขี้เกียจ สิ่งซึ่งกันและกันให้ทำความดี และห้ามปรามจากความชั่ว

- อิสลามเป็นศาสนาที่มอบความง่ายดาย สะดวกสบาย กระจำง่าย มุสลิมทุกคนสามารถเรียนรู้ทำความเข้าใจศาสนาอย่างถ่องแท้ เข้าเฝ้าอัลลอฮ์โดยไม่ต้องถวายหรือเซ่นไหว้ เมื่อต้องการร้องขอต่อพระผู้เป็นเจ้า และไม่มีระบบนักบวช นักพรตที่จะต้องมาเป็นสื่อกลาง

- อิสลาม คือศาสนาแห่งความเมตตา พระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใดนอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการลำบากแก่มนุษย์ในเรื่องของศาสนา และบทบัญญัติในอิสลามล้วนมีความเมตตา มีการผ่อนปรน เป็นความดีและประโยชน์ให้แก่มนุษย์ทั้งมวล

- หนทางที่จะกอบโกยผลบุญมีมากมายในอิสลาม สำหรับผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระเจ้ามีผลบุญเป็นสิ่งตอบแทนไม่ว่าความดีนั้นจะเล็กน้อยเพียงใด “ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนึ่งเท่าละออรูตี เขาก็จะเห็นมัน (7) ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนึ่งเท่าละออรูตี เขาก็จะเห็นมัน (8)”

(อัลกุรอาน บท อัลซัลซะละห์ 7-8)

- ในอิสลาม ประตุแห่งการสารภาพผิด กลับตัวกลับใจจากความผิดบาปที่ได้กระทำ ถูกเปิดไว้สำหรับมนุษย์ทั้งมวล เพื่อให้พวกเขาหันกลับมาสู่พระผู้เป็นเจ้า ดังโองการที่ว่า

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกเจ้าอย่าได้สิ้นหวังในพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อัลกุรอาน บท อัลซุมร์ 53)

- อิสลามเป็นศาสนาที่นำมาซึ่งสัจธรรม เพื่อความสุขสานติและความปลอดภัยของมวลมนุษย์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า สิ่งใช้ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่ออัลลอฮ์ มีความศรัทธา ทำการภักดีต่อพระองค์ และทำดีต่อสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และมนุษย์นั้นไม่อาจจะค้นเจอ หรือครอบครองความสุขที่แท้จริงและยั่งยืนใดๆ ยกเว้นด้วยทางนำแห่งอิสลาม อันเป็นหนทางไปสู่สวนสวรรค์และรอดพ้นจากไฟนรก

ขอวิงวอนจากอัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้า ให้เราทุกคนได้พบกับหนทางแห่ง
สัจธรรม และหนทางแห่งความสุขจากพระองค์ด้วยเถิด ... อามีน

ความมหัศจรรย์ ของอัลกุรอาน

อัลกุรอาน คือคัมภีร์แห่งทางนำ และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ที่พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานมาให้แก่ประชาชาติสุดท้ายนี้ โดยผ่านท่านนบีมุฮัมมัด เป็นคัมภีร์มหัศจรรย์ที่ท้าทายต่อมนุษยชาติ

เมื่อแต่ละยุคแต่ละสมัย ผู้คนมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่แตกต่างกันไป ในยุคของท่านศาสนทูตมุซา(โมเสส) มีความรู้และสิ่งที่ผู้คนมีความชำนาญ และชื่นชอบมากที่สุด คือ โสยศาสตร์ การแสดงมายากล ด้วยเหตุนี้ พระองค์อัลลอฮ์จึงให้ปาฏิหาริย์ของนบีมุซา มีความคล้าย หรือเหมือนกับสิ่งที่ผู้คนชื่นชอบในยุคนั้น และให้มีความเหนือกว่า พระองค์ได้ประทานแก่นบีมุซาซึ่งไม่ทำอันวิเศษ เมื่อโยนลงไปจะกลายเป็นงูยักษ์ และให้มีแสงออกมาจากมือที่คนธรรมดาไม่สามารถทำได้

ความรู้และศิลปะที่โด่งดังที่สุดในยุคของศาสนทูตอิซา(เยซู) คือ ความรู้ทางการแพทย์ การรักษาโรคร้ายให้หายเป็นปกติ อัลลอฮ์ได้ให้ท่านนบีมุซา

สามารถรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด, คนเป็นโรคเรื้อนให้หายปกติ และให้ผู้
ที่ตายแล้วมีชีวิตขึ้นอีกครั้งด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความ
ไร้ความสามารถอย่างชัดเจนของพวกเขา และรับรู้ถึงปาฏิหาริย์เหล่านั้นซึ่ง
มนุษย์ทั่วไปอาจกระทำได้

ส่วนความรู้และศิลปะที่โด่งดังในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ทรง
อานวยพรและความศานติสุขแก่ท่าน) คือการใช้ถ้อยคำที่เต็มไปด้วยวาหะ
ศิลป์ของภาษาอาหรับ โวหารอันไพเราะ เสนาะจับใจ ด้วยเหตุนี้พระองค์
จึงได้ประทานอัลกุรอานลงมา อันเป็นสำนวนโวหารที่สวยงามและมีความ
ไพเราะที่สุด เพื่อยืนยันถึงความสูงส่งของพระองค์ และการเป็นปาฏิหาริย์
ในตัวเองได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นคัมภีร์แห่งทางนำและความรู้ในเวลา
เดียวกัน พระองค์ยังได้ทำทนายให้มนุษย์ รวมไปถึงพวกญิน(สิ่งมีชีวิตที่เร้นลับ)
ทั้งหมดนำมาซึ่งคัมภีร์ที่มหัศจรรย์เหมือนอัลกุรอานนี้

قُلْ لِّينِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

ความว่า "จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แน่แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมตัวกันที่
จะนำมาแจกเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่า
บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม"

(อัลกุรอาน บท อัลอิสรอ์ 88)

จนกระทั่งถึงปัจจุบัน การทำทนายนี้ได้ล่วงเลยมาหลายศตวรรษแล้ว ยังไม่มีผู้
ใดสามารถนำมาซึ่งคัมภีร์ที่มีความมหัศจรรย์เหมือนอัลกุรอานได้เลย

นับตั้งแต่อิสลามได้ถูกเผยแผ่ต่อมนุษยชาติ อิสลามถูกตั้งข้อสงสัยจากบรรดานักบูรพาคติ, นักประวัติศาสตร์, และบรรดามนุษย์ที่ไม่เชื่อเรื่องการมีอยู่ของพระเจ้าเป็นเจ้า ต่อคัมภีร์อัลกุรอาน ลักษณะดังกล่าวนี้มิได้เกิดขึ้นเพียงปัจจุบันกาล หากแต่ว่าในยุคสมัยที่อัลกุรอานถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์นั้น สังคมอาหรับก็เต็มไปด้วยบรรดาผู้ที่ตั้งแง่ คอยหาเรื่องจับผิด และปฏิเสธที่จะยอมรับความจริงเช่นกัน

อัลกุรอานนั้นเป็นเพียงคัมภีร์เล่มเดียวที่มีความแตกต่าง เนื้อข้อเขียนที่ออกมาจากมันสมองของมนุษย์ และด้วยความมหัศจรรย์นี้เองที่เป็นหลักฐานยืนยันว่าอัลกุรอาน คือคัมภีร์ที่เป็นคำตรัสของพระเจ้า

อัลกุรอาน มิได้มาจากอารมณ์ ความคิดของมนุษย์

หากท่านผู้อ่านได้ลองพิจารณาถึง การประพันธ์หนังสือ หรือตำราสักเล่ม ก็พบว่า มันถูกเขียนขึ้นตามกฎของการประพันธ์ มีรูปแบบ (Platform) ที่สังคมคุ้นเคยและเป็นที่ยอมรับ จึงจะเรียกได้ว่าผู้แต่งตำราเล่มนั้น มีความรู้ความเข้าใจในแบบแผนของการประพันธ์ ทว่า อัลกุรอานนั้นไม่มีการอ้างอิงรูปแบบใดๆเลย ไม่ได้ถูกนำเสนอต่อผู้คนเป็นเล่มสมบูรณ์ในคราวเดียว แต่ถูกทยอยประกาศต่อผู้คน ณ ช่วงเวลานั้นในลักษณะที่ไม่เรียงลำดับเนื้อหา บางโองการถูกกล่าวเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า ก่อนที่มันจะเกิดขึ้นจริงในอนาคต เช่น เหตุการณ์เข้าพิชิตเมืองมักกะห์ ถูกเปิดเผยก่อนล่วงหน้า 1 ปี แล้วมันก็เกิดขึ้นจริง และที่สำคัญคงไม่มีนักประพันธ์คนใด แต่งเรื่องราวเนื้อหาที่จะทำให้นตนเองนั้นถูกต่อต้านจากผู้คนและตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากของชีวิต

ในทางเดียวกันนั่นเอง หากท่านนบีมุฮัมมัดต้องการเอาใจผู้คนในคาบสมุทรอาหรับ ให้มีความชื่นชม ยกย่องตัวท่านเอง ก็ย่อมจะแต่งตำราเอาใจพวกเขา เชิดชูวัฒนธรรม ประเพณีของผู้คนที่ปฏิบัติกันอยู่ในยุคนั้น แต่ถ้อยคำจากอัลกุรอ่านกลับมีคำสั่งสอน ข้อห้าม ที่บางอย่างจะมีความแตกต่างกับวิถีชีวิตขนบธรรมเนียม ประเพณีนิยมของชาวอาหรับในสมัยนั้น

หรือท่านนบีมุฮัมมัด ประพันธ์กฎหมายบ้านเมืองขึ้นมาเอง ? ต่อข้อสงสัยนี้ผู้คนรอบข้างต่างก็รู้ดีว่า นบีมุฮัมมัดเป็นผู้ที่อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น ไม่มีทางที่ท่านศาสนทูตจะกำหนดด้วยบทกฎหมาย ธรรมเนียมบุญสังคมขึ้นมาเอง แต่ทว่า อัลกุรอ่านนั้นกลับบรรจุไปด้วย บทบัญญัติทั้งด้านศีลธรรมและกฎเกณฑ์ทางสังคม และข้อสำคัญ จะเป็นไปได้หรือว่า บทบัญญัติ ธรรมเนียมอันยิ่งใหญ่ นี้ มาจากผู้ไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออก เขียนไม่เป็น

จากสิ่งที่เมื่อได้รับรู้ และสัมผัสในอัลกุรอ่าน เป็นคำพูดที่ไม่ได้ออกมาจากความรู้สึกส่วนตัว หรืออารมณ์ของมนุษย์แต่อย่างใด หากใครคนหนึ่งได้เขียนหนังสือตลอดระยะเวลาในชีวิตของเขา จะต้องมีการปฏิญาณในเรื่องของอารมณ์ออกมาบ้างในการเขียนหนังสือของเขา เช่น ในช่วงที่ชีวิตของเขามีความโศกเศร้า หรือดีใจมีความสุข ความรู้สึกที่ได้รับ ความพ่ายแพ้ หรือความรู้สึกที่ได้รับชัยชนะ ความรู้สึกเมื่อภรรยาและลูกสุดที่รักได้เสียจากไป การแต่งงานของลูกๆ เล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ได้สัมผัส แต่อัลกุรอ่านปราศจากสิ่งทีกล่าวนานี้ทั้งหมด อัลกุรอ่านไม่ได้ถูกเขียนขึ้นมาจากความคิดและอารมณ์ของผู้ใด

ดังกล่าวนี้อาจเป็นหลักฐานยืนยันว่า อัลกุรอ่านเป็นถ้อยคำดำรัสของพระผู้เป็นเจ้า มิใช่คำกล่าวของมนุษย์

อัลกุรอ่านไม่เคยมีข้อผิดพลาด

...ความผิดพลาดใดๆในโลกใบนี้ล้วนแล้วแต่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์
โองการทั้งหลายของอัลกุรอ่านนั้น เป็นที่รับรู้กันดี และมีประจักษ์พยาน
มากมายตลอดช่วงระยะเวลา 23 ปีของการถูกประทาน ยิ่งไปกว่านั้น ถ้อยคำ
ต่างๆ ในอัลกุรอ่านดำรงอยู่เช่นนี้มาตลอด นับแต่เริ่มแรกจวบจนปัจจุบัน หาก
แม้ว่ามีข้อบกพร่องผิดพลาดใดๆ สักเพียงประโยคเดียว ย่อมจะมีผู้ทักท้วง
ไปเสียนานแล้ว การปราศจากข้อผิดพลาดเช่นนี้ ย่อมมิได้เกิดจากน้ำมือของ
มนุษย์ หากแต่เป็นดำรัสของพระผู้ทรงรอบรู้อย่างสมบูรณ์แบบ อัลลอฮ์ได้
ตรัสว่า

“พวกเขาไม่พิจารณาอัลกุรอ่านบ้างหรือ และหากว่า อัลกุรอ่านมาจาก
ผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้ว แน่نونพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกัน
อย่างมากมาย”

(อัลกุรอ่าน บท อันนิซาร์ 82)

หากจะสังเกตจากหนังสือที่มนุษย์เขียนขึ้นมา แม้ว่าเขาจะเก่งมากสักเพียงใด
แน่อน ต้องมีความผิดพลาดปรากฏขึ้น มีการตรวจสอบเพื่อปรับปรุง แก้ไข
ตกแต่ง และเพิ่มเติม บางครั้งเวลาได้ผ่านไปเป็นปีก็มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว
แก้ไขเล่า ฉบับแล้วฉบับเล่า เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเข้ากับยุคสมัย
แต่อัลกุรอ่านปราศจากความผิดพลาด ไม่มีการแก้ไข และไม่มีข้อขัดแย้งแต่
อย่างใด และสิ่งที่ยิ่งแปลกใจอีกนั่นก็คือ อัลกุรอ่านมาจากนบีผู้ที่อ่านไม่ออก
เขียนไม่เป็น แต่มั่นกลับได้รวบรวมซึ่งความรู้อันมากมาย และด้วยกับสำนวน
โวหารอันไพเราะ ความพิเศษที่ไม่เหมือนใครในศิลปะด้านภาษา ที่ทำให้
บรรดานักภาษาอาหรับและนักกวีทั้งหมดต้องยอมแพ้

พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวถึงประเด็นสำคัญเหล่านี้ว่า

**"และก่อนหน้านั้นเจ้ามิได้อ่านคัมภีร์ใดๆ และเจ้ามิได้เขียนมันด้วยมือขวา
ของเจ้า มิฉะนั้นแล้ว พวกที่กล่าวความเท็จย่อมจะสงสัยอย่างแน่นอน"**

(อัลกุรอ่าน บท อัลอังกะบูต 48)

ดังนั้น การมาของคัมภีร์อัลกุรอ่านด้วยความพิเศษต่าง ๆ ของบุคคล
ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่เป็น แสดงให้เห็นถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอ่าน
เป็นพระดำรัสของพระเจ้าจริง อีกทั้งเป็นการยืนยันถึงการเป็นศาสดาหรือ
ศาสนทูตของท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยพรและความศานติ
สุขแก่ท่าน)

**อัลกุรอ่านคือแม่บท
แห่งความรู้ทั้งหลาย**

อัลกุรอ่าน ได้รวบรวมฐานหลักอันเป็นแก่นแท้ แห่งความต้องการของ
มนุษยชาติ และเป็นความต้องการของมนุษย์ทั้งโลกนี้และโลกหน้าเอาไว้ด้วย
วิธีการที่เรียบง่าย ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนในอดีต ในลักษณะที่ว่าประชาชนทุกหมู่
เหล่าที่อาศัยอยู่ในสังคมต่างกันสามารถเกิดความเข้าใจและใช้ประโยชน์ จาก
อัลกุรอ่านได้

อัลกุรอ่านได้กล่าวถึงศาสตร์ความรู้ในทุกๆด้าน เช่น แก่นแท้ของการศรัทธาที่ใสบริสุทธิ์ การปฏิบัติศาสนกิจ แม่บทด้านนิติศาสตร์ การเมือง การปกครอง กฎระเบียบในบ้านเมือง สิทธิส่วนบุคคล การตัดสินคดีความ การแบ่งมรดก หน้าที่รับผิดชอบในครอบครัว การอบรมดูแลลูก ธุรกรรมการเงิน การค้าขายที่ยุติธรรม ความรู้ในด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี เรื่องราวของเผ่าพันธุ์ กลุ่มชน ศาสนาพุทธต่างๆในอดีต ข้อเท็จจริงในเรื่องการแพทย์ เอ็มบริโอวิทยา(การเจริญเติบโตของทารก) สุขภาพร่างกาย โภชนาการ ความลับในเรื่องจิตวิทยา จิตใจและคุณลักษณะของมนุษย์ ชีววิทยา ภูมิศาสตร์ มหาสมุทร บรรยากาศศาสตร์ แม่บทของวิทยาศาสตร์ทั้งมวล จนไปถึงเป็นแม่บทของจักรวาลวิทยา (การกำเนิดของจักรวาล) เรื่องราวที่เพิ่งถูกค้นพบในปัจจุบัน และจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งหลายเหตุการณ์ก็เกิดขึ้นแล้ว

เช่น อัลกุรอ่านได้บอกถึงพวกโรมันจะได้รับชัยชนะต่อพวกเปอร์เซีย หลังจากที่พวกเขาได้พ่ายแพ้มาก่อนหน้า และเหตุการณ์ก็ได้เกิดขึ้นจริง ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้

"อะลีฟ ลาม มีม (1) พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว (2) ในดินแดนที่ต่ำสุดนี้ แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับชัยชนะ (3) ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา คำบัญชาอันเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ทั้งก่อนหน้าและหลัง..."

(อัลกุรอ่าน บท อรฺรูม โองการที่ 1-4)

และยังกล่าวถึงความเร้นลับอื่นๆ ที่มนุษย์คนใดก็ไม่สามารถล่วงรู้ได้ อัลลอฮ์ทรงกล่าวไว้ในอัลกุรอ่านว่า

"เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเรา(ในชั้นฟ้า)อันไกลโพ้น และในตัว(ร่างกาย)ของพวกเขาเอง จนกระทั่งจะเป็นการประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอ่านนั้นเป็นความจริง.." (อัลกุรอ่าน บท อัลฟุซซิลัต 53)

การที่จะรวมเอาแม่บทของศาสตร์ต่างๆ ไว้ในคัมภีร์ฉบับเดียวนั้น ผู้ที่นำมาประกาศเผยแพร่ ภายในระยะเวลา 23 ปี จะต้องมีความพิเศษเหนือกว่านักวิจัย หรือนักสำรวจใดๆ ที่ต้องใช้เวลามากมาย และเฝ้ารอเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพียงพอเพื่อค้นพบ ยิ่งไปกว่านั้นท่านนบีมุฮัมมัด เป็นผู้ที่ไม่รู้หนังสือ เติบโตขึ้นมาท่ามกลางชนบททะเลทราย ที่มีใช้สังคมของปัญญาชนหรือศูนย์กลางอารยธรรมที่เจริญแล้วในสมัยนั้นนี้เองจึงเป็นการตอกย้ำอย่างชัดเจน ถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอ่าน ว่ามาจากพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

อัลกุรอ่านคือ

อาหารแห่งจิตวิญญาณ

บ่อยครั้ง ผู้ที่มีไข่มุสลิม แต่เมื่อเขาได้สดับรับฟังโองการจากอัลกุรอ่าน กลับทำให้จิตใจนั้นสงบลง แม้ว่าเขาจะยังมีเข้าใจในความหมาย เพราะอัลกุรอ่านคือ ยาที่มารักษาร่างกายและจิตใจ ให้ความสริมงคลแก่ผู้ที่ใกล้ชิดด้วยการอ่านและเรียนรู้ เพื่อนำไปปฏิบัติ แน่นนอนอย่างยิ่ง ทั้งผู้ที่ได้อ่านและผู้ฟังอัลกุรอ่านจะเกิดมีความสุขในหัวใจ พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า

"อัลลอฮ์ได้ทรงประทานคำพูดที่ดียิ่งลงมา เป็นคัมภีร์มีความคล่องจองกัน กล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผิวน้ำของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาจะลุกขึ้นขึ้น แล้วผิวน้ำของพวกเขาและหัวใจของพวกเขาจะสงบลง

เพื่อรำลึกถึงอัลลอฮ์ นั่นคือทางนำของอัลลอฮ์ .."

(อัลกุรอ่าน บท ซูมรฺ โองการที่ 23)

และบ่อยครั้งที่ความหมายของอัลกุรอ่าน สร้างความเปลี่ยนแปลง ความเชื่อ ความศรัทธาของบุคคลหนึ่งได้ และเมื่อมุสลิมเหล่านั้นตั้งใจใคร่ครวญดำรัสพระผู้เป็นเจ้าของเขา ก็สร้างความเปลี่ยนแปลงในชีวิตได้เช่นกัน

ถ้อยคำและความไพเราะของอัลกุรอ่าน จากภาษาและสำนวนโวหารที่สละสลวย อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในสังคมยุคนั้น จะสัมผัสได้ถึงความสวยงาม ความเสนาะไพเราะ ภาษาที่สวยงาม สำนวนโวหารที่สละสลวย มันจะส่งผลต่อจิตใจ และจิตวิญญาณของคนที่รับฟังได้ทันที จะรู้สึกมีความสุขสบายใจ มีหัวใจที่สงบสุข สร้างความประหลาดใจ และอัศจรรย์ใจแก่ผู้ที่ได้ยิน ได้ฟัง

ครั้งหนึ่ง อัลวะลีด บินมุหัมมัด (ซึ่งเป็นบุคคลที่ชาวอาหรับกุเรซให้เกียรติและยกย่องในความรู้มากที่สุดคนหนึ่ง) ได้รับรองอัลกุรอ่าน เมื่อครั้งที่ยังเป็นผู้ต่อต้านท่านนบีมุฮัมมัด หลังจากที่ได้ยินอัลกุรอ่านที่ท่านนบีได้อ่าน

เขาได้กลับมากล่าวต่อพวกพ้องว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ว่าฉันได้ยินถ้อยคำที่มุฮัมมัดได้อ่านนี้ มันไม่ใช่เป็นคำพูดจากมนุษย์หรือภูตผีที่ไหนอย่างแน่นอน .. แท้จริง มันเป็นคำพูดที่ช่างหอมหวาน สวยงาม .. ยอดของมันให้ผล (มีประโยชน์อย่างมากมาย) .. รากของมันยังลึก (รากฐานที่มั่นคง) ให้ความชุ่มชื้น .. มันช่างเป็นถ้อยคำที่สูงค่าเหนือกว่าคำพูดใดๆ และแน่นอนมันมีความเหนือกว่าคำพูดอื่นๆ โดยไม่มีคำพูดอื่นใดจะมาเหนือมันได้ .. และมนุษย์หน้าไหนก็ไม่อาจกล่าวถ้อยคำแบบนี้ได้แน่”

และไม่เพียงเฉพาะผู้คนในยุคนั้น ในปัจจุบันนี้มีงานวิจัย จากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านภาษาศาสตร์และวรรณกรรม ต่างก็ยอมรับว่า อัลกุรอ่านเป็นสิ่งที่เหนือกว่าการประพันธ์ใดๆของมนุษย์ และไม่สามารถจะมิมงานประพันธ์ใดๆลอกเลียนแบบได้

อัลกุรอ่านคือคัมภีร์ที่ถูกดํารักรักษาไว้

คัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานแก่กลุ่มชนที่ผ่านมาในอดีต พวกเขาไม่สามารถที่จะดํารักรักษาไว้ได้ จึงมีการสูญหาย ถูกตัดทอนหรือเปลี่ยนแปลง แต่กับคัมภีร์อัลกุรอ่าน พระองค์ทรงรักษามันโดยพระองค์เอง จนถึงปัจจุบันนี้ อัลกุรอ่านยังคงดํารักรักษาไว้ซึ่งความครบถ้วน สมบูรณ์แบบ โดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

เป็นที่ทราบกันแล้วว่า อัลกุรอ่านคือ ถ้อยคำดำรัสของอัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าผู้สูงส่งยิ่ง ซึ่งได้รับการดํารักรักษาไว้ด้วยภาษาอาหรับดั้งเดิม โดยการบันทึก

และการท่องจำ และจะไม่มีการแทรกด้วยภาษาอื่น นอกเสียจากว่าจะต้องมี คำรัสภาษาอาหรับที่ถูกประธานลงมานั้นกำกับเอาไว้ด้วย

บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ในช่วงเวลาที่อัลกุรอานถูกประธานลงมานั้น เมื่อ ท่านนบีมุฮัมมัดอ่านโองการอัลกุรอาน พวกเขาจะตั้งใจฟังและจดจำ ท่อง และทบทวน การอ่านใคร่ครวญด้วยพิจารณา ตรวจสอบซึ่งกันและกันเพื่อให้ ได้จดจำเหมือนกันทุกคำทุกตัวอักษร แม้กระทั่งปัจจุบันนี้บรรดามุสลิมต้องใช้บางส่วนของบทอัลกุรอานในการละหมาด เพื่อสักการะต่ออัลลอฮ์ (เป็น เงื่อนไขของการละหมาด) และมีมุสลิมอีกมากมายที่สามารถท่องจำอัลกุรอาน ได้ทั้งเล่ม โดยไม่ผิดพลาดแม้ตัวอักษรเดียว เป็นการเก็บรักษาลงลึกในหัวใจ ที่อยู่ในทรงอกของบรรดาผู้ศรัทธา

สิ่งเหล่านี้คือประจักษ์พยานจากสัญญาของพระองค์ในการปกป้องรักษา อัลกุรอาน สมดังคำดำรัสของพระองค์ที่ว่า

"แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน(อัลกุรอาน)นี้ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน" (อัลกุรอาน บท อัลฮิจร 9)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอาน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของวิชาการ ต่างๆ ทางนำและบทบัญญัติ เนื้อหาและข้อมูล ความรู้ความเร้นลับ ตลอดจน จินสำนวนโวหารที่สละสลวย ล้วนเป็นสิ่งที่เกินกว่าความสามารถของมนุษย์ ที่จะประพันธ์ขึ้นมาได้ แล้วยิ่งไปกว่านั้นคือ ท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ ทรงประทานความสันติแด่ท่าน) เป็นผู้ที่ย่านไม่ออกเขียนไม่เป็น ไม่เคยได้รับ

การศึกษาในโรงเรียน ไม่เคยคลุกคลีกับวัฒนธรรมใดๆ และไม่เคยที่จะออกไปจากคาบสมุทรอาหรับเลยแม้แต่ครั้งเดียว ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้รู้ว่าคัมภีร์นี้ไม่มีทางที่จะมาจากตัวของท่านเองอย่างแน่นอน แต่มันถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

**พระองค์เป็นผู้ทรงประทานบรรดาโองการอันชัดแจ้งลงมาแก่ (มุฮัมมัด)
บ่าวของพระองค์ เพื่อทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทั้งหลายสู่ความสว่าง
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ**

อัลกุรอาน บท อัลอะดีด : 9

หนทางแห่ง ความสุข

ศาสนาอิสลามนั้น สร้างความสมดุลระหว่างการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ชีวิตที่สงบสุขในโลกใบนี้ กับการได้รับความสุขและความสำเร็จของชีวิตในโลกหน้า มุสลิมผู้ศรัทธาจะพึงระลึกอยู่เสมอว่า ชีวิตในโลกนี้นั้นเป็นเพียงชั่วระยะเวลาอันแสนสั้น สุดท้ายมนุษย์ทุกคนต่างก็ต้องตายลงและกลับไปหาอัลลอฮ์ ต้องได้พบเจอชีวิตหลังความตาย ต้องฟื้นคืนชีพเพื่อพบเจอวันแห่งการสอบสวนพิพากษา โดยไม่มีผู้ใดจะหลีกเลี่ยงได้

เขาควรจะใช้ชีวิตที่มีอยู่ และอายุขัยที่เหลืออยู่มิให้สูญเปล่า จะเลือกเดินตามทางนำของพระองค์ หรือเลือกเดินตามทางที่มนุษย์ด้วยกันนั้นชักชวน โอ้อวด แข่งขัน แย่งชิงกันให้ชีวิตลำบากลำบาก และเหนื่อยเปล่า นั่งนอน ทุกข์ร้อน ใญ่อยากมีอยากได้เช่นคนอื่น อวดแข่งบารมีกันเอง ทำยที่สุดชีวิตก็ไม่ได้สั่งสมความดีอะไรเลยที่จะนำกลับไปพบพระผู้เป็นเจ้า

ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า

" ผู้ใดที่โลกหน้าคือความปรารถนาของเขา อัลลอฮ์จะรวมเขากับการงานนั้น (กล่าวคือ กระทำโดยที่มุ่งหวังผลตอบแทนในโลกหน้า มีความมั่นคงในการงาน) และจะทำให้ความมั่งมีเกิดขึ้นในหัวใจของเขา และดุญา(โลกนี้)จะมาหาเขาในสภาพที่ต่ำต้อยอ่อนน้อม ส่วนผู้ใดที่ดุญา(ชีวิตในโลกนี้)คือความปรารถนาของเขา อัลลอฮ์จะให้การงานเขาแยกออกจากกัน (มีความสับสน วุ่นวาย) และจะทำให้ความยากจนอยู่เบื้องหน้าเขา และเขาจะไม่ได้รับอะไรจากโลกดุญาเว้นแต่สิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ให้เขาแล้วเท่านั้น "

(รายงานโดย อัตติรมิซีย์ 2465)

นั่นหมายถึง ถ้าหากมนุษย์นั้นไขว่คว้า แต่ความสุขที่คิดกันเอาเอง แต่งเติมกันขึ้นเองโดยละทิ้งชีวิตในโลกหน้า อัลลอฮ์ก็จะทรงปล่อยให้เขาเหนื่อยยาก ลำบากกายใจ ได้มาก็ไม่พอเพียง เพราะเห็นแต่ผู้อื่นที่มั่งมีมากกว่า และสิ่งที่ได้รับจะไม่เพิ่มพูนมากไปกว่าจำนวนที่อัลลอฮ์ทรงลิขิตเอาไว้แล้ว

แต่หากใครที่ศรัทธาต่อพระองค์ หันหน้าพึ่งพาต่อพระองค์ มุ่งหน้าเข้าสู่ความสำเร็จของชีวิตในโลกหน้า พระองค์จะทรงขจัดกิเลส ความอยากมีอยากได้ให้แกเขาด้วยความเพียงพอ ไม่ไขว่คว้าทะเยอทะยานให้ทุกข์ยาก เขาจะพบกับความช่วยเหลือของพระองค์อยู่เสมอ ให้ความสุขแก่เขาในภพนี้ อีกทั้งชีวิตภพหน้าอันผาสุก ตลอดกาลนานที่ไม่สิ้นสุด ไม่มีจำเจและเบื่อหน่าย ไม่มีการวนเวียน วงจรเกิดตายของชีวิตซ้ำไปมา ชีวิตอันบรมสุขจะรอคอยต้อนรับเขาอยู่อย่างแน่นอน ดังคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

" ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา
ดังนั้นเราจะให้เขามีชีวิตที่ดีงาม (ในภพนี้) และแน่นอนเราจะตอบแทนพวก
เขาซึ่งรางวัลของพวกเขา(ในภพหน้า)ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้ "

(อัลกุรอาน บท อันนะห์ลุ 97)

และพระองค์ทรงชี้แนะการมีชีวิตอย่างสงบสุขในโลกนี้ว่า

“บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบ ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์
พึงทราบเถิด ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้นที่ทำให้จิตใจสงบ (28)
ซึ่งบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี ความผาสุกย่อมได้แก่พวกเขา
และเป็นการกลับไปที่ดียิ่ง”

(อัลกุรอาน บท อัลเราะอ์ดู 28-29)

"บรรดาผู้ที่ศรัทธา(ต่ออัลลอฮ์) โดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปน
กับการอธรรมนั้น (คือไม่ได้ตั้งภาคีใดๆในการศรัทธาต่อพระองค์) คนเหล่านี้
แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่อยู่ในทางนำ"

(อัลกุรอาน บท อัลอันอาม 82)

ดังนั้น หนทางแห่งความสุข คือการเลือกเดินตามทางที่อัลลอฮ์และ
นบีมุฮัมมัดได้ชี้แนะเอาไว้ เมื่อความสงบสุข เกิดขึ้นจากการศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์ เชื่อฟังและปฏิบัติตามพระองค์ ทำดีต่อเพื่อนมนุษย์โดยหวัง
ผลตอบแทนจากอัลลอฮ์ มั่นใจในการตอบแทนคุณความดีจากพระองค์
มีความพอใจในลิขิตของพระองค์ เป็นการสร้างสังคมให้สงบ สุขสันติ
ชีวิตของคนๆหนึ่งนั้น จะพบกับความสำเร็จหรือสูญเสียเปล่า ทั้งในภพนี้หรือ
ภพหน้าอันนิรันดร์ ก็ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกทางเดินที่ถูกต้อง

ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์- มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งยิ่งแด่พระองค์-
โปรดทรงมอบทางนำแห่งแสงสว่างและสัจธรรมอันเที่ยงแท้และประทาน
ความสุขความสำเร็จให้กับพวกเราทุกคนด้วยเถิด .. อามีน

เกียรติของสตรี ในอิสลาม

พี่น้องผู้อ่านที่รัก โดยข้อเท็จจริงแล้วอิสลามเป็นศาสนาที่ให้เกียรติและยกย่องสถานะของสุภาพสตรีอย่างมาก แตกต่างจากลัทธิหรือกลุ่มต่างๆในอดีตที่กดขี่ข่มเหงสุภาพสตรี ทำลายความเป็นมนุษย์และศักดิ์ศรีของนาง แปรสถานะของนางให้เป็นทาสของเพศชาย บังคับสุภาพสตรีให้แต่งงานกับผู้ชายที่พวกนางไม่ชอบ

บางกลุ่มได้หลอกลวงสุภาพสตรีโดยทำให้พวกนางตกเป็นเครื่องหมายการค้าเพื่อตอบสนองกิเลสของผู้ชายอย่างเดียว บางกลุ่มห้ามสิทธิของสตรีในเรื่องของการศึกษาและห้ามมิให้นางเหล่านั้นประกอบอาชีพ และไม่มีบทบาทในสังคมใดๆ และบางลัทธิมีความเชื่อว่าเพศหญิงนั้นมีความชั่ว กาลกิณี นำมาซึ่งเคราะห์ร้ายต่างๆ นานา

บางกลุ่มให้ผู้ชายนั้นมีสิทธิที่จะกระทำต่อภรรยาและลูกสาวของตนอย่างไรก็ได้ จะขายหรือลงโทษพวกนางอย่างไรก็ได้ตามความต้องการของผู้ชาย เพราะนางเปรียบเสมือนทาสรับใช้ให้แก่พวกเขา และพวกนางเหล่านั้นจะไม่มีสิทธิได้รับมรดกแต่อย่างใด

บางลัทธิกำหนดให้ผู้หญิงที่มีประจำเดือนปลีกตัว ออกจากสามี โดยให้นางอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง และห้ามไม่ให้เข้าใกล้ชิดต่อผู้ใดเลย และบางความเชื่อหากสามีได้เสียชีวิตจากนางไป พวกเขาก็จะให้ผู้เป็นภรรยาของผู้ตายนั้นสวมเสื้อผ้าอันสวยงาม แล้วพวกเขาก็เผานางทั้งเป็นไปพร้อมกับสามีของนางด้วย เพื่อเป็นการแสดงความภักดีต่อสามีของนาง

บางสังคมสตรีจะตามผู้ชายตลอด รับใช้ผู้ชายเรื่อยมาราวกับว่าเธอถูกกีดกันสิทธิของเธอด้านการเงิน การเป็นอยู่ในสังคม พ่อของเธอก็จะเป็นผู้เลือกสามีให้เธอโดยอาศัยคนกลางที่มาติดต่อเท่านั้น

บางสังคมในอดีตกาลนั้น สตรีมีสิทธิเพียงแค่เชื่องพังกัดต่อสามีและถูกลิดรอนโดยที่เธอไม่มีสิทธิปฏิเสธหรือฟ้องร้องแต่อย่างใด และบ้างก็ใช้ผู้หญิงขายบริการทางเพศ บำเรอความสนุกเท่านั้น และเอาผู้หญิงรับใช้มาเพื่อดูแลในเรื่องสุขภาพ และนำพวกนางมาเป็นภรรยาเพื่อต้องการให้พวกนางคลอดลูกชายให้พวกเขาเท่านั้น

ส่วนในค่านิยมอาหรับ ก่อนหน้าการมาของอิสลาม พวกเขาได้เหยียดหยามสตรีเป็นอย่างมาก พวกเขาจะเกิดความอับอายหากรู้ว่าภรรยาให้กำเนิดบุตรสาว โดยมีความเชื่อว่าผู้หญิงจะนำมาซึ่งความอับโชค และไม่สามารถ

ช่วยเหลือในการทำมาหากินได้ และสตรีในยุคนั้นก็ไม่มีสิทธิใดๆเลยทางสังคม มากไปกว่านั้นพวกเขามักจะฝังลูกสาวทิ้งเป็นโดยไร้ซึ่งความเมตตา

แม้กระทั่งยุคปัจจุบันการข่มเหงและการทำลายเกียรติของสตรีก็มีให้เห็นอยู่อย่างมากมายในสังคมต่างๆ เช่น ขบวนการค้าผู้หญิงข้ามชาติ หรือใช้ข้อบังคับทางกฎหมาย เพื่อบังคับ ชื่นใจให้พวกเธอให้น้ำยอมนปลดเปลื้องเสื้อผ้า อารมณ์ แสดงตนต่อสาธารณะ เพียงเพื่อแลกกับอามิสสินจ้าง หรือขู่เชิญหักหลังสตรีด้วยการประจานรูปโป๊เปลือยพวกเธอลงบนสังคมอินเทอร์เน็ต

ทว่าในอิสลามนั้นได้ยกเกียรติสุภาพสตรีอย่างสูงส่ง ยกย่องสถานะของนางอย่างใหญ่หลวง อีกทั้งได้กำหนดผลตอบแทนให้แก่ผู้ที่ให้เกียรติต่อสตรีอย่างมากมายอีกด้วย ท่านนบีมุฮัมมัด (ขอพระองค์ทรงประทานความสันติแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า

“พวกท่านทั้งหลายจงให้คำสิ่งเสีย(ให้ดูแล)แก่สุภาพสตรีด้วยดี”

(บันทึกโดย อัลบุคอรี 3331)

อิสลามกำกับพวกนางให้อยู่ในการปกป้องของสามี เติมเต็มเพิ่มความสุขให้ซึ่งกันและกัน พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

ความว่า “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ การที่พระองค์

ได้ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ”

(อัลกุรอาน บท อีรุม 21)

ในอิสลามได้ยกเกียรติและให้สิทธิสภาพสตรีอย่างมากมาย เช่น มีสิทธิได้รับมรดก จากสามีหรือลูก หรือจากพ่อแม่ของนาง และให้นางมีสิทธิในการครอบครองสมบัติของนาง อีกทั้งได้สั่งให้ผู้ที่เป็นสามีต้องเลี้ยงดูนางอย่างดี (ไม่ทิ้งขว้าง ละเลย) ให้ความคุ้มครอง ที่อยู่อาศัย และให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกนางอย่างพอเพียง โดยที่พระองค์ได้ตรัสว่า

وَعَايَرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

ความว่า “และพวกเจ้าจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวกนาง ก็อาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ขณะเดียวกัน อัลลอฮ์ก็ทรงให้มีในสิ่งนั้น ซึ่งความดีอันมากมาย”

(อัลกุรอาน บท อันนิสาอ์ 19)

อิสลามยังให้เกียรติต่อสภาพสตรีด้วยการให้สามีเป็นผู้ดูแล เลี้ยงดูนางในเรื่องปัจจัยยังชีพทั้งหมด ถึงแม้ว่านางจะเป็นผู้ที่มั่งมี และไม่อนุญาตให้สามีเอาเงินของนางโดยพลการนอกจากนางจะอนุญาต อีกทั้งสถานะความมีเกียรติและศักดิ์ศรีของสตรีก็มากกว่าผู้ชาย ถ้าหากว่าเธอเป็นสตรีผู้ศรัทธาที่มีความเกรงกลัวต่อพระผู้เป็นเจ้าในระดับขั้นที่เหนือกว่าผู้ชาย

อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

“โอมมนุษย์ชาติทั้งหลายเอ๋ย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่าและตระกูล เพื่อจะให้พวกเจ้าได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน”
(อัลกุรอ่าน บท อัลฮุญรีต 13)

ในอิสลามยังอนุญาตให้สตรีมีโอกาทำงาน ประกอบอาชีพ หารายได้ที่ถูกต้องตามหลักการ และเก็บออมทรัพย์ด้วยตัวของพวกนางเอง พระองค์ได้ตรัสว่า

“สำหรับผู้ชายนั้นมีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกเขาได้ชวนขายไว้ และสำหรับหญิงนั้นก็มีส่วนได้รับจากสิ่งที่พวกนางได้ชวนขายไว้ และพวกเจ้าจงขอต่ออัลลอฮ์เถิด จากความกรุณาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง”
(อัลกุรอ่าน บท อันนิซาฮ์ : 32)

ในเรื่องของการปฏิบัติศาสนกิจ สำหรับสตรีมุสลิมนั้น พวกเธอได้รับการยกเว้นที่จะต้องมาละหมาดที่มีสยิดเป็นความสะดวกแก่พวกนาง อีกทั้งพวกนางได้รับการยกเว้นการละหมาดในช่วงที่มีประจำเดือน และหากมีปัญหากระหว่างสามีภรรยา หลักอิสลามยังห้ามมิให้สามีทำการหย่าเธอในระยะเวลาดังกล่าว (ขณะมีประจำเดือน) เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่า ช่วงเวลาที่สตรีมีประจำเดือนเป็นช่วงที่ภาวะอารมณ์นั้น แปรปรวน และร่างกายอ่อนแอ คำสั่งใช้ของอิสลามจึงเข้ามาปกป้องจิตใจของสตรีในช่วงเวลาดังกล่าว เป็นการให้ความสำคัญต่อสตรีเพศอีกประการหนึ่ง และในอิสลามไม่ส่งเสริมให้มีการหย่าร้างกันหากปราศจากสาเหตุที่จำเป็น

อิสลามนั้นยังเอาใจใส่ต่อสตรีในเรื่องชีวิตคู่ ภรรยาสามารถให้ความเห็นหรือคำปรึกษา แนะนำกับสามีได้ ครั้งหนึ่งท่านนบีมุฮัมมัด เคยรับเอาความเห็นจากภรรยาของท่านที่ชื่อว่า อุมมุ สะละมะห์ ในสถานการณ์ที่คับขัน โดยรับคำแนะนำ ความเห็นของนางนำไปใช้

และอิสลามยังมีบัญญัติเพื่อปกป้องเกียรติยศ ศักดิ์ศรีของสตรี หากผู้ใดใครก็ตาม ใส่ร้าย ให้ความเท็จโดยไร้หลักฐานว่านางผิดประเวณี เขาผู้นั้นจะต้องถูกเขียน 80 ครั้ง และไม่รับการเป็นพยานใดๆจากเขาผู้นั้นอีกต่อไป และหากพวกเธอนั้นไม่สามารถอดทนต่อสามีในข้อบกพร่องของเขา หรือไม่พอใจ ไม่พึงใจในตัวเขา หรือตัวสามีเองปฏิเสธที่จะหย่านาง หรือไม่ยอมปล่อยนางไป ภรรยาก็สามารถฟ้องหย่าสามี หรือซื้อหย่าจากสามีได้

ประการต่อมา อิสลามนั้นกำชับต่อบรรดาสามี ให้ปฏิบัติดีต่อภรรยา ให้ความยุติธรรมและความอบอุ่นในการสร้างสังคมครอบครัว ท่านนบีมุฮัมมัด ได้กล่าวว่า

"ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่ดีที่สุดกับครอบครัวของเขา และฉันก็คือผู้ที่ดีที่สุดกับครอบครัวของฉัน "

(รายงานโดย อัลติรมิซีย์ 3895)

ในอิสลามยังปกป้อง และรักษาเกียรติของนาง แม้กระทั่งเมื่อนางเสียชีวิต ก็มีคำสั่งห้ามเพศชายอาบน้ำศพของนาง ยกเว้นสามีของนางหรือสตรีด้วยกันเองเท่านั้น

อิสลามมอบเกียรติยศ และให้ความสำคัญแก่ผู้เป็นแม่ ด้วยการสั่งใช้ให้ลูกๆปฏิบัติดี กระทำดีต่อแม่ โดยที่ท่านนบีมุฮัมมัด ได้เน้นย้ำให้กระทำดี

ต่อแม่มากกว่าพ่อถึง 3 ครั้ง เพราะแม่นั้นคือวีรสตรีของครอบครัว แม้ว่าแม่ของเขานั้นจะเป็นผู้ศรัทธาหรือไม่ก็ตาม และอัลลอฮ์ยังได้คาดโทษที่หนักที่สุด(บาปใหญ่) รองจากการสักการะสิ่งอื่นเทียบเคียงพระองค์ นั่นคือบาปของการเนรคุณ ออกตัญญูต่อพ่อแม่

และอิสลามสั่งใช้และกำชับ ให้ทำความดีต่อสตรี ในฐานะที่เธอเป็นลูกสาว ด้วยการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน และปกป้องพวกเธอตั้งแต่ยังเล็ก ด้วยครรลองของศาสนาอิสลาม อันจะนำมาซึ่งผลลัพธ์อันดีงามเมื่อพวกเธอเติบโตใหญ่ และเมื่อพ่อแม่ได้อำลาจากโลกนี้ไป ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า

“ผู้ใดที่ถูกทดสอบด้วยลูกผู้หญิงเหล่านี้ แล้วเขาก็ได้ทำดีต่อพวกนาง พวกนางจะเป็นเกราะกำบังให้แก่เขาจากไฟนรก”

(รายงานโดย มุสลิม 2629)

อิสลามได้ให้หลักประกัน ในเรื่องค่าใช้จ่ายของสุภาพสตรี แม่นว่านางนั้นจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ จะมีผู้ที่รับผิดชอบดูแลค่าใช้จ่ายต่างๆในการเลี้ยงดู โดยให้หลักประกันความเป็นอยู่ที่มีเกียรติ ซึ่งนางจะไม่ตกอยู่ในความยากลำบากที่ทำให้เธอต้องยื่นมือออกมาขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น จนกระทั่งทำให้เกิดเกียรติของนางตกต่ำ ถ้าหากว่านางยังเป็นเด็ก หน้าที่ผู้ดูแลคือผู้เป็นบิดา

และถ้าหากว่านางได้แต่งงานแล้ว หน้าที่ผู้ดูแลคือสามี โดยจำเป็นต้องดูแลค่าใช้จ่ายให้แก่นาง และหากนางเป็นหญิงหม้าย อิสลามก็ได้ส่งเสริมให้สังคมมีการช่วยเหลือพวกนางเหล่านั้น ด้วยกับผลบุญอันยิ่งใหญ่ ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า

"ผู้ที่ช่วยเหลือเลี้ยงดูหญิงหม้ายและผู้ยากไร้ เหมือนกับผู้ที่ได้ทำการ
ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ หรือเหมือนกับผู้ที่ได้ยืนละหมาดในเวลา
กลางคืนและถือศีลอดในเวลากลางวัน"

(รายงานโดย อัลบุคอรี 5353 และมุสลิม 2982)

แท้จริงอิสลามได้ยกระดับสถานะของสตรี ปกป้องศักดิ์ศรี และรักษาไว้ซึ่ง
สิทธิต่างๆของนางด้วยบทบัญญัติที่สมบูรณ์แบบ โดยทั้งสามีและภรรยาต่างก็
รู้สิทธิและหน้าที่ของตน ซึ่งจะทำให้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขทั้งในโลกนี้และ
โลกหน้า อัลลอฮ์ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งมีความว่า

"ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตามโดยที่เขาเป็น
ผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี และแน่นอนเราจะตอบแทน
พวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขาที่ดียิ่งกว่า จากที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้"

(อัลกุรอาน บท อันนะฮ์ล : 97)

เหล่านี้คือการที่อิสลามได้มอบความสำคัญให้กับสตรี มอบสิทธิและความ
คุ้มครอง ปกป้องพวกนางตั้งแต่แบเบาะ จวบจนกระทั่งนางนั้นสิ้นลมหายใจ
ฉะนั้นแล้ว ความเข้าใจผิดว่าสตรีมุสลิมนั้นถูกกดขี่ ลิดรอนสิทธิเพราะคำสอน
ของศาสนา จึงเป็นคำกล่าวที่ห่างไกลจากความจริงเป็นอย่างมาก.

ครอบครัวในอิสลาม

การแต่งงานบนกรอบศาสนาและศีลธรรม นับเป็นจุดเริ่มต้นของความมั่นคงในครอบครัว ด้วยพันธสัญญาที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าผู้สร้าง และเป็นเสาหลักของการรักษาอารยธรรมของมนุษยชาติ หากไร้ซึ่งการสร้างครอบครัวบนกรอบศีลธรรมและจริยธรรมของศาสนา จะส่งผลต่อความเสื่อมเสียของครอบครัว และทำให้อารยธรรมของมนุษย์นั้นเสื่อมทรามตามไปด้วย และเมื่อไม่มีการสร้างครอบครัวอย่างถูกต้อง (การแต่งงานระหว่างเพศชาย-เพศหญิง) เพื่อสืบทอดเผ่าพันธุ์ มนุษยชาติก็ย่อมสูญสิ้น ด้วยเหตุนี้ ครอบครัวจึงเป็นเสาหลักในการสร้างความสงบสุข ความดีงามตามครรลองของศาสนา และเกิดความสันติสุขต่อผู้คนในสังคม

จะเห็นได้ว่าในหลายประเทศ หลายสังคม ช้บเน้นแต่การสร้างความสำเร็จทางด้านวัตถุเพียงอย่างเดียว แต่กลับขาดการพัฒนาด้านจิตใจและรักษาศีลธรรมของผู้คน ปลุกฝังผู้คนด้วยแนวคิดเสรีภาพ อิสระของชีวิตที่จะแสวงหาแต่ความสนุกทางวัตถุอย่างฉาบฉวย ไม่นิยมการแต่งงาน ไม่นิยมการสร้างครอบครัว ลูกกลับไม่ดูแลพ่อแม่ ทิ้งให้อยู่บนถนนหนทาง หรือฝากไว้ที่บ้านคนชรา อยู่โดดเดี่ยวเพื่อแสวงหาความสนุกส่วนตัวอย่างเกินขอบเขต

ศีลธรรม และกลับกลายเป็นผลักดันให้เกิดการลักลอบค้าประเวณี เกิดการ
ล่าส่อนทางเพศ และทั้งปัญหาเด็กที่เกิดมาไว้เบื้องหลัง ขาดความรัก ความ
อบอุ่น ขาดการอบรมบ่มนิสัยจากพ่อและแม่ หรือถูกทิ้งให้ตายในกองขยะ
อิสลามได้ห้ามการกระทำเหล่านี้ไว้ตั้งแต่เบื้องแรกในโองการอัลกุรอาน

ความว่า “และพวกเจ้าอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี แท้จริงมันเป็นสิ่งลามก
และเป็นหนทางอันชั่วช้า” (บท อัลอิสรออ 32)

อิสลามส่งเสริมให้แต่งงาน และเกิดการสร้างครอบครัว เริ่มจากการ
เลือกคู่ครองที่มีคุณธรรม ศีลธรรม การดูแล เอาใจใส่ความเป็นครอบครัว
นั้น ส่งเสริมให้มีบุตร อบรมดูแลลูกๆให้อยู่ในคุณธรรมและจริยธรรม สั่งให้ทำ
ดีต่อพี่น้อง เชื่อมโยงต่อเครือญาติ เป็นบทบัญญัติในอิสลาม เป็นพระบัญชา
จากพระผู้เป็นเจ้า อีกทั้งยังมีแบบอย่างการดูแลครอบครัวอย่างงดงามตาม
แบบฉบับของท่านนบีมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์ทรงอำนวยการและความศานติแด่
ท่าน) โดยสมาชิกในครอบครัวมีสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อกันอย่างครบ
ถ้วน ระหว่างสามี-ภรรยา, บิดามารดาและบุตร และพี่กับน้อง จำต้องมีจรรยา
มารยาทต่อกันในครอบครัว มอบความรัก ความผูกพันให้แก่กัน อัลลอฮ์ได้สั่ง
เสียให้ลูกๆทำความดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองในอัลกุรอานว่า

“และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจาก
พระองค์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสอง
บรรลุล่วงวัยชราอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุฟ ! และอย่า
ขู่เข็ญท่านทั้งสอง และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน”

“และจนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง ซึ่งการถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา และจงกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของฉัน ทรงโปรดเมตตาแก่ท่านทั้งสองเช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย” (บท อัลอิสรออฺ 23-24)

เมื่อครอบครัวเป็นสุขด้วยการปฏิบัติตามโอองการของพระผู้เป็นเจ้า จะเกิดความรัก ความเอื้ออาทรต่อกัน บิดามารดาเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนบุตรในกรอบแห่งศีลธรรม จริยธรรมของศาสนา ช่วยเหลือเกื้อกูลพี่น้อง และมอบความสัมพันธ์เชื่อมโยงสู่พี่น้องเครือญาติ เป็นเหตุแห่งความปรองดอง และปฏิบัติดีต่อกันในสังคม ดังที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้ ความว่า

“พวกเขาจะถามเจ้า (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใดบ้าง? จงกล่าวเถิดว่า คือทรัพย์สินใด ๆ ก็ตามที่พวกท่านบริจาคไปก็จงให้แก่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิด และแก่บรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาคนยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง และก็ความดีใด ๆ ที่พวกท่านกระทำอยู่นั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี” (บท อัลบะเกาะเราะห์ 215)

อัลลอฮ์ ได้ทรงเริ่มโอองการด้วยการให้เลี้ยงดูบิดามารดา จากนั้นจึงแผ่ไปสู่วเครือญาติ เป็นประตูปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน

บางครั้ง ความสัมพันธ์ในครอบครัวอาจจะมีปัญหาบ้างเป็นเรื่องธรรมดาวิสัย ทว่าอิสลามนั้นมีทางออกให้กับทุกปัญหา หากเกิดความไม่พอใจ ไม่ลงรอยกันระหว่างสามี-ภรรยา จนอาจนำไปสู่การแตกแยกของชีวิตสมรส ลูกหลานไปยงสาเหตุแห่งปัญหาครอบครัว อิสลามนั้นชี้ทางนำไปยงการแก้ปัญหา ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ได้ทรงบัญชาไว้ในอัลกรุอาน ความว่า

“และหากพวกเจ้าหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจากครอบครัวของฝ่ายชาย และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่งจากครอบครัวฝ่ายหญิง หากทั้งสอง ประารถให้มีการประนีประนอมกันแล้ว อัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความสำเร็จในระหว่างทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (บท อันนิซาอฺ 35)

แน่นอนว่าการแก้ปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว การป้องกันไม่ให้ลุกลามบานปลาย และการฟื้นฟูความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างสามีภรรยา ย่อมดีกว่าการแยกทางกัน อันจะนำไปสู่การล่มสลายและการแตกแยกของครอบครัว และมีผลเสียที่ตามมาต่อบุคคลและสังคม

คำถาม
ที่มักได้ยินจาก
เพื่อน
ต่างศาสนิก

อิสลามสอนให้ก่อการร้ายจริงหรือ

หากมีเหตุการณ์คร่าชีวิตที่บริสุทธิ์ใดๆ เกิดขึ้นสักเหตุการณ์หนึ่งบนหน้าหนังสือพิมพ์ ข่าวโทรทัศน์ หรือสื่อต่างๆ และผู้ก่อเหตุที่มีเชื้อมุสลิม มักจะถูกเรียกขานเหตุการณ์นั้นว่า อาชญากรรม แต่หากผู้ก่อเหตุเป็นมุสลิม สื่อต่างๆ โดยส่วนใหญ่ กลับให้ชื่อว่าเป็นการ ก่อการร้าย !

ก่อการร้าย เป็นคำแปลมาจากภาษาอังกฤษคำว่า(Terrorist/เทอโรริสต์) ถูกนำมาใช้โดยผู้ที่ต้องการโจมตี, ต่อต้าน, สร้างความหวาดกลัวต่ออิสลาม อันเป็นศาสนาแห่งความสงบ สันติ บรรดาผู้ที่กล่าวหาว่าอิสลามนั้น เป็นศาสนาที่สอนให้ก่อการร้าย มักจะใช้สื่อต่างๆทั่วโลก นำเสนอด้านลบของบุคคลและโยนไปสู่ศาสนา สร้างโฆษณาชวนเชื่อ สร้างความหวาดกลัวรังเกียจอิสลาม ทั้งที่จริงแล้ว บุคคลหนึ่งนั้น ก็คือมนุษยย์ปุถุชนธรรมดา บางคนยังขาดการศึกษาอิสลามจากรากฐานที่ถูกต้อง มีโอกาสจะเข้าใจคำสอนในศาสนาของตัวเองอย่างผิดๆ ก้าวเข้าสู่ความชั่วร้ายในจิตใจของตน บวกกับ

การตามกิเลส อารมณ์ใฝ่ต่ำ และกระทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับคำสอนของศาสนา อันแท้จริง จึงไม่มีความเป็นธรรม การที่คนหนึ่งได้มาตัดสินอิสลามด้วยการกระทำผิดของมุสลิมบางคน

แล้วคำสอนของอิสลาม ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดไว้ คืออะไร ?

อิสลามได้ห้ามก่อการร้ายอย่างชัดเจน ห้ามละเมิดผู้อื่น ห้ามก่อความเสียหายและความวุ่นวายบนผืนแผ่นดิน อัลลอฮ์ได้ตรัสซึ่งมีความหมายว่า

“และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรม (เป็นคดีความอาชญากรรม) และผู้ใดถูกฆ่าอย่างยุติธรรม ดังนั้น เราได้ให้อำนาจแก่ผู้ปกครองของเขา ฉะนั้น อย่าได้ล่วงเกินขอบเขตในเรื่องการฆ่า แท้จริงเขา (ผู้ถูกรื้อ) จะได้รับความช่วยเหลือ”

(อัลกุรอาน บท อัลอิสรอ์ 33)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

“และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้นโดยเจตนาละเมิดและข่มเหงแล้ว เราก็จะให้เขาเข้าไฟนรกและนั่นเป็นสิ่งที่ง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์”

(อัลกุรอาน บท อันนิซาร์ 30)

"และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายในผืนแผ่นดิน หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว และจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยความยำเกรงและความปรารถนาอันแรงกล้า แท้จริงความเอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์นั้นอยู่ใกล้แก่ผู้กระทำดีทั้งหลาย"

(อัลกุรอาน บท อัลอะร็อฟ 56)

ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า

“ผู้ใด นำผู้ที่ได้ทำสัญญา(คือผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม ที่อาศัยอยู่ในประเทศมุสลิมอย่างถูกกฎหมาย) เขาจะไม่ได้กลิ่นไอของสวรรค์”

(รายงานโดย อัลบุคอรี 3166)

นั่นจึงหมายถึง ผู้ศรัทธามุสลิม ไม่มีสิทธิ์ใดๆที่จะคร่ำชีวิตผู้บริสุทธ์ ส่วนผู้ใดที่ฝ่าฝืน เขาจะไม่ได้รับแม้กลิ่นไอของสวรรค์

หากแต่ว่าอิสลามนั้นมีแต่คำสอน ให้ปฏิบัติดีต่อเพื่อนมนุษย์ ด้วยมารยาทที่ดี ด้วยความยุติธรรม และมอบความรัก ความปลอดภัย การอภัยซึ่งกันและกัน ดังที่ได้ปรากฏในหลักฐานอย่างมากมาย เช่น พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

" และพวกเจ้าจงพูดจาแก่เพื่อนมนุษย์อย่างดีงาม.."

(อัลกุรอาน บท อัลบะกอเราะห์ 83)

" ความดีและความซุ้นนั้น หาเท่าเทียมกันไม่ เจ้าจงตอบโต้(ความชั่ว)ด้วยสิ่งที่ดีกว่า แล้วเมื่อนั้นผู้ที่อยู่ระหว่างเขาเคยเป็นศัตรู ก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทกัน"

(อัลกุรอาน บท ฟุศสิลัต 34)

"อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้า เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและพวกเขามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า ในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้มีความยุติธรรม"

(อัลกุรอาน บท อัลมมตะฮินะห์ 8)

ท่านนบีมุฮัมมัด – ขออัลลอฮ์ทรงอภัยพรและความศานติแก่ท่าน- ได้สั่งว่า

"ผู้ใดที่ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกแล้วก็จงทำความดีแก่เพื่อนบ้านของเขา"

(รายงานโดย มุสลิม 309)

"ท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด, จงทำดีหลังความชั่วเพื่อลบล้างมัน และจงปฏิบัติต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยมารยาทที่ดีงาม"

(รายงานโดย อัตติรมิซีย์ 1987)

"จงอย่าก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น และจงอย่าก่อความเดือดร้อนซึ่งกันและกัน"

(รายงานโดย อิบน์มาญะห์ 2340)

และยังมีหลักฐานอื่นๆอีกมากมายที่สั่งให้ทำดีและช่วยเหลือต่อผู้อื่น

อิสลามเป็นศาสนาที่นำมาซึ่งความสงบสุข ความมีระเบียบวินัย ด้วยกับหลักความเชื่อในอิสลาม เป็นหลักความเชื่อแห่งความสันติ ด้วยกับนามชื่อของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์มีพระนามหนึ่งคือ **"อัล-สลาม"** คือผู้ทรงสันติ และพระองค์คือผู้ให้ความสันติและจากคุณลักษณะของพระองค์คือผู้ทรงเมตตา กรุณาปรานีเสมอ พระองค์ได้สั่งให้ปวงบ่าวมีความเมตตาซึ่งกันและกัน พระองค์ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์มากกว่าพ่อแม่ของพวกเขา และมากกว่าพวกเขาต่อตัวของพวกเขาเอง **"และพวกเขาก็อย่าฆ่าตัวของพวกเขานะ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเขานะเสมอ"**
(อัลกุรอาน บท อันนิซาฮ์ 29)

ส่วนมุสลิมคือผู้ที่มีคำพูดและการกระทำของเขาปลอดภัยต่อผู้อื่น เวลาเจอกันพวกเขาก็จะเริ่มทักทายด้วยการกล่าวสละม หรือ "อัสสลามุอะลัยกุม" ซึ่งมีความหมายว่า **"ขอความสันติจงมีแด่ทุกท่าน"** บ่งบอกถึงความรักและความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน บรรดาภรรยานี้ให้ผู้อื่นได้รับความสันติสุข

อิสลามได้จัดระเบียบให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี ด้วยกับความรู้ การอบรมสั่งสอน การเรียนการศึกษา การตัดเตอนที่ติงาม เชิญชวนไปสู่ความดีด้วยวิธีการใช้ปัญญา นิมนวล และไม่ประจาน ผู้กระทำความผิดโดยปราศจากความรู้ให้เขาเกิดความอับอาย ในอัลกุรอ่าน บท อัลนะห์ล โองการที่ 125 ซึ่งมีความหมายว่า

"จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของเจ้าโดยสุชุม และการตัดเตอนที่ติ และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยวิธีที่ดีที่สุด แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่ง ถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาของผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง"

อิสลามนั้นยังมีคำสอนที่ติงามอีกมากมาย มีแบบอย่างการปฏิบัติด้วยมารยาทอันงดงาม ความรัก ความเมตตา การให้อภัยต่อกัน ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างในชีวิตของท่านนบีมุฮัมมัด อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

"และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และต่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และเพื่อนบ้านใกล้ชิดเคียง และเพื่อนที่ห่างไกล"

และเพื่อนเคียงข้าง และผู้เดินทาง และผู้ที่มีอขวาวของพวกเจ้าครอบครอง (ทาส,คนรับใช้) แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงไม่ชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด”

(อัลกุรอ่าน บท อันนิซาร์ 36)

คำสอนเหล่านี้หรือ ! ที่จะสร้างให้มุสลิมเป็นผู้ก่อการร้าย หรือเป็นเพราะตัวบุคคลเองที่เข้าใจผิด เกิดความยะโสโอหัง ก้าวล่วงเข้าสู่จิตใจที่ชั่วร้ายของตนเอง ละเมิดขอบเขตของพระผู้เป็นเจ้า หรือผู้ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในศาสนา ก่อความเดือดร้อนและความเสื่อมเสียต่อศาสนาอิสลาม ใช่หรือไม่ว่า อาชญากรที่ก่อสงคราม รุกรานดินแดนผู้อื่น คร่ำชีวิตเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเกิดจากฝีมือของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมนั้นมีถมไป เช่น สงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 , การล่าอาณานิคมของพวกจักรวรรดินิยม เป็นต้น

ดังนั้นแล้ว ศาสนาอิสลามจึงไม่มีคำสอนให้ก่อความเดือดร้อนต่อเพื่อนมนุษย์ แต่กลับเต็มไปด้วยคำสั่งให้ปฏิบัติดีต่อเพื่อนมนุษย์ร่วมโลก ส่วนใครที่กระทำสวนทางกับคำสอนของอัลลอฮ์ พระองค์คือผู้ทรงตัดสินอย่างยุติธรรม เหนือบรรดาผู้ตัดสินทั้งมวล พระองค์จะตอบแทนคนเหล่านั้นด้วยบทลงโทษอันหนักหน่วง มือ เท้า และอวัยวะทุกส่วนของเขาก็คงเป็นพยานมัดตัวต่อการกระทำของเขาในภพหน้า อย่างไม่มีข้อแก้ตัวหรือเลี้ยงบาลีอันใดพัน อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอ่านซึ่งมีความว่า

“ส่วนที่จะถูกตำหนิ(หรือโดนลงโทษ)นั้น ได้แก่บรรดาผู้ที่อธรรมต่อมนุษย์ และก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน โดยปราศจากความเป็นธรรม คนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด”

(อัลกุรอ่าน บท อัซซูรอ 42)

ทำไมอิสลามถึงห้ามกินหมู

แน่นอนอย่างยิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าได้สั่งใช้ให้ปฏิบัติ นอกจากว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ และไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ได้ทรงห้าม นอกจากว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่อันตรายและมีโทษ บางเรื่อง มนุษย์ยังไม่รู้เหตุผล หรือบางเรื่องมนุษย์สามารถค้นพบหาเหตุผลได้ ด้วยกระบวนการศึกษาธรรมชาติ หรือที่เรียกว่าวิทยาศาสตร์ ดังนั้น หมู จึงไม่ใช่สัตว์ชนิดเดียวที่อิสลามห้ามรับประทาน สัตว์ที่มีพิษ หรือมีโทษต่อร่างกายมนุษย์ก็เป็นที่ต้องห้าม แม้แต่สัตว์อื่นเช่น วัว ไก่ เป็ด แพะ แกะ หากว่าไม่ได้แปรรูปด้วยกรรมวิธีฮาลาล มุสลิมก็ไม่สามารถทานได้เช่นกัน

“ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง(จากกลุ่มปศุสัตว์) และเลือด และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ ณ ที่มัน(ขณะเชือด)...”

(อัลกุรอ่าน บท อัลมาอิดะห์ 3)

เป็นที่ทราบกันดีว่า ธรรมชาติของร่างกายต้องการอาหารเพื่อการเจริญเติบโต และพลังงานในการดำเนินชีวิต หากพื้นฐานหรือจุดเริ่มต้นไม่ดีเสียก่อนแล้ว ผลลัพธ์ต่างๆที่ตามมา ย่อมเสียหายและเกิดโทษตามไปด้วย ท่านนบีมุฮัมมัด ได้กล่าวว่า

“จะไม่ได้เข้าสวรรค์ (สำหรับ) ร่างกายที่บริโภคสิ่งต้องห้าม”

(รายงานโดย อะหมัด 14441)

ทางการแพทย์และโภชนาการได้ค้นพบว่า เมื่อใช้กล้องจุลทรรศน์ส่องดูเนื้อสัตว์ทุกชนิด จะมีพยาธิตัวเล็กๆ ที่ตามนุษย์มองไม่เห็น อยู่เล็กน้อยต่างกัน แต่ในเนื้อหมูมีพยาธิบางชนิด ซึ่งมีเกราะที่เกิดจากไขมันในเนื้อหมู ห่อหุ้มมันอยู่ โดยความร้อนจากการปรุงอาหารไม่สามารถทำลายมันได้ และยังมีการวิจัยออกมาว่า การกินเนื้อหมูนั้น เป็นสาเหตุให้เกิดโรค ไม่น้อยกว่า 70 ชนิดที่แตกต่างกัน ซึ่งบุคคลหนึ่ง จะมีหนอนพยาธิ (จากการกินเนื้อหมู) ได้หลายชนิด เช่น พยาธิตัวกลม พยาธิเข็มหมุด พยาธิปากขอ พยาธิตัวตืด มันจะแฝงตัวอยู่ในลำไส้ เป็นเวลานาน เซลล์ไข่ของมัน จะเข้าตามกระแสเลือด และสามารถไปถึงทุกส่วนของร่างกาย ถ้ามันเข้าไปในสมอง ก็เป็นสาเหตุให้เกิดความจำเสื่อม ถ้ามันเข้าสู่หัวใจ ก็จะเป็นสาเหตุให้เกิดโรคหัวใจ ถ้ามันเข้าสู่ตับ ก็จะทำให้ตับถูกทำลาย มันสามารถทำลายอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย

มีความเข้าใจผิด เกี่ยวกับเนื้อหมูว่า ถ้ามีการปรุงสุกเป็นอย่างดี ไข่ของพยาธิจะตาย แต่ในงานวิจัย ทางแพทย์ในอเมริกา พบว่า ผู้ป่วยที่ต้องทนทุกข์จากโรคพยาธิ (Trichura Tichurasis) จากจำนวนยี่สิบสี่คน นั้น มียี่สิบสองคนที่ปรุงสุกเนื้อหมู เป็นอย่างดี บ่งชี้ได้ว่า ไข่พยาธิชนิดนี้ ที่มีอยู่ในเนื้อหมู จะยังไม่ตาย ภายใต้อุณหภูมิที่ใช้ในการปรุงอาหารปกติ⁽¹⁾

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันไม่พบว่าในสิ่งที่ถูกบัญญัติแก่ฉันนั้น มีสิ่งต้องห้ามแก่ผู้บริโภครอคที่จะบริโภคมัน เว้นแต่สิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง หรือเลือดที่ไหลออก หรือเนื้อสุกร แท้จริงมันเป็นสิ่งโสมม...”

(อัลกุรอาน บท อัลอันอาม 145)

(1) ดูบทความ "ทำไมมุสลิมไม่กินหมู" สถาบันฮาลาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
<http://www.halinst.psu.ac.th>

แม้จะมีการเลี้ยงหมูในเชิงอุตสาหกรรมอาหารที่สะอาด ปลอดภัยอย่างไรก็ตาม แต่หากปล่อยหมูไปตามพื้นฐานลักษณะเดิมของมันแล้ว มันเป็นสัตว์ที่หากินของโสम्म ตามธรรมชาติที่มันถูกสร้างมา

กระนั้นก็ตามที่หากมุสลิมต้องตกอยู่ในภาวะวิกฤติ เสี่ยงต่ออันตรายถึงชีวิต ไม่สามารถหาสิ่งใดเป็นอาหารนอกจากหมู หลักการศาสนาก็อนุโลมให้รับประทานได้ โดยเป็นเพียงการประคับประคองชีวิตให้รอดเท่านั้น

ห้ามกิน.. แต่เหตุใดจึงสร้างหมูขึ้นมา? ต่อคำถามนี้ มีสัตว์มากมายหลายชนิดที่พระองค์สร้างขึ้นโดยที่มนุษย์ก็ไม่ได้นำมาเป็นอาหารแต่อย่างใด มนุษย์ไม่กินหนอน ไส้เดือน ไม่ได้นำยาง แมลงวัน หรือฝักราเป็นอาหาร ไม่ได้กินเนื้อม้า หรือเนื้อช้างกันเป็นวงกว้าง นั่นเป็นเพราะการสร้างของอัลลอฮ์นั้น มีความสมดุลของธรรมชาติ ระบบนิเวศ ก่อให้เกิดดุลยภาพของทุกๆชีวิต มีสัตว์กินเนื้อ สัตว์กินพืช มีสัตว์ที่ถูกสร้างมาเพื่อกำจัดของเสียและปฏิกูล หากปล่อยหมูให้อยู่ในธรรมชาติ มันก็ถูกสร้างมาเพื่อเป็นเหยื่อในห่วงโซ่อาหาร ไม่ต่างจากสัตว์ถูกล่าประเภทอื่น

ศาสนาจึงไม่ใช่ว่าหาเหตุผลให้ตัวเอง หรือแปรเปลี่ยนไปตามความพึงพอใจของมนุษย์ ฉะนั้นแล้ว หลักการดำเนินชีวิตของผู้ที่มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์ คือการละทิ้งสิ่งที่พระองค์ได้บัญญัติเป็นข้อห้ามเอาไว้ สะท้อนถึงความเชื่อมั่น เชื่อฟัง และมีความรักดีต่อพระองค์อย่างแน่นแฟ้น

ในอิสลามได้วางพื้นฐานในเรื่องของอาหารโดยการส่งเสริมให้รับประทานสิ่งที่สะอาดและมีประโยชน์ต่อร่างกายและจิตใจ และสติปัญญา ดังที่พระองค์

ได้ตรัสในอัลกุรอาน ความว่า

"โอ้มนุษย์เอ๋ย จงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดีๆจากสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และจงอย่า
ตามบรรดาแผนการของมารร้าย แท้จริงมันคือศัตรูที่ชัดแจ้งของพวกเจ้า"

(อัลกุรอาน บท อัลบาคอเราะฮ์ 168)

เหตุใดอิสลามจึงอนุญาตให้มี ภรรยาได้ถึง 4 คน

ผู้อ่านท่านที่เกิดความสงสัยอยู่ในใจ คงจะต้องทำความเข้าใจให้ดีเสียก่อน
เพราะเมื่อพูดว่า มุสลิมชายมีภรรยาได้ 4 คนขึ้นมาเมื่อไร พลันจะรู้สึกเกิด
ความรังเกียจ หรือไม่ชอบใจเอาเสียทีเดียว

อันดับแรก เหนืออื่นใดคือ อิสลาม ไม่ได้ก่อกำเนิดขึ้นด้วยวัฒนธรรม
หรือกระแสสังคมหรือค่านิยมของคน ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความถูกใจของ
ผู้คน และยังไม่ได้เกิดขึ้นมาเพราะสิ่งที่มนุษย์นั้นคิดเอาเองว่าดี แต่อิสลาม

คือสัจธรรมสำหรับมนุษยชาติ คือทางนำชีวิตที่เที่ยงแท้ ทางเดียวจากพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงรอบรู้ถึงธรรมชาติเบื้องต้นในจิตใจมนุษย์ เพราะพระองค์คือผู้สร้างมนุษย์

ประการต่อมาที่ควรเข้าใจ อิสลาม อนุญาต ซึ่งมีได้หมายความว่า เป็นข้อบังคับ และการอนุญาตนั้นก็จะมีเงื่อนไข มีรายละเอียด ถ้าหากทำไม่ได้หรือไม่มีความสามารถ ก็ไม่เป็นการอนุญาตให้กระทำ

ส่วนเงื่อนไขที่อนุญาตให้มีภรรยาได้หลายคน คือความสามารถในการเลี้ยงดู ให้ความสุขความอบอุ่นแก่ภรรยาเหล่านั้นได้ และให้ความยุติธรรมในระหว่างภรรยาเหล่านั้น การอนุญาตให้มีภรรยาหลายคนของอิสลามนั้น จึงเต็มไปด้วยหลักเหตุผลและประโยชน์มวลรวมทางสังคมและเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติ มนุษย์ไม่อาจพัฒนาอารยธรรม และความเจริญก้าวหน้าขึ้นมาได้โดยขาดแคลนปริมาณ กำลังคน อีกทั้งการอยู่ภายใต้ความดูแล ปกป้องของสามีที่มีศีลธรรม จรรยา คุณธรรมตามหลักคำสอนของอิสลาม เอาใจใส่ต่อจิตใจของบรรดาภรรยาอย่างยุติธรรม ย่อมเป็นการดีที่ประเสริฐกว่าการปล่อยให้สตรีนั้นเปลี่ยวดายเคืองขวางในสังคม ขาดผู้ค้ำจุนความรู้สึก เป็นเหตุให้พวกเธอนั้นต้องออกมาเรียกหาความสนใจจากเพศชายดังที่เห็นกันดาษดื่น อัลลอฮ์ – ผู้ทรงอำนาจและสูงส่งยิ่ง- ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

"ดังนั้นผู้เจ้าจงแต่งงานกับผู้ที่พวกเขเจ้าชอบจากบรรดาสุภาพสตรี สองคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเขเจ้าเกรงว่าพวกเขเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มีอหฺวาของพวกเขเจ้าครอบครองอยู่ (หมายถึงทาสหญิง) นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกว่าในการที่พวกเขเจ้าจะไม่ลำเอียง"

(อัลกุรอาน บท อันนิซาอ์ 4)

และท่านนบีมุฮัมมัดได้กำชับว่า

"ชายใดที่สมรสกับสตรีสองคนและมีความเอนเอียงไปยังคนใดคนหนึ่ง(โดยไม่มีความยุติธรรมแล้ว)เขาจะมาในวันแห่งการพิพากษาด้วยร่างของเขาครึ่งหนึ่งจะเอนเอียง"

(รายงานโดย อับูดาวูด 2/242)

นั่นจึงหมายถึง ผู้ศรัทธาชายมุสลิม มีหน้าที่รับผิดชอบต่อบรรดาภรรยาของเขาทั้งในเรื่องการเป็นอยู่ การดูแลจิตใจ และให้ความยุติธรรมกับพวกนางได้ มิใช่การลำเอียง หรือปล่อยปละละเลยคนใดคนหนึ่ง

สถานะของภรรยาในอิสลาม ไม่ว่าจะหนึ่ง หรือสอง หรือสาม หรือสี่ ไม่มีคำว่าหลวง หรือน้อย ในอิสลาม ไม่ว่าคนใดยากจน หรือร่ำรวยกว่า ไม่ว่านางจะอ่อนวัย หรือมีอายุมากกว่า ไม่ว่านางจะมีการศึกษาที่สูงกว่า หรือด้อยโอกาสมากกว่า ไม่ว่านางจะเป็นหญิงบริสุทธิ์ หรือเป็นหม้ายก็ตาม พวกนางมีสถานะเท่าเทียมกันภายใต้บทบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า พวกนางมีเกียรติและศักดิ์ศรีของการเป็นภรรยาเหมือนกัน ดังนั้นแล้ว หากสามีบกพร่องต่อคนใดคนหนึ่ง ก็เป็นเพราะว่า การมีภรรยามากกว่าหนึ่งคนนั้นเกินความสามารถของเขา

เช่นกันในมุมของโครงสร้างทางชีวภาพ ธรรมชาติของร่างกายที่อัลลอฮ์สร้างมานั้น เอื้อให้เกิดการขยายเผ่าพันธุ์ จำนวนประชากร เพศชายโดยส่วนใหญ่สามารถผลิตเชื้อได้ตั้งแต่วัยเจริญพันธุ์ จนกระทั่งสิ้นชีวิต แต่สำหรับเพศหญิงนั้น ร่างกายของเธอจำเป็นต้องตั้งครรถ์ประมาณครั้งละ 9 เดือน และระยะความสามารถในการให้กำเนิดบุตรก็มีช่วงวัยที่สั้นกว่า เพื่อมิให้ร่างกายของ

เพศหญิงนั้นรับภาระที่หนักหนาเกินกว่าวัย อันจะเกิดอันตรายต่อชีวิต อีกทั้งอิสลามยังมีเหตุผลที่สอดคล้องประสานสร้างคุณประโยชน์ต่อลักษณะของมนุษย์ อาทิเช่น

1 - การมีภรรยาเพิ่มขึ้น อย่างถูกต้องตามบัญญัติศาสนา จะเพิ่มจำนวนทายาท ลูกหลาน อันจะเป็นรื้อแรงและกำลังสำคัญสำหรับครอบครัว ภรรยาหลายคนนั้นย่อมจะให้กำเนิดบุตรได้มากกว่าภรรยาคนเดียว เป็นการเพิ่มจำนวนประชากรและกำลังของประเทศชาติให้มีความเข้มแข็ง เศรษฐกิจมั่นคง ภายใต้การอบรม ดูแล และการบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆที่ดีของผู้รู้ และผู้นำที่เที่ยงธรรม ข้อนี้เป็นที่ยอมรับกันในหมู่ปัญญาชนและงานวิจัยของนักวิชาการ

2 - การสำรวจสถิติประชากรของสถาบันวิจัยประชากรและสังคมพบว่า จำนวนประชากรเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น การที่ผู้หญิงครองโสดหรือเป็นหม้ายในอายุที่มากขึ้น อีกทั้งการเบี่ยงเบนทางเพศของผู้ชายที่ทวีจำนวนมากขึ้น เกิดผลกระทบต่อการสร้างครอบครัวเพราะผู้หญิงนั้น จะได้รับการเติมเต็มของความเป็นแม่ และความสุขเมื่อนางได้ให้กำเนิดบุตร

และผลเสียทางสังคมกล่าวคือ เมื่อสตรีไม่แต่งงาน ความโดดเดี่ยวนี้อาจก่อให้เกิดความรู้สึกการเรียกร้องความสนใจต่อสังคม ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ ดังที่เราได้พบเห็น และด้วยวิธีการต่างๆโดยไม่คำนึงถึงจรรยาที่ดีงาม ความประพฤติที่ตกต่ำ เช่น การไม่ผูกพันระกับชายคนใด การแอบซ่อน ลักลอบกันทางซู้สาว สร้างความเสื่อมเสียศักดิ์ศรีในสังคม หรือการมีสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายมากมายหลายตา ก่อให้เกิดปัจจัยเสี่ยงของการเป็นโรคติดต่อ และโรคอื่นที่ร้ายแรงยิ่งขึ้น ติดต่อกันไปเป็นทวีคูณ อีกทั้งการผิดประเวณีเหล่านี้ก่อ

ให้เกิดเด็กที่ไม่มีพ่อ บ้างก็ถูกทอดทิ้งจากการมีบุตรที่ไม่ต้องการ กลายเป็นภาระของสังคม ขาดการควบคุมดูแล อบรมสั่งสอน เกิดทัศนคติทางลบในการดำเนินชีวิต และเติบโตกลายเป็นผู้ก่อความเดือดร้อน ก่อความเสียหายให้กับสังคมก็มีไม่น้อย

3 - จากอดีตที่ผ่านมา ในสมรภูมิสงครามต่างๆ การประสูติอุบัติเหตุ เกิดการเสียชีวิตของผู้ชาย หรือผู้นำครอบครัว สตรีสูญเสียสามีของตน กลายเป็นหม้ายขาดที่พึ่งพิง และผู้ดูแล การอนุวัติให้มีภรรยาเพิ่มขึ้นในอิสลามนั้น เป็นบัญญัติที่มาส่งเสริมช่วยเหลือสตรีเหล่านี้ คลายทุกข์และความเดือดร้อนของพวกนาง ทั้งยังเป็นการอุปถัมภ์ภรรยาของนาง ให้ได้รับความอบอุ่นทางครอบครัว ได้รับการเลี้ยงดู สั่งสอน ไม่เกิดปมด้อยในใจ เติบโตในสังคมอย่างมีคุณภาพ

4 - ปัญหาทางด้านสุขภาพร่างกาย หรือการตั้งครรภ์ในสตรี ภาวะให้กำเนิดบุตรไม่ได้ ซึ่งไม่บังควรที่สามีจะหย่านาง และเลิกแต่งงานใหม่กับสตรีที่สุขภาพดีเพียงคนเดียว ที่ให้กำเนิดทายาทได้ เนื่องเพราะการหย่าร้างนั้น เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรังเกียจหากไม่มีเหตุผลที่จำเป็น แต่อิสลามนั้นส่งเสริมให้มีภรรยาเพิ่มอย่างถูกต้องตามหลักการ เพื่อที่ครอบครัวจะมีทายาทสืบเชื้อสาย และบรรดาภรรยานั้นก็ยังสามารถรักษาความเป็นครอบครัว ความเป็นสามีภรรยากันไว้ได้ดังปกติ อีกทั้งยังสามารถที่จะช่วยเหลือ เกื้อกูลกันในด้านต่างๆ เป็นสังคมครอบครัวที่เข้มแข็ง

5 - ปัญหาของผู้ชายที่มีสัมพันธ์ทางเพศที่ต้องห้ามโดยส่วนใหญ่ คือ ไม่ได้รับความสุขทางเพศจากภรรยา หรือภรรยาไม่อาจตอบสนองอารมณ์ทางเพศที่มีมากของสามี อันเป็นเหตุให้เกิดการลักลอบผิดประเวณี เกิดการทะเลาะเบาะแว้งและเกิดปัญหาหย่าร้างตามมา แต่โดยธรรมชาติของมนุษย์เพศชายนั้นจะเกิดความพึงพอใจต่อเพศตรงข้ามได้โดยง่าย

ด้วยเหตุนี้การมีภรรยาเพิ่มขึ้นอย่างถูกต้องตามหลักการและเงื่อนไขของอิสลาม เป็นการประกาศออกไปเพื่อเป็นที่รับรู้ในสังคม จะสร้างความตระหนักต่อสามัญสำนึกในเพศชาย ว่าตนเองนั้นมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นจะต้องมีความรับผิดชอบต่อบรรดาภรรยา และต้องเป็นผู้นำครอบครัวของบรรดาภรรยาของเขา จิตใต้สำนึกเหล่านี้เองที่จะลดทอนความสนใจของเพศชายที่มีต่อสิ่งเร้าของเพศตรงข้าม

หากจะสังเกตในยุคปัจจุบัน วัฒนธรรมสังคมที่จำกัดการมีภรรยาเพียงคนเดียวนั้น เกิดจากความคิดและทัศนคติของศาสนาที่ขีดเส้นศีลธรรมด้วยกรอบผัวเดียวเมียเดียว แต่กลับเปิดเสรีในการหาความสุขทางเพศกันอย่างกว้างขวาง โดยอ้างการมีสิทธิเสรีภาพ นับเป็นความขัดแย้งกันโดยสิ้นเชิง ผู้ชายเปลี่ยนคุ่นอนไม่เข้าหน้า หรือนักบวชผู้ละทิ้งโลกียะ ก็แอบมีสัมพันธ์เชิงชู้สาว ดังปรากฏเป็นข่าวให้เห็นอยู่เสมอ นี่คือความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ เนื่องจากมันเป็นการผิดต่อธรรมชาติการสืบเผ่าพันธุ์ที่ถูกสร้างมา แต่อิสลามนั้นบัญญัติให้มีการแต่งงาน ก่อนการหาความสุขทางเพศ เพื่อตีกรอบหน้าที่ความรับผิดชอบของเพศชาย และหากยังไม่เพียงพอหรือเกิดปัญหาขณะที่ภรณานั้นตั้งครรภ์ ซึ่งอิสลามนั้นห้ามการมีเพศสัมพันธ์ขณะที่ผู้หญิงมีเลือดหลังการคลอดบุตรอีกประมาณ 40 วัน และห้ามมีเพศสัมพันธ์ขณะภรรยา มีประจำเดือน อิสลามจึงอนุญาตและส่งเสริมให้มีภรรยาเพิ่มด้วยการแต่งงานอย่างถูกต้อง แต่จำกัดจำนวนให้ไม่เกิน 4 คนในเวลาเดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นความเพียงพอแล้วต่อความสามารถของผู้ชาย ในการดูแล ปกครอง ภรรยาทั้งหมดพร้อมกัน ทั้งยังเป็นการปิดช่องทางการกล่อบผิดประเวณี อันจะนำมาซึ่งโรคติดต่อทางเพศสู่ภรรยาอีกด้วย

6 - สตรีนั้นมีใช้เครื่องมือ หรือ วัตถุทางเพศ ดังที่เราเห็นในปัจจุบัน คือการซื้อขายบริการทางเพศกันอย่างโสมม สิ่งเหล่านั้นแปลว่าอะไร มันคือการซื้อขายความสุขสมทางเพศเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ขำระเงินแล้วหมด ความรับผิดชอบใดๆ ต่างคนต่างไป หรือเรายาเย่เครื่องเพศกันโดยไม่เหลือความละอายและศักดิ์ศรีของสตรี ผู้หญิงต้องยอมทนฝืนใจกับการเป็นวัตถุรองรับอารมณ์ของเพศผู้มากหน้าหลายตา เพียงได้รับเงินในการประทังชีวิต หรือการได้เงินมาโดยง่ายก็ตามที สิ่งเหล่านั้นนับเป็นความเสื่อมทรามในสังคม สร้างค่านิยมให้ผู้ชายมองผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุสนองตัณหา มีเงินก็ซื้อได้ ส่งผลกระทบเป็นความเสื่อมโทรมของศีลธรรม และการล่มสลายของอารยธรรม

อิสลามปฏิเสธการกระทำเช่นนั้น สตรีมิใช่วัตถุทางเพศ พวกนางมีศักดิ์ศรี มีเกียรติในฐานะการเป็นภรรยาไม่ว่าจะคนที่หนึ่ง สอง สามหรือสี่ มีความประเสริฐในฐานะของการเป็นแม่ และเป็นราชินีของลูกๆ สามีจะต้องปฏิบัติต่อพวกนางด้วยดี ให้ความยุติธรรมอย่างเหมาะสม ไม่ว่านางจะเป็นภรรยาคนที่เท่าไรก็ตาม นางก็เป็นพี่เชิดหน้าชูตาของสามีและครอบครัว เนื่องเพราะนางปฏิบัติตามขอบเขตของพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นการแต่งงานอย่างถูกต้องตามหลักศาสนา การมีภรรยามากกว่าหนึ่งคนในอิสลาม และดำรงตนตามแบบอย่างคำสอนของศาสนทูต จึงเป็นที่ส่งเสริม และเป็นความพอพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้างวางกฎธรรมชาติดของทุกๆสรรพสิ่ง

ประเด็นต่อมา อิสลามไม่ใช่ศาสนาแรกที่ยอนุญาตให้มีภรรยาได้หลายคน และไม่ได้ริเริ่มเรื่องนี้ขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามอิสลามเป็นศาสนาแรกที่วางระเบียบการสมรสและจำกัดจำนวนภรรยา ภายใต้งื่อนไขที่เข้มงวด หาก

ได้ศึกษาทางประวัติศาสตร์แล้ว การมีภรรยาได้หลายคนนั้นเป็นบาปบุญญัตติ และเป็นประเพณีของชนชาติต่างๆก่อนการมาของอิสลาม และบางกลุ่มชน ไม่ได้จำกัดจำนวนของภรรยา เช่นบรรดาจักรพรรดิ หรือคหบดีที่มีอิทธิพล อิสลามจึงจัดระเบียบใหม่โดยจำกัดจำนวนภรรยาให้เหลือเพียง 4 คน จากเดิมซึ่งไม่มีการจำกัดจำนวน ซึ่งถือเป็นความยุติธรรมและความพอดี

คำถาม .. หากบรรดาสตรีจะเรียกร้องในทางตรงกันข้ามว่าทำไม ผู้หญิงจึงมีสามีหลายคน(พร้อมกัน) ไม่ได้บ้าง นั่นก็เป็นเพราะว่า นางไม่สามารถที่จะอุ้มท้องได้พร้อมกันจากบรรดาสามีทั้งหลายในคราวเดียว ไม่อาจสืบเชื้อสายก่อกำเนิดเชื้อสายของบุตร จากการประพาสสำส่อนของนาง เพียงสาเหตุเดียวนี้ก็สร้างผลกระทบที่เลวร้ายต่อสังคมและตัวเธอเองอีกมากมาย แต่โดยธรรมชาติของสตรีเพศนั้นจะมีความสุข สงบใจ วางใจ ต่อบุรุษเพศเพียงคนเดียวเสียมากกว่า

ดังนั้นการมีภรรยามากกว่าหนึ่งคน ด้วยพันธะการแต่งงานอย่างถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม จึงเป็นหนทางการป้องกันความชั่วร้าย การออกนอกกลุ่มนอกทาง ป้องกันสาเหตุของโรคร้ายต่างๆจากความสำส่อนทางเพศ การคบชู้ ผิดประเวณีของทั้งชายและหญิง อีกทั้งยังเป็นการปกป้องดูแล ให้ความอบอุ่น ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในศีลธรรม ความเที่ยงธรรม อบรมตักเตือนกันให้ปฏิบัติความดีงามตามคำสอนของอิสลาม

เหตุใด สตรีมุสลิมจึงต้องคลุมศีรษะ

เป็นที่ทราบ และเข้าใจกันมาแล้วว่าในทุกๆบริบทของการดำเนินชีวิตสำหรับมุสลิมผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์นั้น คือการเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสอนสั่งของศาสนาเพื่อสมกับการเป็นศรัทธาชนอิสลามที่สมบูรณ์ การแสดงความภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าจึงสำคัญเป็นอันดับแรก หนึ่งในนั้นคือการแต่งกายด้วยลักษณะของเสื้อผ้าอาภรณ์ที่ปกปิดร่างกายอย่างถูกต้อง

ฮิญาบ คืออาภรณ์ที่ปกปิดเรือนร่าง ป้องกันสายตาชั่วร้าย ปกป้องความสุ่มเสี่ยงต่ออันตรายสำหรับสตรีเพศ ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

ความว่า " โอ้ นบีเอ๋ย ! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั้นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จักเพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ" (อัลกุรอ่าน บท อัลอะห์ซาบ 59)

การเปิดเผยเรือนร่าง สัตว์ส่วน แม้แต่ผิวพรรณหรือเส้นผมของสตรีเพศนั้น เป็นการกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศต่อบุคลุชนชายอย่างทั่วรู้กัน ก่อให้เกิด การทะลอมทางสายตา คุกคามด้วยวาจา การผิตประเวณี ล่วงละเมิดทาง เพศ อันก่อให้เกิดโรคร้ายทั้งในร่างกายและจิตใจ เกิดความเสื่อมโทรมทาง ศีลธรรม หรือนำไปสู่อันตรายที่สุดคือการเกิดอาชญากรรม

ดังนั้นบัญญัติการปกปิดเรือนร่างและคลุมศีรษะ จึงเป็นเกราะป้องกันแรกต่อ การถูกรบกวนของสตรีเพศ ซึ่งความงดงามของพวกนางจะถูกสงวนไว้เฉพาะ สามีของนางเท่านั้น ที่นางเปรียบเสมือนกับสิ่งมีค่าหรืออัญมณีที่ถูกเก็บรักษา ทั้งเป็นการยกระดับเกียรติและศักดิ์ศรีของพวกนางให้มีคุณค่า ในสังคมที่เต็ม ไปด้วยความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม

ด้วยเหตุนี้เองคุณค่าของสตรี จึงขึ้นอยู่กับ การปกป้องเรือนร่างของตน มิใช่ การเป็นอาหารตา หรือกระตุ้นอารมณ์ในพื้นที่สาธารณะ

ฮิญาบ จึงเป็นอาภรณ์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่สุภาพสตรี เหล่า บรรดาหญิงผู้ศรัทธา และจะส่งผลต่อทัศนคติของตนเอง เพิ่มความเกรงกลัว บทลงโทษของพระองค์ เมื่อพวกเธอสวมใส่ฮิญาบจึงสะท้อนความสงบใจ และเกิดความสำรวมตน รักดี และเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า และยังนำไปสู่การมี มารยาทที่ดีงาม สุภาพเรียบร้อย มีความละเอียดจากการกระทำสิ่งชั่วร้ายและ จากสิ่งลามกทั้งหลาย เปิดทางไปสู่การเลือกที่จะกระทำความดีอื่นๆเพิ่มขึ้น เป็นสตรีที่มีเกียรติ มีคุณค่ายิ่งในสังคม

เราเกิดมาทำไม

เชื่อว่า หลายคนเคยสงสัย และพยายามหาคำตอบให้กับตัวเองสักครั้งในชีวิตว่าเราเกิดมาทำไม และใครคือผู้สร้างเรามา บ้างก็สรุปเอาเองว่าเป็นแค่ความบังเอิญในการมีชีวิตขึ้นมาพร้อมสติปัญญา จึงไม่พยายามค้นหาจุดประสงค์และต้นตอ ใช้ชีวิตไปวันๆ ตักตวงความสุขสราญตามแต่โอกาสจะเอื้อ แล้วก็ตายลง หากเป็นเช่นนั้นจริงมนุษย์จะต่างอะไรไปจากพืชและสัตว์ ที่มีชีวิตแต่ไร้สติปัญญาจะคิดใคร่ครวญ อัลลอฮ์ตรัสในอัลกุรอานว่า

“และพวกเขาบอกว่า ไม่มีชีวิตอื่นใดหรอก นอกจากการมีชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายไป และเราจะมีชีวิตอยู่ และไม่มีสิ่งใดจะมาทำลายเราได้ (ให้เราตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น สำหรับพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย นอกจากพวกเขาเดาเอาเท่านั้น” (อัลกุรอ่าน บท อัลญาซียะห์ 24)

และแน่นอน พระองค์ไม่ได้สร้างมนุษย์มาอย่างไรประโยชน์ หรืออยู่ไปแต่ละวันโดยไม่มีเป้าหมาย พระองค์ได้ตรัสว่า

ความว่า "พวกเจ้าคิดหรือว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์ และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ"

(อัลกุรอ่าน บท อัลมูมินูน 115)

เช่นเดียวกัน การเกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาย่อมมาจากการสร้าง มันจะบังเอิญโผล่ขึ้นมาเองมันเป็นไปไม่ได้ คราใดที่มนุษย์คิดจะสร้างหรือผลิตอะไรขึ้นมาสักหนึ่งอย่าง ย่อมมีจุดประสงค์ในการสร้างนั้น สร้างบ้านเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย สร้างเพื่อนเพื่อกักเก็บน้ำ สร้างนวัตกรรมใหม่ๆเพื่ออำนวยความสะดวก การสร้างที่ไม่มีจุดประสงค์จึงเป็นไปไม่ได้

พระองค์ได้สร้างมนุษย์มาในโลกนี้ และได้ให้ปัจจัยยังชีพต่างๆแก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาเป็นบ่าวที่มีการเคารพภักดี มีความยำเกรงต่อพระองค์ ขอบคุณในความโปรดปรานทั้งหลายของพระองค์ และเพื่อให้พวกเขาเป็นตัวแทนของพระองค์ ปกครองพื้นพิภพนี้โดยธรรม ด้วยการปฏิบัติตามข้อสั่งใช้ และละทิ้งจากสิ่งที่ถูกสั่งห้าม ช่วยกันส่งเสริมให้ทำความดี ห้ามปรามความชั่วร้าย ทำดีต่อเพื่อนมนุษย์ และเมตตาต่อสัตว์ มีจรรยาบรรณที่ดีงาม มีการปฏิบัติตนที่

ดิงามในสังคม ทำมาหากินโดยถูกต้องและชอบธรรม ด้วยเหตุนี้ที่พระองค์ได้
ส่งบรรดาศาสนทูตและทรงประทานคัมภีร์เพื่อเป็นทางนำแห่งชีวิต พระองค์
ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

ความว่า "และข้ามิได้สร้างญิน (สิ่งมีชีวิตที่เร้นลับ) และมนุษย์เพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า (56) ข้าไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา
และข้าก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้า (57) แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้
ประทานปัจจัยยังชีพอันมากมาย ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง"

(อัลกุรอาน บท อัสซารียาต 56-58)

และพระองค์ได้ทรงกล่าวว่า

"โอ้มนุษย์เอ๋ย จงสักการะภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ที่ทรงบังเกิด
พวกเขา และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะมีความ
ยำเกรง (21) คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน และฟ้าเป็นอาคาร แก่พวก
เจ้า และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วได้ทรงให้บรรดาพืชพรรณ
ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวก
เจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใดๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาก็รู้กันอยู่
(ว่าพระองค์คือพระเจ้าของที่แท้จริงเพียงองค์เดียว) "

(อัลกุรอาน บท อัลบากอเราะห์ 21-22)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสอีกว่า

“และจงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่เทวทูตว่า แท้จริงข้า
(อัลลอฮ์) จะให้มีผู้แทนขึ้นในพิภพนี้ บรรดาเทวทูตได้ทูลขึ้นว่า พระองค์
จะทรงให้มีขึ้นในพิภพซึ่งเป็นผู้ที่บ่อนทำลาย และก่อการนองเลือดบน
หน้าแผ่นดินกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พวกข้าพระองค์ให้ความบริสุทธิ์ พร้อม
ด้วยการสรรเสริญพระองค์ และเทิดทูนความความศักดิ์สิทธิ์แด่พระองค์

พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้ารู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้”

(อัลกุรอ่าน บท อัลบาคอเราะห์ 30)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสอีกว่า

"พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ"

(อัลกุรอ่าน บท อัลมุลก์ 2)

ดังกล่าวนี้อาจบ่งบอกถึงพระประสงค์ของพระองค์ในการสร้างชีวิตต่างๆ เพื่อที่มนุษย์จะรู้จักต่อผู้สร้าง รู้จักตนเอง รู้จักผู้มอบชีวิตให้กับเขา ผู้ทรงประทานทางนำ สัจธรรมคำสอนเพื่อให้มนุษย์ใช้ชีวิตอย่างดีงาม ใช้คุณธรรม ยุติธรรม และความเกรงกลัวต่อพระผู้เป็นเจ้าในการปกครองบ้านเมือง ผู้ทรงทดสอบเขาด้วยสภาวะต่างๆ ทั้งสุขและทุกข์ เพื่อที่พวกเขาจะตั้งคำถามต่อชีวิตและแสวงหาคำตอบ เพื่อที่พวกเขาจะรู้คุณค่าในความเมตตาของพระองค์ ผู้ทรงเป็นเจ้าของชีวิตทั้งมวล และพระองค์ทรงห้ามปวงบ่าวกราบไหว้หรือสักการะต่อสิ่งอื่นจากสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ได้ห้ามการยึดเอาสิ่งอื่นขึ้นเป็นสื่อกลาง หรือการนำเอาสิ่งอื่นจากสิ่งถูกสร้างขึ้นมาเป็นภาคีร่วมกับพระองค์

มีหลายศาสนาที่อุบัติขึ้นในโลกใบนี้ ที่มนุษย์ได้ตั้งขึ้นมาเองเพื่อให้เป็นศาสนา ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน และพระองค์จะไม่ทรงตอบรับศาสนาใดๆ นอกจากอิสลามเท่านั้น พระองค์ได้ตรัสว่า

"และผู้ใดแสวงหาศาสนาใด อื่นจากศาสนาอิสลามแล้ว (ศาสนานั้น) ก็จะไม่ถูกรับจากเขา และในโลกหน้า เขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน"

(อัลกุรอ่าน บท อาลิอิมรอน 85)

อย่างไรก็ดี แม่มนุษย์และบรรดาญิน(สิ่งมีชีวิตที่ไร้้นลับ) จะไม่เชื่อฟังหรือ
 เนรคุณต่อพระองค์ อัลลอฮ์ก็ได้ทรงสูญเสียเดขานุภาพอันยิ่งใหญ่ใดๆเลย
 ทว่าพวกเขาต่างหากที่จำเป็นจะต้องค้นหาสัจธรรม ของคำถามที่ว่า เราเกิด
 มาทำไม? ซึ่งก็คือเป้าหมายของการมีชีวิต เพื่อค้นพบสัจธรรมคำสอน และ
 ใช้ชีวิตที่ได้รับมานี้อย่างมีจุดประสงค์ ตรงตามหนทางอันเที่ยงแท้ ที่พระผู้
 เป็นเจ้าได้ทรงกำหนดไว้โดยไม่สูญเปล่า ซึ่งอัลลอฮ์นั้นได้ทรงเตรียมการ
 ตอบแทนทั้งรางวัลอันยิ่งใหญ่สำหรับผู้ศรัทธา และการลงโทษแก่ผู้ที่ปฏิเสธ
 ผู้ที่ฝ่าฝืนในโลกนี้ รอคอยพวกเขาเอาไว้แล้วในโลกหน้า ส่วนผู้ที่ปฏิเสธเมื่อ
 พวกเขาได้เห็นการลงโทษอยู่ต่อหน้าพวกเขา ต่างก็เสียใจในสิ่งที่ผ่านมาจาก
 สิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวนเอาไว้ และพวกเขาจะกล่าวว่า โอ้อนิจจา ให้ฉัน
 กลายเป็นดินเสียก็ดี

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ عَمَٰلًا ۖ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ عَذَابًا قَرِيبًا
 يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ كُنْتُ تُرَابًا ﴿٣٩﴾

ความว่า "นั่นคือวันแห่งความจริง(วันสิ้นโลก) ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็ให้เขา
 ยึดทางกลับไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด (39) แท้จริงเราได้เตือนพวกเจ้า
 แล้วถึงการลงโทษอันใกล้ วันที่มนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือของเขาได้
 ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า โอ้อนิจจา..ถ้าฉันเป็นฝุ่นดิน
 เสียก็จะได้"

(อัลกุรอ่าน บท อัน-นะบะฮ์ 39-40)

จะอย่างไรเมื่อสนใจรับอิสลาม

การเข้ารับอิสลามของบุคคลหนึ่งนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดาย ดังที่อิสลามคือศาสนาที่ง่ายดาย และไม่ต้องมีพิธีกรรมใดๆ หากบุคคลใดที่มีความยินดีเต็มใจและต้องการที่จะรับอิสลาม โดยมีความเชื่อมั่นและความศรัทธาต่ออัลลอฮ์เป็นพระเจ้า พระผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง พระองค์เท่านั้นที่ควรแก่การสักการะเพียงองค์เดียว และยอมรับว่ามุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของพระองค์ จากนั้น ให้กล่าวปฏิญาณตนด้วยวาจาว่า

“อัชชะดู อัน ลาอิลาฮะ อิลัลลลอฮ์,
วา อัชชะดู อันนา มุฮัมมัดัน ร่อซูลุลลอฮ์”

ความว่า

"ฉันขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าผู้ควรแก่การสักการะกราบไหว้อื่นใด
นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น, และฉันขอปฏิญาณว่า มุฮัมมัด คือศาสนทูต
ของอัลลอฮ์"

และการกล่าวปณิธานตนนี้ เขาจะกล่าวคนเดียวก็ได้ ถือว่าการเข้ารับอิสลามของเขานั้นถูกต้อง แต่ในทางที่ดีควรมีพยานที่เป็นมุสลิม รับรู้ รับฟังการกล่าวถ้อยคำเข้ารับอิสลามของเขา เช่น มีอาจารย์ผู้รู้ศาสนา หรือรับอิสลามกับทางศูนย์ฯ, สำนักงานศาสนาอิสลาม หรืออิหม่ามมัสยิด จากนั้นส่งเสริมให้อาบน้ำชำระตัวร่างกายให้สะอาด

เพียงเท่านี้ เขาก็คือ “มุสลิม” ผู้ยอมจำนนต่อพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ เกรียงไกร และเป็นพี่น้องกับมุสลิมทุกคน อีกทั้งบาปต่างๆในอดีตของเขาก่อนที่จะเป็นมุสลิมนั้น อัลลอฮ์จะทรงลบล้างมันออกจนหมดสิ้น ประดุจทารกน้อยแรกเกิด อันเป็นความเมตตาอย่างหาที่สุ่มิได้จากอัลลอฮ์

– มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งยิ่งแด่พระองค์ –

การเข้ารับอิสลามนั้นคือการศรัทธาระหว่างเขาต่ออัลลอฮ์ และพระองค์ทรงรู้ดีถึงหัวใจของเขา หลังจากนั้นให้พยายามเรียนรู้และปฏิบัติตามหลักการของอิสลามให้ครบถ้วนสมบูรณ์

บทส่งท้าย

ท่านผู้อ่านที่เคารพ เราหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะให้ความรู้ความเข้าใจ ศาสนาอิสลามในภาพรวมมากขึ้นระดับหนึ่ง และเพิ่มความสนใจของผู้อ่าน ในการทำความเข้าใจ หาเหตุและผลเพื่อความรู้ทางปัญญา คลายข้อสงสัย ในทุกมิติ ทุกๆแง่มุมของคำสอนศาสนาอิสลามอันบริสุทธิ์

ไอ้พี่น้องที่มีเกียรติ เราและท่านทั้งหมดนั้นต่างก็มีชีวิตเกิดขึ้นมาพร้อมด้วย สติปัญญา เพื่อใคร่ครวญ พิจารณาเลือกจุดหมายของชีวิตเราเองให้เด่นชัด แม้ว่ามนุษย์นั้นจะมีปัญญาและความสามารถเหนือสิ่งมีชีวิตอื่นๆเพียงใดก็ตาม แต่เราก็คงเป็นแค่จุดเล็กๆในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ในโลกนี้ที่ดำเนิน ไปอย่างสอดคล้อง มีระบบ ระเบียบด้วยความสามารถของผู้ที่สร้างมันขึ้นมา ทรงควบคุมและบริหารจัดการทั้งหมดไว้

ชีวิตหนึ่งจะมีคุณค่าและความหมายได้ต่อเมื่อ เราได้รู้เป้าหมายและปลายทางของชีวิต แต่เราจะรู้สิ่งนั้นได้ก็ต่อเมื่อมีผู้นำทาง ผู้ที่รู้จักเส้นทาง เราไม่อาจ ที่จะเดินหน้าไปอย่างมั่นใจหรือคาดเดาได้ เพราะจะทำให้เรานั้นหลงทาง การปล่อยชีวิตให้ดำเนินไปอย่างไม่มีจุดหมายหรือการเพียรกระทำความดีงาม

เพื่อที่จะดับสูญไปเสียเฉยๆ มันก็เปล่าประโยชน์ แต่สัจธรรมของอิสลามนั้นชี้ให้เห็นคุณค่าของการมีชีวิตอย่างมีเป้าหมายอันยิ่งใหญ่ ทำไมเราถึงเกิดมาพร้อมด้วยสติปัญญา เราเป็นใครในโลกใบนี้ พลังอำนาจที่เร้นลับเหนือกฎธรรมชาติมีอยู่จริง และนั่นก็คือพระผู้เป็นเจ้า เราจะปฏิบัติศีลธรรมความดีอย่างไรเพื่อให้ได้รับผลรางวัลตอบแทนที่ดีเลิศและไม่สูญเปล่า เมื่อตายแล้วเราจะต้องพบเจอกับอะไร วันแห่งการพิพากษาให้ความยุติธรรมการกระทำต่างๆของมวลมนุษย์ ซึ่งไม่ว่าจะได้รับ ความยุติธรรมในชีวิตภพนี้ จะได้รับสวนสวรรค์และชีวิตอันเป็นนิรันดร์ไร้ซึ่งความเบื่อหน่าย จะมีแต่เพียงความสุขสำราญตลอดกาล หรือความทุกข์ทรมานอันสาหัสอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทางนำเหล่านี้อิสลามมีคำตอบให้ทั้งหมด

ดังนั้น ขึ้นอยู่กับตัวเราเองในการแสวงหาเพื่อค้นพบความจริง และความรู้ความเข้าใจที่มากขึ้น พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานว่า

“ไม่มีการบังคับใดๆ ใน(การนับถือ)ศาสนาอิสลาม แน่นอนสัจธรรมนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้ว จากสิ่งที่ผิด ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัล-กุฮนุต (ชาตานมารร้าย) และ(หันกลับมา)ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว แน่นอนเขาได้ยึดห้วงอันมั่นคงไว้แล้วโดยไม่มีการขาดเกิดขึ้นแก่มัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไถ่ยืน ผู้ทรงรอบรู้”
(อัลกุรอาน บท อัลบะกอเราะห์ 256)

ท้ายที่สุดนี้ จึงอยากให้ผู้อ่าน ลองพิจารณาดูเถิดว่า จะเป็นอย่างไรหากเราต้องตายลง แล้วพบว่าสัจธรรมของอิสลาม, ชีวิตหลังความตาย, การถูกสอบสวนความดี ความชั่ว เป็นความจริงทุกประการ และนั่นก็ไม่อาจย้อนชีวิตกลับมาแก้ตัวใหม่ใดๆได้อีก

แน่นอน บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และกระทำความดี พระองค์จะตอบแทนความดีให้แก่พวกเขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์อันสถาพร ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในหลายโองการ เช่น

" และสวนสวรรค์ได้ถูกนำให้มาใกล้แก่บรรดาผู้ยำเกรง มันมีได้อยู่ไกลเลย (31) นี่คือน้ำที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้สำหรับทุกคนที่สำนึกผิด (หันหน้าเข้าหาอัลลอฮ์) ผู้ที่รักษา (บัญญัติของพระองค์) (32) ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานีโดยทางลับ และมาหา (พระองค์) ด้วยจิตใจที่สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว (33) พวกเขาจะเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ นั่นคือวันแห่งการพำนักอยู่ตลอดกาล (34) สำหรับพวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาพึงประสงค์ในสวนสวรรค์ และ ณ ที่เรานั้นยังมีอีกมากมาย (35)"

(อัลกุรอ่าน บท ก้อฟ 31-35)

"แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย เราจะไม่ให้การตอบแทนของผู้กระทำความดีสูญหายอย่างแน่นอน (30) คนเหล่านั้นแหละ สำหรับพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์อันหลากหลายเป็นที่พำนัก มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของพวกเขา ในสวนสวรรค์พวกเขาจะได้ประดับกำไลทอง และสวมอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียดและผ้าไหมหยาบ พวกเขาอนเอนเอนกบนเตียงในสวรรค์นั้นเป็นการตอบแทนที่ดีเยี่ยมและเป็นพำนักที่ดีเยี่ยม (31)"

(อัลกุรอ่าน บท อัลกะหฟีย์ 30-31)

"ดังนั้นผู้ที่ค้ำมั่นสัญญาแก่การลงโทษได้คู่ควรแก่เขาแล้ว เจ้า(มุฮัมมัด) จะช่วยผู้ที่อยู่ในรอกให้รอดพ้นได้หรือ (19) แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้า

ของพวกเขานั้น สำหรับพวกเขาจะมีคฤหาสน์สร้างโอโถง เหนือขึ้นไปอีกก็มีคฤหาสน์สร้างโอโถงถูกสร้างไว้ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน (มันเป็น) ข้อสัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญา (20)" (อัลกุรอาน บท อัลซุหมร 19-20)

"แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และความสุขสำราญ (17) ได้รับความสุขอันล้นพ้น ตามที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา และพระเจ้าของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของเปลวไฟ (18) พวกเจ้าจงกิน จงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ (19)" (อัลกุรอาน บท อัลญุญ 17-19)

พี่น้องที่รักครับ เราและท่านทั้งหลายต่างก็ตระหนักทราบดีว่า มีสิ่งถูกสร้างที่ยิ่งใหญ่ มีอายุยาวนานผ่านกาลเวลานับหลายพันปี แต่ชีวิตของมนุษย์นั้นช่างแสนสั้น เปรียบดังเข็มวินาทีภายใต้โมงยามเหล่านั้น หากเราไม่แสวงหาหนทางที่ถูกต้อง ชีวิตคงต้องสิ้นสุดไปโดยเปล่าประโยชน์ ไร้คุณค่า และไม่มีโอกาสแก้ตัวใหม่อีกแล้ว หวังว่าพี่น้องจะเป็นผู้ที่ใช้สติปัญญา พิจารณาใคร่ครวญ เป็นผู้ที่มีเหตุผล สามารถเลือกทางเดินที่ดี และถูกต้องให้แก่ชีวิตตนเองได้

แน่นอน สัจธรรมนั้นได้ประจักษ์แล้ว และไม่มีการบังคับใดๆในการนับถือศาสนา ส่วนผู้ใดที่ยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ แน่นอน ถือว่าเขาได้ยึดติดห่วงเชือกอันหนาแน่นที่มั่นคงไม่มีวันขาด จะมีความสุขและสบายใจ มีความสงบและปลอดภัย ผู้ใดที่ตามทางนำของอัลลอฮ์ เขาจะไม่หลงผิดและไม่ได้รับความทุกข์ พระองค์จะให้ความสุขสานติในภพนี้ และภพหน้าอย่างแน่นอน เป็นหนทางที่จะรอดปลอดภัย หนทางไปสู่สวนสวรรค์อันนิรันดร์

ขอวิงวอนจากเอกองค์อัลลอฮ์ – มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งยิ่งแด่
พระองค์ – ทรงประทานความเมตตา และทรงนำทางที่ถูกต้องให้กับเราและ
ท่านผู้อ่านทั้งหลาย อันเป็นหนทางที่จะนำไปสู่แสงสว่างของชีวิต พบความ
สุขความสำเร็จทั้งภพนี้และภพหน้าอันนิรันดร์ด้วยเถิด

อาะมีน (ขอพระองค์ทรงตอบรับ) ...

แหล่งอ้างอิงที่สำคัญ

- หนังสือ พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน
- หนังสือ **หะดีษ** ที่รวบรวมคำกล่าวและแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด เช่น ซอฮี้ห์ อัลบุคอรีห์, ซอฮี้ห์ มุสลิม เป็นต้น
- หนังสือ **ฐานะของสตรีได้ร่วมเงาอิสลาม**
โดย เชค ซอและห์ เฟาซาน
- หนังสือ **ฟัฎลอิสลาม**
ของเชค มุฮัมมัด อัดตะมีมี
- หนังสือ **มอตะรอกุล-อักรอน ฟิยะอียาซิล-กุรอาน**
โดยอีหม่าม ญะลาอุดดีน อัซซะยูญี
- หนังสือ **อัลบะรอฮีน อัลอักลียะห์**
โดยเชค अब್ದुरเราะห์มาน อัซซะดี
- หนังสือ **อัลวะฮาอัล อัลมุฟิظة**
โดยเชค अब್ದुरเราะห์มาน อัซซะดี

เว็บไซต์

- อิสลามมอร์ Islammore.com
- บทความเพื่อการเผยแพร่ <https://a-alqasim.com>

สนใจเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอิสลามได้ใน

- เพชบุ๊กเพจ : ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม
เพจ : อิสลามสำหรับผู้สนใจ
- เว็บไซต์ : reanruislam.com / เรียนรู้อิสลาม.com
- เว็บไซต์ : อิสลามมอร์ www.islammore.com

ต้องการคลายข้อสงสัย สอบถามเกี่ยวกับอิสลาม

087-392-8639 / ไลน์

บันทึก

[illegible]

อิสลาม

เป็นศาสนาที่เข้ากับทุกยุค ทุกสมัย ทุกสถานที่

ไม่มีวันที่จะล้าหลัง

เป็นศาสนาที่สมบูรณ์แบบ ทั้งในด้านหลักศรัทธา

การปฏิบัติและมารยาทที่สวยงาม

เป็นศาสนาของส่วนบุคคลและสังคม

เป็นศาสนาแห่งโลกนี้และโลกหน้า

ศูนย์แนะนํารัฐกิจอิสลาม ⓘ อิสลามสำหรับผู้สนใจ
Islamic Advising Center ⓘ เรียนรู้อิสลาม.com